

ഫാ: പക്കോമിയോസ് O.I.C.

“മലങ്കര സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിക്കു ചരിത്രത്തിൽ ഒരു വലിയ സ്ഥാനം ഉണ്ട്. അതിലെ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനമായ ബഥനി ആശ്രമത്തിലെ പ്രഥമ ഗുരു, തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ എന്നീ നിലകളിൽ വന്ദ്യപിതാവ് അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു....

തിരുമേനിയോടൊത്ത് മൈനർ സെമിനാരിയിൽ രണ്ടു വർഷത്തോളം ജീവിച്ച കാലത്ത് പിതാവിന്റെ കേരള ജീവിതം, സ്നേഹം, നിഷ്കളങ്കത, ഇവ കണ്ടുവേിക്കാൻ എനിക്കും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വരമാധുര്യം നിറഞ്ഞ കേതിപരമായ യാമ നമസ്കാരം ഞങ്ങൾക്കെന്നും ഇമ്പകരവും കേതി ദ്രോതകവുമായിരുന്നു.”

കാലം ചെയ്ത അഭിവന്ദ്യ തേയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദിയാഘോഷിക്കുന്ന ഈ വർഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ബഹു: പക്കോമിയോസച്ചൻ പിതാവിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഒരു ചരിത്രം എഴുതുവാൻ സന്നദ്ധനായത് വളരെ ഉചിതമായ ഒരു കാര്യമാണ്. പിതാവിനെ കേട്ടറിഞ്ഞ ഒരനുഭവമല്ല തൊട്ടറിഞ്ഞ ഒരനുഭവമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ പകരുവാൻ ബഹു: അച്ചൻ സാധിച്ചത്.

† ബിഷപ്പ് ഗിവർഗ്ഗീസ് മാർ തിമോത്തിയോസ്

_____ പ്രസാധകർ _____
ബഥനി പബ്ലിക്കേഷൻസ്

Ideal

ബിഷപ്പ്
മാർ തെയോഫിലോസ്

ഫാദർ പക്കോമിയോസ് O.I.C.

God Bless You

LALOU KOSHY MATHEW

ബിഷപ്പ്

മാർ തെയോഫിലോസ്

Bishop Mar Theophilos

(Malayalam)

By. Fr. Pachomiose, O I C

First Published: 7th April 1991

Printed at: Bethany Press, Nedumangad.

Price: Rs. 1.00

Rights Reserved

Published by: Bethany Publications, Kottayam

Distribution: Bethany Book Center, Tiruvalla.

ആമുഖം

അഭിവന്ദ്യ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായിരുന്നു. മലങ്കര സഭയിലെ പ്രഥമ സന്യാസി സമൂഹമായ ബഥനിയുടെ സഹ സ്ഥാപകനും പ്രഥമ ആശ്രമ ഗുരുവുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം 1891 ലെ ഫെബ്രുവരി മാസം 26-ാം തീയതി ജനിച്ചു 1956 ജൂൺ മാസം 27-ാം തീയതി ദിവംഗതനായ തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി വർഷമാണ് 1991. ഈ അവസരത്തിൽ അവിടുത്തെ പാവന ജീവിതത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നത് അവസരോചിതം എന്നു മാത്രമല്ല, അവശ്യവും അനുഗ്രഹകരവുമാണ് എന്ന ചിന്തയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥമെഴുതുന്നതിന് പ്രചോദനമേകിയത്.

മലങ്കരയിൽ സഭാ ഐക്യത്തിന് സാക്ഷ്യം നല്കി. സഭാചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ മാർ ഇവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയോടൊപ്പം സകലസംഗതികളിലും സഭാ ഐക്യത്തിന് സഹകരിച്ച ഏക എപ്പിസ്കോപ്പായായിരുന്ന മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി. സന്യാസി സമൂഹത്തിലും സാർവത്രികസഭയിലും പ്രത്യേകിച്ചു മലങ്കര സഭയിലും ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് നല്കിയിരുന്ന സ്ഥാനം എത്ര ഉന്നതവും ഉത്തരവാദിത്വമേറിയതുമായിരുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ബഥനി ആശ്രമ സ്ഥാപകനായിരുന്ന മാർ ഇവാന്റിയോസ് തിരുമേനി ആശ്രമത്തിൽ സന്യാസികളെ സംരംഭിക്കാൻ

ക്ഷിക്കുന്ന ഒരു അപ്പനെപ്പോലെയായിരുന്നപ്പോൾ, ആശ്രമംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം സദാ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും നൽകുന്ന ഒരു അമ്മയെപ്പോലെയായിരുന്നു. ഗുരുവചനമായിരുന്നു മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി, മലങ്കര സഭയിൽ സഭാസമാധാനത്തിന് കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കെ ക്യാം ആവശ്യമാണെന്ന് ബേധ്യമാകുകയും അതിന് ആശ്രമംഗങ്ങളിൽ 4 പേർ സഹകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തം, അവർക്കുവേണ്ടി ആശ്രമവും ആശ്രമത്തിനുണ്ടായിരുന്ന 400 ഏക്കർ സ്ഥലവും വിട്ടുപേക്ഷിച്ചിറങ്ങുവാൻ ആശ്രമം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അനുകൂലിച്ചിറങ്ങുവാൻ ആദ്യം സന്നദ്ധനായത് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയായിരുന്നു. ആദ്യം അത്ഥവും ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു ശൂന്യാവസ്ഥയിൽ ഒരു രൂപതയ്ക്ക് രൂപം നൽകുന്നതിന് തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന 'കൈമുതൽ' പരിത്യാഗവും, ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസവും, പരിപൂർണ്ണമായ പ്രതീക്ഷയുമായിരുന്നു. ജീവിതകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി ഒരു പരിശുദ്ധൻ (Living Saint) ആണെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, 4 മാസം ദീർഘിച്ച പാശ്ചാത്യ പര്യടനത്തിൽ പരിചയപ്പെട്ടുപാശ്ചാത്യരും.

തിരുമേനി "മാലാഖയ്ക്ക് സദൃശനായ മനുഷ്യൻ" (An Angelic Man) എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അസാധാരണമായ ദൈവകൃപ പ്രാപിച്ചിരുന്ന മലങ്കര സഭയിലെ ഒരു മഹാത്മാവായിരുന്നു.

എന്നാൽ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെ യുവതലമുറയ്ക്ക് അറിയില്ല എന്നതാണ്

സത്യം. കാരണം, തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ സബംസ്ഥിച്ചുള്ള ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഏഴുതപ്പെടുകയോ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, തിരുമേനിയുടെതായ ചരിത്ര രേഖകളൊന്നും കാത്തു സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ 33-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ആചരിച്ച 1989 ജൂൺ മാസത്തിൽ, ബഥനി ആശ്രമസ്ഥലത്തുടേതായ "ബഥനി ശബ്ദം" പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ, പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അനുസ്മരണകൾ ഏഴുതന്നമെന്ന് അതിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന റവ. ഫാദർ ജോസ് മരിയ ദാസ് ഒ. ഐ. സി. ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് 'ആശ്രമ ഗുരു' എന്ന ഒരു ലേഖനം ഏഴുതുകയുണ്ടായി. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി ആരംഭിച്ച 1990-ലെ ഫെബ്രുവരി മാസത്തെ 'ഐക്യദീപത്തിൽ' തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രമെഴുതണമെന്ന് വികാരി ജനറൽ റവ. ഫാ. ജോൺ വർഗീസ് ഈശ്വരൻ കുടിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് ഫെബ്രുവരി മുതൽ ഏപ്രിൽ മാസവും തുടർച്ചയായി എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതു വായിച്ചവരിൽ പലരും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം ഒരു പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ജന്മശതാബ്ദി ആഘോഷ കമ്മറ്റിയും അപ്രകാരം തീരുമാനിക്കുകയും, ബഥനി പബ്ളിക്കേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതല ഭരമേല്ക്കുകയും ചെയ്തു.

"ബഥനി ശബ്ദത്തിലും", "ഐക്യദീപത്തിലും" ഏഴുതിയിരുന്നതിൽ ആവശ്യമായ തിരുത്തലുകളോടും കൂടുതലായി പലതും കൂടെ എഴുതിച്ചേർത്തുമാണ് 'ബിഷപ്പ് മാർ തെയോഫിലോസ്' എന്ന ഈ പുസ്തകം

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തെ അപഗ്രഥനം ചെയ്യുമ്പോൾ അപൂർവ്വമായ അനേകം സംഭവങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ അന്തർവേിച്ചിരുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. അവ അദ്ധ്യായങ്ങളായി ഈ പുസ്തകത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മേൽപറഞ്ഞതായ മഹൽ കാര്യങ്ങൾക്കായി ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു മാഹാത്മാവും പലരുടെയും പരിഗണനയിൽ ഒരു പരിശുദ്ധനുമായിരുന്നു മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവ് എന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഈ ചരിത്രം പൂർണ്ണമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒന്നുമില്ലാതിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ച് ഏകദേശമായ ഒരറിവ് ലഭിക്കുമെന്ന മാത്രമേ കരുതുന്നുള്ളൂ.

മലങ്കര കത്തോലിക്കാ ഹൈന്ദവർക്കിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തയുമായ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ബെനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്യുമ്പോൾ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കുവാനും മരണാസന്നർക്കുള്ള ആശ്വാസം നൽകി സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്ക് യാത്രയാക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ച പിതാവുമാണ്. 'ബിഷപ്പ് മാർ തെയോഫിലോസ്' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് വിലയേറിയ ആശംസകൾ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചതിന് പിതാവിനോടുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അഭിവന്ദ്യ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് തിരുമേനി ബഥനി സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുമ്പോഴാണ് പുതുതായി ആരംഭിച്ച ബത്തേരി രൂപതയുടെ ബിഷപ്പായി അഭിഷിക്തനാകുന്നത്. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി

യെപ്പോലെ സന്യാസത്തിൽ നല്ല ആഭിമുഖ്യത്തോടുകൂടി തന്നെയാണ് ആ രൂപതാ ശിശുവിനെ പോറ്റാനും പോഷിപ്പിക്കാനുമുള്ള ഭരണമേറിയ ചുമതലകൾക്കിടയിൽ പോലും ഓരോ കാര്യങ്ങളും നിർവഹിക്കുന്നത്. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിത ചരിത്രം എഴുതുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞ് തിരുമേനി പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ഹൃദ്യമായ ഒരു ആശംസ നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതിന് ഹൃദയപൂർവ്വമായ നന്ദിയും സ്നേഹവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ പിൻഗാമിയും തിരുവല്ല രൂപതയുടെ 5-ാമത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷനുമായ അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനി 1990 ഫെബ്രുവരി മാസം 23-ാം തീയതി തിരുവല്ല കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് ജന്മശതാബ്ദി ഉത്ഘാടനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അത് സംബന്ധിച്ച് പിതാവ് പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന കല്പനയിൽ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ ജീവചരിത്രം പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യവും പറഞ്ഞിരുന്നു. "ബിഷപ്പ് മാർ തെയോഫിലോസ്", എന്ന ഈ ചരിത്രപുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും സ്വന്തം അറിവിന്റെയും അനുഭവത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയേറിയ ഒരു അവതാരിക എഴുതി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതിന് അഭിവന്ദ്യ തിമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയോടുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ബഥനി സന്യാസി സമൂഹത്തിന്റെ സൂപ്പീരിയർ ജനറൽ വെരി. റവ. ഫാദർ ലൂയിസ് മൂലവീട്ടിൽ

ഒ. ഐ. സി. ബഥനിയുടെ ആദ്യകാല ചരിത്രവും സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയും അറിയുവാനും പഠിക്കുവാനും ആഗ്രഹവും അഭിലാഷവും ഉള്ളയാളാണ്. അതിന്റെ ഫലമാണ്, അദ്ദേഹം മലയാള ഭാഷയിൽ എഴുതിയ "ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാന്റിയോസ്" ആഗ്ളേയ ഭാഷയിൽ എഴുതിയ 'Spirituality of Mar Ivanios' എന്നീ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ചരിത്രം ഐക്യദാർഢ്യത്തിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് താല്പര്യപൂർവ്വം വായിക്കുകയും പ്രോത്സാഹനനാത്മം പിതാവിന്റെ ജീവചരിത്രം ഒരു പുസ്തകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതല ബഥനി പബ്ലിക്കേഷനെ രേമേലിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ബിഷപ്പ് മാർ തെയോഫിലോസ്' എന്ന ഈ ജീവ ചരിത്രം ബഥനിയുടെതായും ബഥനിക്കു വേണ്ടിയും അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ ജന്മ ശദാബ്ദിയുടെ ഒരുപഹാരമായി ബഹുജന സമക്ഷം സമുഹാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ സമർപ്പിച്ചതു് സമുചിതമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജനറാളച്ചനോടുള്ള നന്ദിയും സ്നേഹവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഒരുമിച്ചു് ആശ്രമ ജീവിതം ആരംഭിച്ച എന്റെ സഹോദര വൈദികൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാദർ റാഫയേൽ ഒ. ഐ. സി. പകർന്നു തന്ന പൂർവ്വകാല സ്മരണകളിൽ പിലതും ഈ ചരിത്രം എഴുതുവാൻ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിതാവിന്റെ കടുംബ ചരിത്രം സംബന്ധിച്ചു് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ കടുംബാംഗമായ കളപ്പുരയ്ക്കൽ പി. എൻ. ചാക്കോ നൽകിയതും ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്.

ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ഫോട്ടോകൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാദർ മാത്യു O. I. C. യിൽ നിന്നും, ഫാദർ സെബാസ്റ്റ്യൻ O. I. C. യിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥ രചനയ്ക്കു് ഇവ സഹായകമാക്കിത്തീർത്തിനു് മേൽപ്പറഞ്ഞ വൈദികരോടുള്ള കടപ്പാടും നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുദ്രണ പ്രക്രിയയിൽ സഹായിച്ച ബ്രദർ ഗ്രേഷ്യസ് ഒ. ഐ. സി. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതലാഭാരമേറ്റ ബഥനി പബ്ളിക്കേഷൻസ് ബോർഡ് അംഗങ്ങൾക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ബോർഡിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മത്തായി കടവിൽ ഒ. ഐ. സി. അച്ചന്റെ പരിശ്രമം കൊണ്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുന്നതു്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുദ്രണം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചതു് നെടുമങ്ങാട് ബഥനി പ്രസ്സിലാണ്. പ്രസ്തുത പ്രസ്സിലെ ജീവനക്കാർക്കും മാനേജർ ഫാദർ കരുവിള പീടികയിൽ ഒ. ഐ. സി. ഈ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു് സഹകരിച്ചവർക്കും പാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്കും പിതാവിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥം ലഭിക്കട്ടെ എന്നു് ആശംസിക്കുന്നു.

ഫാദർ. പാക്കോമിയോസ് O. I. C.
ബഥനി ആശ്രമം,
തിരുവല്ല,
1991 ഏപ്രിൽ 7

അവതാരിക

കാലം ചെയ്ത അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ വർഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ബഹു. പക്കോമിയോസ് അച്ചൻ പിതാവിന്റെ ഓർമ്മക്കായി ഒരു ചരിത്രം എഴുതാൻ സന്നദ്ധനായത് വളരെ ഉചിതമായ ഒരു കാര്യമാണ്. പിതാവിനെ തൊട്ടറിഞ്ഞ ഒരു അനുഭവമാണു ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ പകരുവാൻ ബഹു. അച്ചൻ സാധിച്ചത്.

നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായി തീരുവാൻ അവർ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച പിതാക്കന്മാരെ കർബാനയിൽ നാം ഓർക്കണം. ഈ വരിയിൽ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നവരാണ് റമ്മുടെ ആത്മീയ പിതാക്കന്മാർ.

മലങ്കര സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിയ്ക്ക് ചരിത്രത്തിൽ ഒരു വലിയ സ്ഥാനം ഉണ്ട്. അതിലെ സന്യാസ പ്രസ്ഥാനമായ ബഥനി ആശ്രമത്തിലെ പ്രഥമ ഗുരു, തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ എന്നീ നിലകളിൽ വന്ദ്യപിതാവ് അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലുപരി ശാന്തനും, സൗമ്യനുമായ സന്യാസി തികഞ്ഞ പ്രാർത്ഥന ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ, എന്നീ നിലകളിൽ മഹത്തായ ജീവിതമാതൃകയിലൂടെ രൂപതയുടെ അദ്ധ്യാത്മിക അടിത്തറ ഉറപ്പിച്ച വ്യക്തിയായി വന്ദ്യ പിതാവിനെ ദർശിക്കാനാണ് പലരും താൽപര്യപ്പെടുക.

സഭാപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ധ്യാത്മീകത കഴിഞ്ഞേയുള്ളൂ മറ്റു നേട്ടങ്ങളെല്ലാം. തിരുമേനിയോടൊത്ത് മൈനർ സെമിനാരിയിൽ രണ്ടുവർഷത്തോളം ജീവിച്ച കാലത്ത് പിതാവിന്റെ ഭക്തജീവിതം, സ്നേഹം, നിഷ്പക്ഷത, ഇവ കണ്ടുവേദിക്കാൻ എന്നിങ്ങനെയും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വരമാധുര്യം നിറഞ്ഞ ഭക്തിപരമായ യാമ നമസ്കാരം ഞങ്ങൾക്ക് എന്നും ഇമ്പകരവും ഭക്തിദ്വോതകവുമായിരുന്നു.

രോഗവേദനയിലൂടെ പാനപാത്രം കടിക്കുമ്പോഴും കർത്താവിനു 'ഹല്ലേലൂയ്യാ' പാടിയ പിതാവ് രൂപതയ്ക്കും മലങ്കരസഭയ്ക്കും നൽകിയ സമ്പത്ത് ആ മഹത്ജീവിതം തന്നെയായിരുന്നു. ബഥനിയിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് പൗലോസായിരുന്നെങ്കിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് അപ്പോളോ ആയിരുന്നു. തിരുവല്ല രൂപതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തെയോഫിലോസ് പിതാവ്, ആടുകൾക്കായി ജീവനപ്പിച്ച ഇടയനായിരുന്നു. വന്ദ്യപിതാവിനെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളില്ലാതിരുന്നത് ഒരു കുറവായിരുന്നു. ബഹു. പക്കോമിയോസച്ചൻ ഈ കുറവ് പരിഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയോടൊപ്പം ജീവിച്ച ഒരു സന്യാസിയെന്ന നിലയിൽ ബഹു. അച്ചന്റെ വാക്കുകൾക്ക് വിലയുണ്ട്. ദൈവം എളിയവരെ ഉയർത്തുന്നു. നൂറുവർഷം ഒരു പക്ഷേ അധികം അറിയപ്പെടാത്ത ലളിത ജീവിതം നയിച്ച പിതാവ് തന്റെ ജന്മ ശതാബ്ദിയോടുകൂടെ എല്ലാവരാലും അറിയപ്പെട്ട ബഹുമാനിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ദൈവനിശ്ചയമാണ്. എൺപത്തിരണ്ട് വയസ്സ് പ്രായമായ ബഹു. പക്കോമിയോസച്ചനെ ദൈവം അതിനുപകരമണമാക്കി.

വന്ദ്യപിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത ഇക്കാര്യത്തിൽ ബഹു അച്ഛൻ ശക്തിപകർന്നു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കര സഭയ്ക്ക് വന്ദ്യപിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പകർന്നു കൊടുത്തതിൽ പക്കോമിയോസച്ചനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കായി ഏറ്റെടുത്ത ത്യാഗമനസ്സിൽ തീർത്തു നന്ദി പറയുന്നു. അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന്റെ ചൈതന്യം നമുക്ക് ലഭ്യമാക്കുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥപാരായണം സഹായിക്കട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ,
തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

മേരിഗിരി, തിരുവല്ല,
15-3-1991

സമർപ്പണം

ഒരു ചിരകാലദിലാഷം സാക്ഷാല്പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബഥനിയുടെ സ്ഥാപകൻ, ആദിഗുരു പുനരെകൃശിപ്പി തിരുവല്ലാരുപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച മഹാനായ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം ആദ്യമായി വെളിച്ചത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. ക്രമബദ്ധമായ ജീവിതം മൗനത്തിൽ ആഴപ്പെടുത്തിയ ദൈവ സംസർഗ്ഗം അനുകമ്പയും ഔദാര്യവും ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ച സഹോദര സ്നേഹം ഇതെല്ലാം ആ ജീവിതത്തിന്റെ സുപ്രധാന സവിശേഷതകളായിരുന്നു. ബഥനിയുടെയും മലങ്കരസഭയുടേയും ആത്മീയ ജീവിതത്തിന് രൂപവും ഭാവവും നൽകിയതിൽ അദ്വിതീയ സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന വന്ദ്യ ഗുരുവിന് ബഥനിയുടെ ഉപഹാരമായി ഈ കൊച്ചു ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മുണ്ടൻ മലയിൽ നിന്നും സഭാഐക്യത്തിനായി മാർ ഈവാനിയോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാക്കന്മാരോടൊപ്പം ഇറങ്ങിതിരിച്ചവരിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നു പേരിൽ ഒരാളാണ് ബ. പക്കോമിയോസച്ചൻ. പുനരെകൃത്തിനുമുമ്പ് തിരുവല്ലാ ബഥനി പള്ളിയിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ തുണയും പുനരെകൃതന്തരം പലപ്പോഴും തിരുമേനിയുടെ സഹകാരിയും ആയിരുന്ന ബ. പക്കോമിയോസച്ചൻ, പിതാവിന്റെ ജീവിതത്തെ അടുത്തറിഞ്ഞവരിൽ പ്രഥമഗണനീയ

നാണ്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥ രചന തികച്ചും അനുയോജ്യമാണ്. ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ ഓർമ്മകൾ ഓരോന്നായി ചികഞ്ഞെടുത്ത് മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വരുന്ന തലമുറകൾക്കായി അച്ചൻ നൽകിയ ഈ സംഭാവനയെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്തുതിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഫാ. ലൂയിസ് മൂലവീട്ടൽ ഒ. ഐ. സി.
(സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷൻ)

ബഥനി ജനറലേററ,

കോട്ടയം.—10. 14-3-91.

ആശംസ

സകല നന്മകളുടെയും ഉറവിടമായ ദൈവം തന്റെ സമൃദ്ധമായ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന്, മനുഷ്യർക്കു എന്നും നൂതനവും വിവിധവുമായ ദാനങ്ങൾ നല്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഓരോ വ്യക്തിക്കും പ്രത്യേകമായ ദൗത്യവും ദൈവം ഭരമേല്പിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളിൽ, ചിന്നിച്ചിതറി, ചൈതന്യം നഷ്ടപ്പെട്ട്, പിന്നരായി കഴിഞ്ഞു കൂടിയ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനും, നവചൈതന്യത്തോടെ അവരുടെ ദൗത്യനിർവഹണത്തിന് ഒരുക്കുന്നതിനും, ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തയച്ച രണ്ടു വ്യക്തികളായിരുന്നു മാർ ഈവാന്റിയോസ്, മാർ തെയോഫിലോസ് എന്നീ പിതാക്കന്മാർ. രക്ഷാകര ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സംഭവങ്ങൾ ചുരുക്കമല്ല. ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ വിമോചനത്തിനും അവരെ ഒരു ജനമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനും ദൈവം മോശയേയും അഹരോനെയും നിയോഗിച്ചു. വിശുദ്ധരായ സിറിൽ, മെഥോഡിയോസ് എന്നിവരെ കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിന്റെ അപ്പസ്തോലകന്മാരായി അയച്ചു.

ആഴമായ ദൈവവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു, ഒരു ധീരസേനാനിയെപ്പോലെ, മാർ ഈവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സീമകൾ അനുസൃതം വിസ്തീർണ്ണമാക്കുകയും, മേഖലകൾ ഉറ

പ്പിക്കുകയും നവീനങ്ങളായ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈജിപ്തിലായതിനോടും, നിസ്സർവ്വതായ ഈ അഗ്രഗാമിക്ക്, അനുരൂപമായി ദൈവം നൽകിയ സതീർത്ഥ്യനായിരുന്നു മാർതെയോഫിലോസ് തിരുമേനി. സർവ്വോപരി പ്രാർത്ഥനാനിരതവും ആന്തരികവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഉദമയായിരുന്നു ആ പുണ്യപുരുഷൻ. അമാലേക്ക, റെഫീദീമിൽ ഇസ്രായേൽക്കാരെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ജോഷ്വാ യുദ്ധത്തിനായി പോകുകയും, മോശരണ്ടു സഹായികളോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥനക്കായി മലമുകളിലേക്കുകയറുകയും ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥനാനിരതനായ മോശയുടെ കൈകൾ ഉയർന്നിരുന്നപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ ജയിക്കുകയും, ക്ഷീണം മൂലം കൈകൾ താഴ്ന്നപ്പോഴെല്ലാം ശത്രുക്കൾ മുന്നേറുകയും ചെയ്തു. സ്നേഹിതർ മോശയുടെ കൈതാഴാതെ ഉയർത്തിയപ്പോഴാണ് അവസാനം ഇസ്രായേൽ വിജയിച്ചത്.

ബാബേലിലെ അടിമത്വത്തിനു ശേഷം, എസ്രായുടെയും നെഹെമിയായുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ, യെറുശലേം ദേവാലയം വീണ്ടും പണിയുന്ന അവസരത്തിൽ, ശത്രുക്കൾ പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കി. ആ അവസരത്തിൽ നെഹെമിയാ ഇപ്രകാരമാണു ജനത്തോടു പറഞ്ഞത്. “നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും കാഹളം കേൾക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു ചുറ്റും വന്നുകൂട്ടവിൻ; നമ്മുടെ ദൈവം നമ്മുടെവേണ്ടി പോരാടും.....ഓരോ ആളും ഭൃത്യനോടുകൂടെ രാത്രിയിൽ യശലേമിൽ കഴിക്കുക. അങ്ങനെ രാത്രികാവലും പകൽ ജോലിയും നടക്കട്ടെ”.

ഇതുപോലെ ആധുനിക കാലത്ത് മലങ്കരസഭയിലുണ്ടായ ആദ്ധ്യാത്മിക നവോത്ഥാനത്തിനു മാർ ഈവാനി

യോസ്, മാർ തെയോഫിലോസ് ഈ നേതാക്കന്മാരുടെ ജീവിതവും സേവനവും പരസ്പരം പൂരകമായിരുന്നു.

സ്വശിഷ്യരുടെ ഐക്യം എന്നും നിലനിൽക്കുന്നതിനും അന്ത്യ അത്താഴത്തിനു ശേഷം പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട്, യേശു അതിനുള്ള വില നൽകാൻ വേണ്ടി ഗത്സമേൻ തോട്ടത്തിലേക്കും, തുടന്ന് ഗോൽഗുൽത്താ മലയിലേക്കുമാണു പോയത്. ഐക്യത്തിനു യേശു കൊടുക്കേണ്ടിവന്ന വില, പീഡയും മരണവുമായിരുന്നു. മലങ്കര പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനില്പിനും പുരോഗതിക്കുമായി യേശുവിനോടൊപ്പം, സുരഭില കാഴ്ചയും ബലിയുമായി തന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചു പുണ്യാത്മവായിരുന്നു. മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി.

“പരാക്രമശാലിയേക്കാൾ ഉത്തമനാണ് വിനയാന്വിതൻ” എന്ന വേദവാക്യം ആ പിതാവിൽ പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേറിയിട്ടുണ്ട്. വിതയ്ക്കുന്നവൻ കണ്ണനീരോടു കൂടി വിതുകൾ വാരി വിതറുന്നു. കൊയ്യുന്നവൻ സന്തോഷത്തോടെ കററുകൾ ശേഖരിക്കുന്നു.

പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിനു ബീജാവാപം ചെയ്ത മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ ഉജ്ജ്വല മാതൃക എക്കാലത്തും നമുക്കു പ്രചോദനം നൽകും. ഗാഢമായ ദൈവൈക്യത്തോടൊപ്പം, വിനയാന്വിതവും നിസ്സർവ്വമായ സേവനം ദൈവജനത്തിനു അർപ്പിച്ച ഈ മഹാപുരോഹിതൻ സഭാനേതാക്കന്മാർക്കു എന്നും ഉത്തമ വഴികാട്ടിയായിരിക്കും.

ഈ പുണ്യപിതാവിന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ബഹുനീ പണ്ഡിതനേണി, പ്രത്യേകിച്ചു

വയോവൃദ്ധനും വന്ദ്യനുമായ പക്കോമിയൂസച്ചൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച താല്പര്യവും ശ്രദ്ധയും അഭിനന്ദനീയമാണ്. തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ ജന്മശതാബ്ദിയോടൊപ്പം ഇതു പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നത് എത്രയും ഉചിതമായിരിക്കുന്നു.

ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ബനഡിക്ട്
മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്
തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത

തിരുവനന്തപുരം,
2-4-1991.

ആശംസ

ഭാഗ്യസുരണാർഹനായ അഭിവന്ദ്യ യാക്കൂബ് മാർ തിയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി നാം ആഘോഷിക്കുകയാണല്ലോ. മലങ്കരസഭയിലെ പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് അടിസ്ഥാനപരമായ നേതൃത്വം നൽകിയ ആ അഭിവന്ദ്യ പിതാവിനെപ്പറ്റി ഈ തലമുറയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾക്കും വേണ്ടത്ര അറിവില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു ദഃഖസത്യമാണ്. നമ്മുടെ യുവതലമുറയെ മാത്രമല്ല നമ്മുടെ മലങ്കര സഭയെത്തന്നെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണ്. എന്നാൽ ഇതിനു് ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനു് ബ. പക്കോമിയോസ് O.I.C അച്ചൻ അഭിവന്ദ്യ മാർ തിയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെപ്പറ്റി ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചതു് ഇത്തരമുണ്ടാകാതെ പ്രത്യേകിച്ചും അഭിനന്ദനാർഹമാണ്.

മലങ്കരയിൽ നടന്ന 1930-ലെ പ്രസിദ്ധമായ പുനരൈക്യ സംഭവത്തിലെ ഒരു വീരനായകൻ എന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല അഭിവന്ദ്യ മാർ തിയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രതിച്ഛായ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതു്. മലങ്കര കത്തോലിക്കാ രൂപതയായ തിരുവല്ലായുടെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന ചിത്രവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മവേദിയുടെ ഒരു ഭാഗികരൂപം മാത്രമേ നമുക്കു് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. മാർ തിയോഫി

ലോസ തിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിത്വം ഏറ്റവും മിഴിവുറ
രീതിയിൽ നമുക്ക് ദൃശ്യമാവുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സന്യാസജീവിതത്തിലൂടെയാണ്. ആദരണീയനും അനു
കരണാർഹനുമായ ഒരു സന്യാസി ശ്രേഷ്ഠനെന്ന നില
യിൽ പെരുന്മാട്ടിലെ ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ ഉമ്മറ
പ്പടികൾ മുതൽ തിരുവല്ലാ മേരിഗിരി അരമനയുടെ
ഉന്നത ഗോപുരം വരെ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സന്യാസവ്യക്തിത്വം എല്ലാതലമുറകൾക്കും ഉത്തേജനജന
കമാണ്. ഈ ദൃശ്യമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തി
ലേക്ക് അതിന്റെ പല ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ ഒരു എത്തിനോട്ട
മാണ് ബ. പക്കോമിയോസ് അച്ചൻ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥ
ത്തിലൂടെ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സന്യാസഗുരു, ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ, ആദ്ധ്യാത്മിക
പിതാവു്, രൂപതാലയക്ഷൻ, പ്രേക്ഷിതവര്യൻ എന്നീ
അഭിവാന്ദ്യ മാർ തിയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ
ജീവിതനിലകളിലെല്ലാം സന്തതസഹചാരിയായിരുന്ന
ബ. പക്കോമിയോസ് അച്ചനെപ്പോലെ ഈ ഗ്രന്ഥ
രചനയ്ക്ക് യോഗ്യതയുള്ള മറ്റൊരാൾ ഇനിയും നമുക്ക്
ലഭിക്കുമോയെന്നു് എനിക്കു, സംശയമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു്
തന്നെ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം വളരെ വിലമതിക്കത്തക്കതാണ്.

ബ. പക്കോമിയോസച്ചന്റെ ഈ സംരംഭത്തിനു്
നാമെല്ലാവരും പ്രത്യേകിച്ചു് മലങ്കരമക്കൾ, അദ്ദേഹ
ത്തോടു് കടപ്പെട്ടവരും നന്ദിയുള്ളവരുമാണ്. അദ്ദേഹ
ത്തിനു് അഭിനന്ദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം മാർ
തിയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതരഹസ്യം
നമുക്കു ഒട്ടൊക്കെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്ന ഈ സൽഗ്രന്ഥ

പാരായണത്തിലൂടെ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ആത്മീയോൽ
ക്കർഷം ഭവിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നു്,
സിറീം മാർ ബസേലിയോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്ത
ബത്തേരി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ.

ധർമ്മപീഠം,
ബത്തേരി, 25—3—1991.

ഉള്ളടക്കം

	പേജ്
I സന്യാസപഥത്തിലേയ്ക്ക്	1
II ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്റ്റോപ്പാ	21
III തിരുവല്ല രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാൻ	28
IV കർമ്മപഥത്തിൽ	56
V സഹനജീവിതവും അന്ത്യവും	87

ബിഷപ്പ് മാർ തെയോഫിലോസ്

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

സന്യാസപദത്തിലേക്കു്

നാമവും നാമഹേതുക്കനും

'ദൈവഭക്തൻ' എന്നാണ് തെയോഫിലോസ് എന്ന പേരിനു്തമം. തിരുമേനിയുടെ നാമഹേതുക്കൻ അന്ത്യോക്യയിലെ വിശുദ്ധനായ തെയോഫിലോസാണ്. സുവിശേഷകനായ വിശുദ്ധ ലൂക്കോസ് എഴുതിയ സുവിശേഷവും ശ്രീഹന്മാരുടെ നടപടികളും ആരംഭിക്കുന്നത് 'ശ്രേഷ്ഠനായ തെയോഫിലോസ്' എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്. തെയോഫിലോസ് തന്റെ ജന്മദേശമായ അന്ത്യോക്യയിൽ പ്രസിദ്ധനും ബഹുമാന്യനുമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ പത്രോസിനാൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹചാരിയും സഹപ്രവർത്തകനുമായിത്തീർന്ന ലൂക്കോസും അന്ത്യോക്യാക്കാരനായിരുന്നു. സ്വദേശീയനായ തെയോഫിലോസിനെ ക്രിസ്തു അനുയായിയാക്കിയതു ലൂക്കോസാണ്. തെയോഫിലോസിന്റെ ഭവനം ഒരു ദേവാലയമാക്കുകയും, വിശുദ്ധ പത്രോസ് തന്റെ

സിംഹാസനം ആദ്യം അവിടെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും ചരിത്രമുണ്ട്. പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന തെയോഫിലോസ് ഒരു യഥാർത്ഥ ഭക്തനാണെന്ന് ലൂക്കോസിനറിയോ മായിരുന്നു. അതിനാലാണ് തെയോഫിലോസിനെ സംബോധന ചെയ്തും അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടിയും സുവിശേഷവും ശ്രീഹന്മാരുടെ നടപടികളും ലൂക്കോസ് എഴുതിയത്.

ബഥനിയിലെ ഗുരുവായിരുന്ന യാക്കോബച്ചൻ ദൈവഭക്തിയിലും പുണ്യജീവിതത്തിലും അന്ത്യോക്യയിലെ തെയോഫിലോസിനെപ്പോലെ സർവ്വസമ്മതനും ബഹുമാന്യനുമായിരുന്നു. സഭയിലും സമൂഹത്തിലും അധികാരികൾക്കും അധീനർക്കും സംപ്രീതനുമായിരുന്നു. സന്യാസത്തിൽ ചെറുത്തായ മഹദ്പ്രതം ചെയ്ത ഗുരുവച്ചൻ പിന്നീട് യാക്കോബ് റമ്പാനായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയാകുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി അദ്ദേഹത്തെ അഭിഷേചിക്കുവാൻ പിതാക്കന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു വൈദികൻ എപ്പിസ്കോപ്പായായി അഭിഷിക്തനാകുമ്പോൾ പുണ്യവാന്മാരായ സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളുടെ പേര് സ്വീകരിക്കുകയോ നൽകപ്പെടുകയോ ചെയ്യുക പൗരസ്ത്യ സഭാ പാരമ്പര്യമാണ്. യാക്കോബ് റമ്പാച്ചൻ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി അഭിഷിക്തനായപ്പോൾ തെയോഫിലോസ് എന്ന പുണ്യനാമമാണ് നൽകപ്പെട്ടത്. കാരണം ഈ പേരിന്റെ അർത്ഥം പോലെ തന്നെ അന്വർത്ഥമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവഭക്തി എന്ന് പിതാക്കന്മാർക്ക് ബോധ്യമായിരുന്നു.

“ഇതാ കാപട്യമില്ലാത്ത ഒരു യഥാർത്ഥ ഇസ്രായേൽക്കാരൻ” (യോഹ: 1: 47) പ്രഥമ ദർശനത്തിൽ തന്നെ ആർക്കും അനുഭവമാകുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ദൈവീകാരൂപി

യുള്ള ആളാണെന്ന്. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്രീഹന്മാർ പറയുന്നു:- സ്നേഹം, ആനന്ദം, സമാധാനം, ക്ഷമ, കരുണ, നന്മ, വിശ്വാസം, സൗമ്യത, ആത്മസംയമനം ഇവയെല്ലാമാണ് ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളെന്ന് (ഗലാ 5: 23-24). ഈ സൽഗുണങ്ങളെല്ലാം തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിൽ തിളങ്ങി ശോഭിച്ചിരുന്നു. മലങ്കര സഭയിലെ ആദ്യത്തെ സന്യാസി സമൂഹമാണ് ‘ബഥനി’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മിശിഹാനുകരണ സന്യാസി സമൂഹം. (ORDER OF THE IMITATION OF CHRIST) ഈ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീ ഫാദർ പി. റി. ഗീവറുഗീസിനോടൊപ്പം അതിന്റെ ആരംഭം മുതൽ സകല സംഗതികളിലും സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ആശ്രമജീവിതം ഒരുമിച്ച് ആരംഭിക്കുകയും സമൂഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ ഒരുമിച്ച് ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ദിവ്യ ശ്രീ. കെ. എ. യാക്കോബ് ശൈമാശൻ ബഥനിയുടെ സ്ഥാപകരിൽ ഒരാളുമായിരുന്നു. സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അതുപോലെ പുണ്യജീവിതത്തിൽ ആദരണീയനുമായിരുന്നു. സമൂഹത്തിൽ മഹദ്പ്രതസ്ഥനായിരുന്ന വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീ. യാക്കോബ് റമ്പാൻ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി വാഴിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നല്ലപ്പെട്ട നാമമാണ് തെയോഫിലോസ്.

ജനനവും ബാല്യകാലവും

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ നാടാണ് കോട്ടയം. കോട്ടയത്തിനടുത്തുള്ള ഒളശ്ശ, മലങ്കര നസ്രാണികളും ക്നായ് തോമ്മായുടെ അനുയായികളായ ക്നായ് ക്രിസ്ത്യാനികളും പൂർവ്വകാലം മുതൽ അധിവസിക്കുന്ന പ്രദേശമാണ്. ഇരു കൂട്ടരും വ്യത്യസ്ത പാരമ്പര്യമുള്ളവരെങ്കിലും ക്രൈസ്തവരെ

ന്ന നിലയിൽ ഐക്യതയുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ പഴയ കൂറും പുത്തൻകൂറും രണ്ടു വിഭാഗത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. കഥാനായകൻ മലങ്കര നസ്രാണി പുത്തൻകൂർ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. കളപ്പുരയ്ക്കൽ കുടുംബം ഒളഗ്ഗയിലെ പുരാതന കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. പഴയകൂർ വിഭാഗത്തിലുള്ള ചേപ്പുകൾ മറ്റത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖയുമാണ്. പഴയകൂറും പുത്തൻകൂറും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് കുടുംബചരിത്രം, കുടുംബ യോഗത്തിൽ ഇരു വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരും ഒരു കുടുംബം എന്ന നിലയിൽ ഒരുമിച്ചു കൂടുകയും ചെയ്തു വരുന്നു. 'തരകൻ' എന്ന സ്ഥാനം കളപ്പുരയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിലെ പുരുഷന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

“മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു ജനം നല്കുന്നതിന് മുന്പേ ഞാൻ നിന്നെ അറിഞ്ഞു” (യറമി. 1:5). കളപ്പുരയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിലെ ഏബ്രഹാം തരകൻ പരിപ്പ് നാലാത്ര കുടുംബത്തിലെ അച്ചായയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ദൈവദൂതനായിരുന്ന ദമ്പതികൾക്ക് 1891 ഫെബ്രുവരി മാസം 26-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച ഒരു പുത്രൻ പിറന്നു. പ്രഥമ സന്താനത്തിന്റെ പിറവി അമ്മയുടെ വീട്ടിലായിരുന്നു. 1891 മാച്ച് മാസം 16-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച വലയാട്ട് കല്ലങ്കത്താ പള്ളിയിൽ വച്ച് ചാലാശേരിൽ ഔസേപ്പ് കത്തനാർ ശിശുവിന് മാമോദീസായും മൂറോൻ അഭിഷേകവും നല്കി. യാക്കോബ് എന്ന പേരാണ് മാമോദീസായിൽ നല്കപ്പെട്ടത്. കളപ്പുരയ്ക്കൽ മാത്തുതരകൻ കത്തനാരാണ് 'തലതൊട്ടപ്പൻ' അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിലും മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രത്യേക പരിചരണയിലും കുടുംബത്തിൽ മറ്റൊരാൾക്കുമില്ലാത്ത വാത്സല്യത്തിലും പ്രീതിയിലും കൂട്ടി വളർന്നു. അക്ഷരാഭ്യാസം അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ആശാൻ കളരിയിലും പ്രാഥമിക വിദ്യാ

ഭ്യാസം ഒളഗ്ഗയിലെ പ്രൈമറി സ്കൂളിലും ആയിരുന്നു. “ശിശു വളരുകയും ആത്മാവിൽ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും വിജ്ഞാനം കൊണ്ട് നിറയുകയും ചെയ്തു. ദൈവപ്രസാദവും അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. (ലൂക്കോ. 2:40)

കുടുംബത്തിലെ ആദ്യ ജാതനായ യാക്കോബിന് മൂന്നു സഹോദരന്മാരും മൂന്നു സഹോദരികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇട്ടിക്കുഞ്ഞു്, മാത്തുക്കുട്ടി, ഔസേപ്പച്ചൻ സഹോദരന്മാരും മറിയാമ്മ, ഏലിയാമ്മ, കഞ്ഞന്നാമ്മ, സഹോദരികളുമാണ്. മറിയാമ്മ മാത്രം ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏലിയാമ്മ ബഥനി മാത്തിൽ ചേർന്ന് കന്യാസ്ത്രീയായി ജീവിച്ചു. ബഥനി മാത്തിലെ പ്രഥമംഗങ്ങളായ പത്തുപേരിൽ ഒരാളാണ് ഈ കന്യാസ്ത്രീ. സിസ്റ്റേഴ്സ് എന്നായിപ്പെട്ടിരുന്ന അവർക്ക് അവരുടെ ആദ്യകാല സേവനത്തെ പരിഗണിച്ച് മദേഴ്സ് (Mothers) എന്ന ബഹുമതി തിരുസിംഹാസനം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. ഏലിയാമ്മയുടെ സന്യാസനാമം സൈബാർ (sybar) എന്നാണ്. ഒരു സുറിയാനി പദമാണിത്. സഹിച്ചും, ക്ഷമിച്ചും, പ്രതീക്ഷിച്ചും എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുണ്ടതിന്. സമൂഹത്തിൽ സഹോദരങ്ങൾക്ക് സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ ഒരുത്തമ മാതൃക തന്നെയായിരുന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മദർ സൈബാർ. പ്രേഷ്യ സഹോദരനെപ്പോലെ എപ്പോഴും പ്രശാന്തതയും പ്രസന്നതയുമായിരുന്നു മദർ. ഏവർക്കും ഏതു സമയത്തും ആവശ്യമായ സേവനം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന് സന്മനസ്സുള്ള, ഒരു അമ്മയെ പോലെയും ആയിരുന്നു. വാർദ്ധക്യത്തിലും യാതൊരു ആക്ഷയവും ആവലാതിയും കൂടാതെ സദാ സംതൃപ്തയായി കാണപ്പെട്ടിരുന്ന മദർ സൈബാർ എസ്സ്. ഐ. സി. 1982 ജൂലൈ മാസം 10-ാം തീയതി തന്റെ ഭൗമിക പരദീസയായിരുന്ന ബഥനി മാത്തിൽ നിന്നും നിത്യ സമാധാനത്തിനായി സ്വസ്തിയ പരദീസായിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടു

ബഹു. മദർ സൈബാറിന്റെ മൃതദേഹം നാലാഞ്ചിറ ബഥനിമത്തിൽ, ബഹു. സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സെമിത്തേരിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പരീക്ഷാ വിജയവും അദ്യാപക ജോലിയും

പ്രൈമറി സ്കൂൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ ബാലനെ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർത്തു പഠിപ്പിച്ചു. പഠനത്തിൽ തല്പരനും സമർത്ഥനുമായിരുന്ന കെ. എ. യാക്കോബ് തോൽവി അറിയാതെ പഠിച്ചു. ക്ലാസ്സിൽ സഹപാഠികൾക്ക് ഒരു സഹോദരനും അദ്ധ്യാപകർക്ക് സപ്രീതനുമായിരുന്നു. മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ സൂത്ര്യർഹമായി വിജയം കൈവരിച്ച യാക്കോബിന് അവിടെ താൻ പഠിച്ചിരുന്ന എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ തന്നെ അദ്ധ്യാപക ജോലിയും ലഭിച്ചു. കൊച്ചുസാർ ദൈവഭക്തിയിലും പെരുമാറ്റത്തിലും കൃത്യനിഷ്ഠയിലും ഒരു നല്ല മാതൃകാ അദ്ധ്യാപകനായി കാണപ്പെട്ടു. തന്നിമിത്തം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സഹാദ്ധ്യാപകർക്കും ആദരണീയനും മേലുള്ളവർക്ക് സംപ്രീതനുമായിത്തീർന്നു. അക്കാലത്ത് എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ആയിരുന്ന ബ. ശ്രീ ഫാദർ പി. റി. ഗീവറുഗീസ് M.A. യുടെ കൂടെ ആയിരുന്ന താമസിച്ചിരുന്നതു്.

ശൈശവപട്ടവും ഉപരിപഠനവും

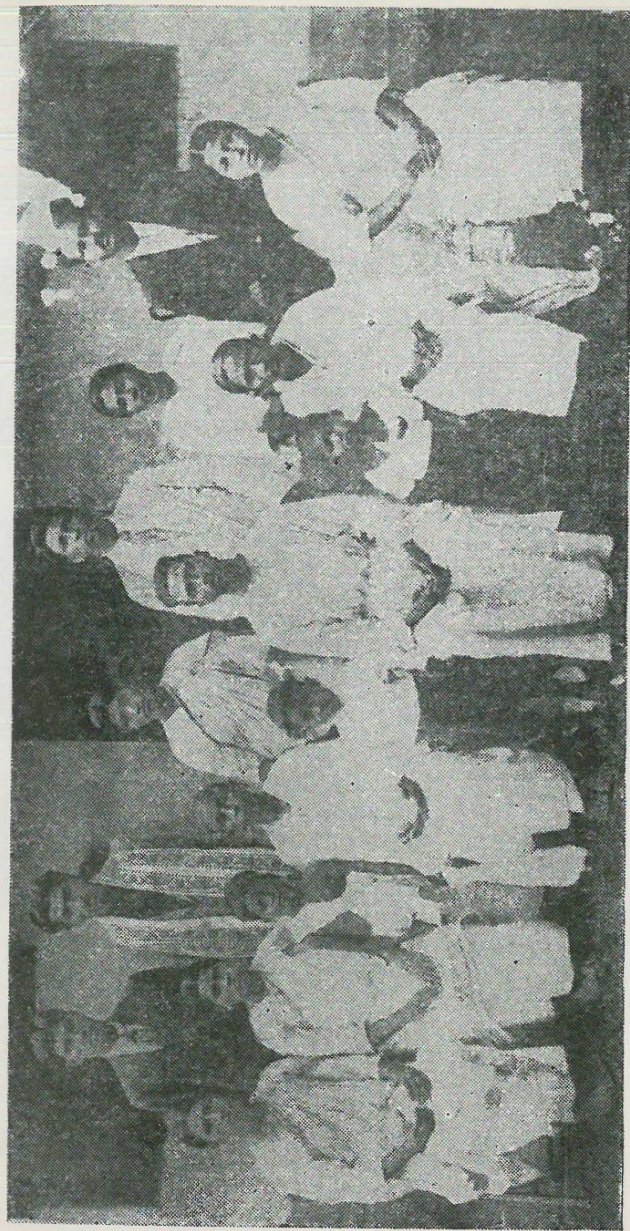
ഒട്ടേറെ ഇടവകക്കാരുടെ പ്രത്യേക താൽപര്യവും അഭ്യർത്ഥനയും പരിഗണിച്ചു്, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരുന്ന വട്ടശേരിൽ മാർ ദിവനാസ്വോസ് തിരുമേനി കെ.എ. യാക്കോബിന് ശൈശവപട്ടം നൽകുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷവും എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാ

പക ജോലിയും, എം. എ. അച്ചന് ശിഷ്യപ്പെട്ടു് വൈദിക പരിശീലനവും നടത്തിയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ, പ്രിൻസിപ്പൽ ആയ പി. റി. ഗീവറുഗീസ് അച്ചൻ സെറാമ്പൂർ കോളേജിൽ പ്രൊഫസർ ജോലിക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു് എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ജോലി രാജിവച്ചു് സെറാമ്പൂരിലെക്ക് പോകുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയിരുന്ന എം. എ. അച്ചൻ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് താൽപര്യമുള്ള യുവവൈദികരും ശൈശവപട്ടമുള്ളവരും ഏതാനും പേരെ സെറാമ്പൂരിൽ കൊണ്ടുപോയി പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും കരുതിയിരുന്നു. എം. എ. അച്ചന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു് അദ്ധ്യാപക ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കെ. എ. യാക്കോബ് ശൈശവപട്ടം വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ധ്യാപക ജോലി രാജിവച്ചു്, സ്വഗൃഹവിനോദം സെറാമ്പൂരിന് പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറായി. അതിനെക്കുറിച്ച് മാർ ഇവാൻഗിയോസ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "അക്കാലത്ത് നമ്മോടൊന്നിച്ചു് താമസിച്ചിരുന്ന കെ. എ. യാക്കോബ് ശൈശവപട്ടം സെറാമ്പൂർക്കായി ഒപ്പം ഇറങ്ങി. പ്രകൃത്യാ സൗമ്യശീലനം വിനീതബുദ്ധിയും ഏതു കാര്യത്തിലും നമ്മോടൊത്ത് സഹകരിപ്പാനും ബുദ്ധിമുട്ടാനും സന്നദ്ധനായി കാണപ്പെട്ട അദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്ത് നമ്മുടെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായി തീർന്നുകൊണ്ടു് എപ്പിസ്കോപ്പാ പദത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെടാൻ ഇടയായതിൽ ദൈവം നമ്മോടുചെയ്ത ആനുകൂല്യവും കൃപയും അപരിമേയമെന്നേ പറയാവതുള്ളൂ. (ഗ്രിരിദീപം പ. 4) ഇരുവരും സെറാമ്പൂരിലെത്തി. ഫാ. പി.റി. ഗീവറുഗീസ് കോളേജിൽ പ്രൊഫസർ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും യാക്കോബ് ശൈശവപട്ടം കോളേജിൽ ചേർന്ന് പഠനം

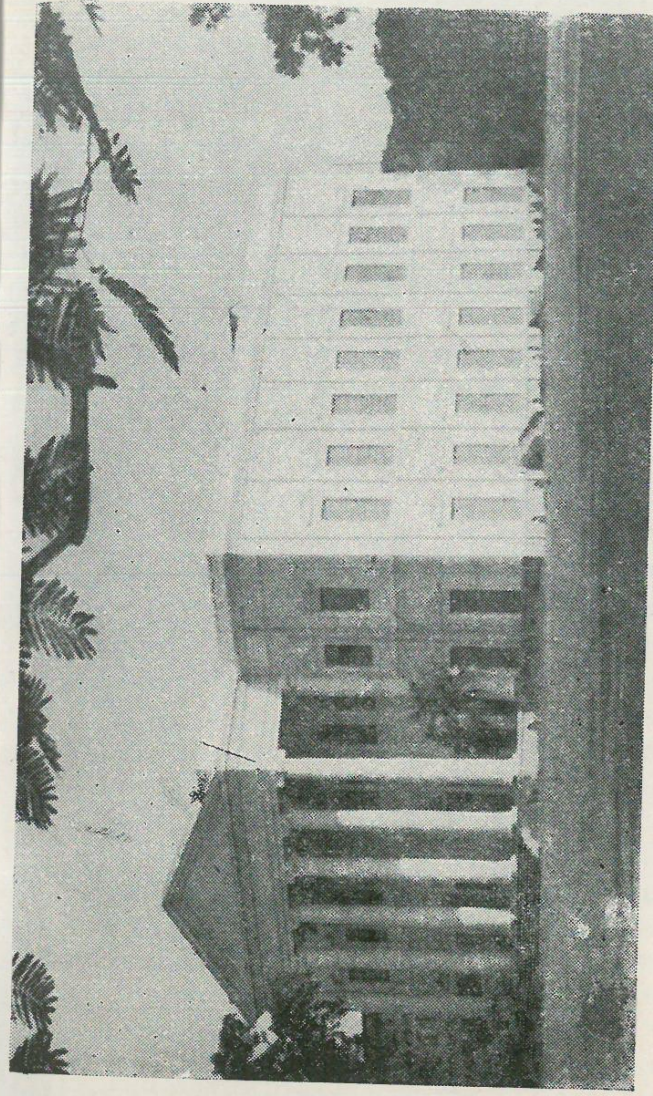
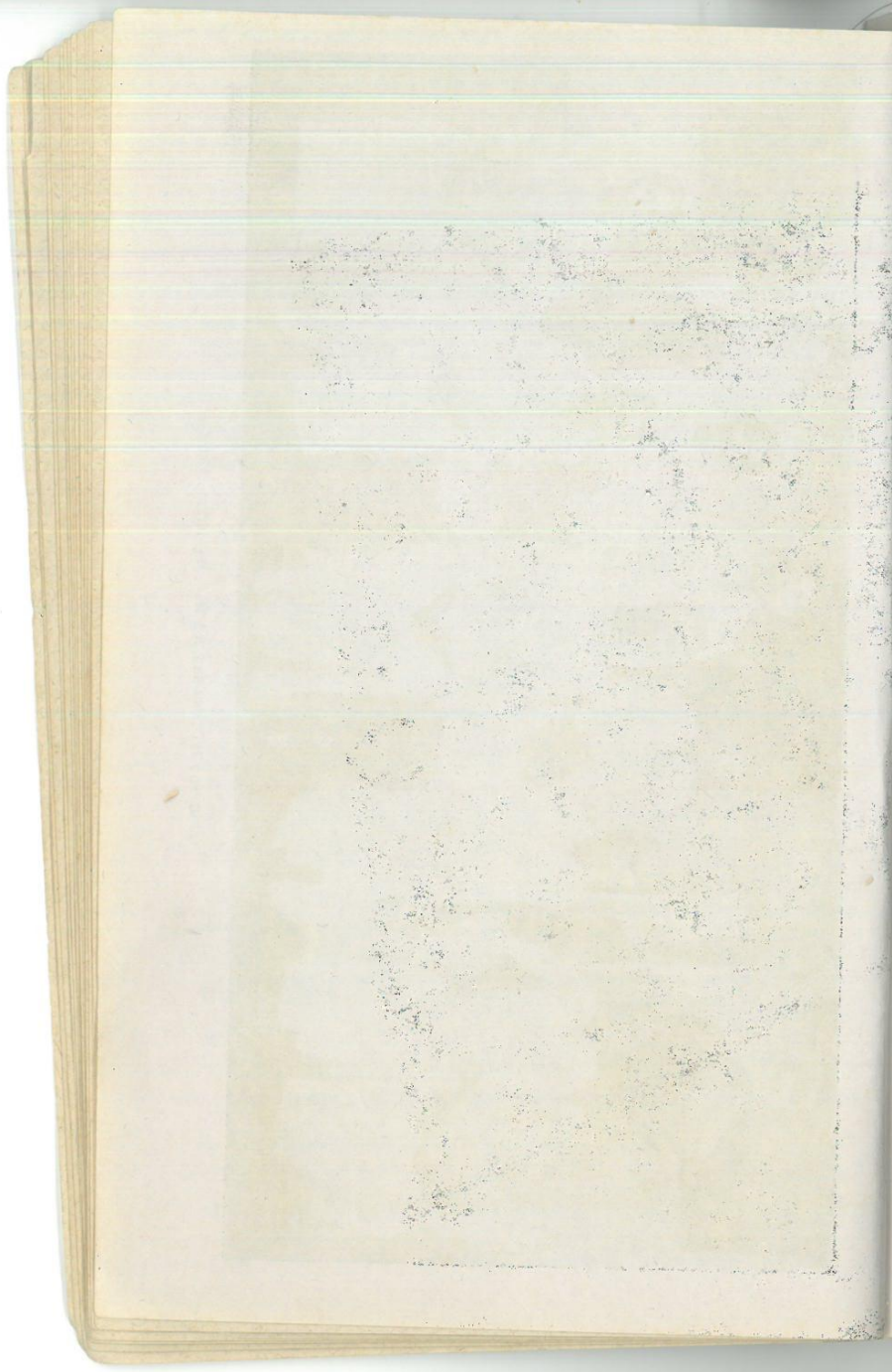
ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇൻറർമീഡിയറ്റ് പാസായശേഷം ശൈക്ഷാശാസ്ത്ര ബി. എ. ഓണേഴ്സിന് പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫാ. പി. റി. ഗീവറഗീസ് വേറെ ഏതാനും ശൈക്ഷാശാസ്ത്രരെയും കോളേജിൽ ചേർത്ത് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സെറാസൂർ കോളേജിനെപ്പറ്റി മാർ ഈവാനിയോസ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഉൽകൃഷ്ടമായ ആംഗലഭാഷാഭ്യാസനത്തിനെത്തുപോലെ മഹത്തരമായ വൈദിക ശാസ്ത്രപഠനത്തിനും മതിയായ സൗകര്യവും ഹിതകരമായ പ്രോത്സാഹനവും നൽകുന്ന ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പാശ്ചാത്യ സ്ഥാപനം തന്നെയാണത്. പൗരസ്ത്യ സഭാ സംബന്ധമായ വേദോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും സുറിയാനി സഭയുടെ പുരാതന വിശ്വാസത്തിനും രീതിക്കും അനുയോജ്യമാംവണ്ണം ദൈവാരാധന നടത്തുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കത്തക്കവിധം ഒരു ചാപ്പൽ ക്രമപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ട ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നും ഡോക്ടർ ഹവുൽസ് നമ്മോട് വാശ്യാനം ചെയ്തിരുന്നു”. (ഗി.ഭി. പു. 44). ഇതനുസരിച്ച് ലഭിച്ച ചാപ്പലിൽ ആരംഭം മുതൽ തന്നെ ഫാ. പി. റി. ഗീവറഗീസും ശൈക്ഷാശാസ്ത്രരും ആരാധന നടത്തിയിരുന്നു. ശൈക്ഷാശാസ്ത്രരിൽ ഒന്നാമൻ കഥാനായകനായിരുന്നു.

സന്യാസജീവിതത്തിനുള്ള ഒരുക്കവും പുറപ്പാടും

അക്കാലത്ത് ഫാ. പി. റി. ഗീവറഗീസ് സന്യാസജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ആഴമായി ചിന്തിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ശൈക്ഷാശാസ്ത്രരായി ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സന്യാസജീവിതത്തിൽ താൽപര്യമുള്ള

യാക്കോബ് ശൈക്ഷാശാസ്ത്ര ക്ലബ്ബാംഗങ്ങൾ

സെന്ററൽ ഹോസ്പിറ്റൽ പാർട്ടിപ്പിൾ സെന്ററൽ കോളേജ്

ശൈമാശനാറെ ചേർത്ത് സന്യാസ ജീവിതചര്യകൾ പാലിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇവരിൽ ഒന്നാമൻ ആയിരുന്നു കെ. എ. യാക്കോബ് ശൈമാശൻ. 'പീലിപ്പോസ്' നന്നെ വിളിക്കും മുമ്പ്, നീ അത്തിവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ നന്നെ ഞാൻ കണ്ടു'. (യോഹ 1.48) യാക്കോബ് ശൈമാശനെ സംബന്ധിച്ചും ഇതു ശരിയായിരുന്നു എന്നു കാണാം. യാക്കോബ് ശൈമാശന്റെ ഓണേഴ്സ് പഠനം പൂർത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് ഫാ. പി. റി. ഗീവറഗീസ് സന്യാസാശ്രമ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു. കോളേജിലെ പ്രൊഫസർ ജോലി രാജി കൊടുത്ത് നാട്ടിലേക്കു പുറപ്പെടാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ യാക്കോബ് ശൈമാശനും ഉന്നത ബിരുദം നേടാനുള്ള അഭിലാഷം ഉപേക്ഷിച്ചു, സന്യാസാശ്രമത്തിൽ ചേരുന്നതിനായി തന്റെ ഗുരുവിനോടൊപ്പം പോരുകയാണ് ചെയ്തതു്. പെരുന്നാട്ടിൽ ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനു ആരംഭം മുതൽ എത്രയും ത്യാഗപൂർവ്വം ഫാദർ ഗീവറഗീസിനോടൊത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ആശ്രമംഗമായി ചേരുകയും ചെയ്തു. ആശ്രമ സ്ഥാപകനായ ഫാ. പി. റി. ഗീവറഗീസിനോടു കൂടെ ഒരു വൈദികനും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ യാക്കോബ് ശൈമാശൻ ആശ്രമത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ അംഗമായിരുന്നു.

സന്യാസ പ്രതിജ്ഞയും വൈദികാഭിഷേകവും

റാന്നി, പെരുന്നാട് മുണ്ടൻമലയിൽ ആശ്രമത്തിനു വേണ്ടി നിർമ്മിച്ച പുല്ലുമേഞ്ഞ മുളകൂട്ടുകെട്ടിടം 1094 മേട മാസം 24-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച ക്രി. വ. 1919 മേയ് മാസം 7-ാം തീയതി കുദാശ ചെയ്തു സ്ഥാപകനും

പ്രഥമ അംഗങ്ങളും ആശ്രമ ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ആശ്രമ നിയമം ക്രോഡീകരിച്ച് 1919 ആഗസ്റ്റ് 23-ാം തീയതി ആശ്രമസ്ഥാപകനും പ്രഥമ അംഗങ്ങളും ഒപ്പുവെച്ചപ്പോഴും യാക്കോബ് ശൈശവമായിരുന്നു മൂന്നാമതായി കൈ ഒപ്പു വെച്ചത്. ആദ്യ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് 1920 മാർച്ച് 1-ാം തീയതി വി. ത്രോണോസിന്റെ മുൻപാകെ സ്ഥാപകനും പ്രഥമ അംഗങ്ങളും സ്വയം സമർപ്പണം ചെയ്തപ്പോൾ യാക്കോബ് ശൈശവനും തന്നെതന്നെ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതു മുതൽ സന്യാസ പ്രതീകങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം 1920 പെന്തക്കോസ്റ്റി ഞായറാഴ്ച ആശ്രമാധ്യക്ഷൻ ഫാ. ഗീവർഗീസ് വി. കർബാന അർപ്പിച്ച പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ യാക്കോബ് ശൈശവനും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അന്നത്തരം യാക്കോബ് ശൈശവൻ വൈദിക പഠനം തുടരുകയും 1924-ൽ വൈദികാഭിഷിക്തനാവുകയും ചെയ്തു.

ആശ്രമ ഗുരു

സ്വഭാവശുദ്ധി, കൃത്യനിഷ്ഠ, പരിശ്രമശീലം, ശാന്ത സ്വഭാവം ദൈവഭക്തി എന്നീ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ട് യാക്കോബ് എല്ലാവർക്കും ഒരു നല്ല മാതൃകയും ആദരണീയനും ആയിരുന്നു. ആശ്രമാധ്യക്ഷൻ ബ. യാക്കോബ് ചെന്ന ഗുരുവായി നിയമിച്ചു. അതു മുതൽ 'ഗുരുവച്ചൻ' എന്നാണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആകുന്നതു ശിഷ്യനു മതി' (മത്താ. 10:25). ജഗൽ ഗുരുവിന്റെ ഈ വചനപ്രകാരം ബഥാനി യരെല്ലാം ദൈവിക മനുഷ്യരാകുവാൻ വേണ്ടിയാണ്, സമൂഹാധ്യക്ഷൻ യാക്കോബ് ചെന്ന ബഥാനിയിലെ ഗുരു വായി നിയമിച്ചത്. ബഥാനിയിലെ ആദ്യത്തെ ഗുരുവാ

ണ് അദ്ദേഹം. അനുസരിക്കുന്നവൻ മാത്രമെ അനുസരണം അഭ്യസിക്കുവാനും അനുസരിപ്പിക്കുവാനും സാധ്യമാകൂ എന്നത് യാക്കോബ് ചെന്ന സംബന്ധിച്ച് എത്രയും ശരിയായിരുന്നു. ആശ്രമാധ്യക്ഷനായ ആബോയുടെ ആജ്ഞകളും അഭിപ്രായങ്ങളും പ്രവാചകവചനങ്ങൾ പോലെയാണ് ഗുരുവച്ചൻ കരുതുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ മാതൃക മതിയായിരുന്നു ശിഷ്യന്മാർക്കു ഗുരുഭക്തിയും അനുസരണവും അഭ്യസിക്കുന്നതിന്. മലങ്കര സഭയിലെ പ്രഥമ സന്യാസിസമൂഹമായ 'ബഥാനി' എന്ന വൃഷഭരൂപ പാകി കിളിർപ്പിച്ചു നട്ടുപിടിപ്പിച്ചത് ആബോ ഗീവർഗീസായിരുന്നെങ്കിൽ, ആ ചെടി വളരുന്നതിനാവശ്യമായ വളവും വെള്ളവും നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ആശ്രമഗുരുവായ ബ. യാക്കോബ് ചെന്നായിരുന്നു.

ഗുരുവച്ചനും നവശിഷ്യരും

നവശിഷ്യപരിശീലനം ഒരു പൂർണ്ണ വർഷമാണ് സമൂഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധനിയമങ്ങൾ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ബ്രഹ്മചര്യം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം എന്നീ വ്രതത്രയങ്ങൾ, അവയുടെ കടമകൾ, പുണ്യങ്ങൾ, സുവിശേഷോപദേശങ്ങൾ, മറ്റു ക്രിസ്തീയ പുണ്യങ്ങൾ, ധ്യാനം, യാമപ്രാർത്ഥന, വിശുദ്ധകർമ്മങ്ങൾ, മറ്റു കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നു പരിശീലനത്തിന്റെയും പഠനത്തിന്റെയും പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ. ശനിയാഴ്ച അവധി ദിവസമായിരുന്നു. ധ്യാനം, യാമപ്രാർത്ഥന വി. കർബാന, ഭക്തപാരായണം മുതലായ ആത്മീയകൃത്യങ്ങൾ പതിവു പോലെ നടത്തും. ക്ലാസുകളും പഠനങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പകരം ഉച്ചവരെ ജോലി; ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 'ശാബ്ദം' അതായത് സ്വതന്ത്രസമയം. ശനിയാഴ്ച

ഉച്ചക്ഷേണം പാകംചെയ്യുന്നത് നവശിഷ്യരായിരിക്കും. രണ്ടുപേർ അതിന് നിയുക്തരാകും. ഗുരുവച്ചന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരമായിരിക്കും അവർ ക്ഷേണം പാകംചെയ്യുക. പാചകകലയിലും ഗുരുവച്ചൻ വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ജോലി, പരിസരശുചീകരണം, പറമ്പിൽപണി, വിറകശേഖരിക്കൽ ഇവയിലേതെങ്കിലുമായ് തിരിക്കും. വിറകശേഖരിക്കുന്നതിനു ആശ്രമമന്ദിരങ്ങളിലുള്ള വനത്തിലേക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നു. പലർ ഒരുമിച്ചായിരിക്കും പോകുന്നത്. വെട്ടുകത്തി, കോടാലി, മല്ല മുതലായ ആയുധങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഓരോരുത്തരുടെയും കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. കാട്ടുമരങ്ങൾ ഉണങ്ങിയും ഒടിഞ്ഞും അവിടവിടെകാണാം. വനംവകുപ്പുകാർ വനത്തിലെ തേക്കുതടികൾ വെട്ടിക്കമ്പോൾ ആതിന്റെ ശിഖരങ്ങളും അഗ്രവുമെല്ലാം മുറിച്ചിട്ടിരിക്കും. അതും മുറിച്ചുകൂട്ടി കെട്ടുകുളാക്കി ചുമന്നുകൊണ്ടു പോരും. ഈ ജോലി അല്പം ക്ലേശകരമെങ്കിലും, പലർ ഒരുമിച്ചു ഉത്സാഹിച്ചും, ഉല്ലസിച്ചും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആർക്കും മടുപ്പു തോന്നിയിരുന്നില്ല. വിറകുകെട്ടു അടുക്കലയുടെ അടുത്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ടു് വരാത്ത കയറ്റമ്പോൾ ആശ്വാസമായി; ആറ്റുറ്റാദവുമായി. പാനീയവും പഴങ്ങളും ഒരുക്കി അവിടെ വെച്ചിട്ടുണ്ടാവും. ചെറുനാരങ്ങ, ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. നാരങ്ങാവെള്ളം സർവത്തിനേക്കാൾ നല്ല പാനീയം. അതു കടിച്ചു് ദാഹം തീർത്താൽ പഴങ്ങൾ കഴിക്കുമ്പോൾ ക്ഷീണവും മാറും. വാഴപ്പഴങ്ങൾ മാത്രമല്ല; മാമ്പഴങ്ങൾ, പേരയ്ക്കാ, ഓമയ്ക്കാ മുതലായവയും അതാതിന്റെ കാലങ്ങളിൽ ലഭ്യമാകും. ഇവയെല്ലാം ആശ്രമത്തിൽതന്നെ ഉള്ളവയാണ്. പലയിനം വാഴകളും മാവുകളും, പേരുകളും, കപ്പളങ്ങളും ആശ്രമസ്തർ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുവച്ചനും ജോലിസമയങ്ങളിൽ ശിഷ്യരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കും. ജോലിചെയ്യിക്കുകയല്ല; അവരോടൊപ്പം ജോലി ചെയ്യുകയാണ്. "നിങ്ങളിൽ

വലിയവൻ ചെറിയവനെപോലെയും, നേതാവു് സേവകനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കണം. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മിടയിൽ പരിചാരകനെപ്പോലെയായാണ്". (ലൂക്കോ 22: 26-27) ജഗൽഗുരുവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശവും മാതൃകയും നവശിഷ്യ ഗുരുവായിരുന്ന യാക്കോബച്ചൻ അനുസരിക്കയും, അനുകരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

ഉച്ചനമസ്കാരവും ഊണം കഴിഞ്ഞാണ് 'ശാബത്ത്'. ഈ വിശ്രമസമയം ആശ്രമമാവൃത്തിയിൽതന്നെ ആയിരിക്കും. പഴങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാഴ, മാവു്, പേര, കപ്പളം എന്നിവ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽനിന്നു് പഴങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ്. തിന്നുവാനും അനുവാദമുണ്ടു്. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ ഭക്ഷണസമയത്തല്ലാതെ ഒന്നും തിന്നുമായിരുന്നില്ല. ഈ വിശ്രമാവസരത്തിൽ സാധാരണയായി ഗുരുവച്ചൻ അവരുടെകൂടെ പോകുമായിരുന്നില്ല. സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷനായ ആബോ ഗീവർഗീസു്, മെത്രാനായ ശ്രേഷ്ഠ മാർ ഈവാന്റിയോസു് സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നാൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഈ അവസരത്തിൽ അവരുടെ കൂടെ സമയം ചെലവിടും. അതല്ലാത്തപ്പോൾ ആശ്രമത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ആർക്കും അവരുടെകൂടെ കൂടാവുന്നതാണ്. ഗുരുവച്ചൻ ഈ സമയം സ്വന്തവസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകുകയോ മറ്റു സ്വന്തമായ ഏതെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യുകയോ ആയിരിക്കും.

ഗുരുവച്ചന്റെ സ്വയത്യാഗം

ഒരു ദിവസം അത്താഴശേഷമുള്ള ഉല്യാസം കഴിഞ്ഞു് സുത്താറാ (രാത്രി) പ്രാർത്ഥനക്കുള്ള മണി അടിച്ചു. എല്ലാവരും പള്ളിയിൽ പോകാൻ എഴുന്നേറ്റു. സ്റ്റോറിന്റെ ചുമതലയുണ്ടായിരുന്ന 'സാധു' ഗുരുവച്ചനോടു പറഞ്ഞു.

കാലത്തെ കഞ്ഞിക്കു് അരി ഇല്ല. പറയാൻ ഞാൻ മ-റ-
 ന്നു- പോ- യി. സാരമില്ല; താക്കോൽ ഇങ്ങുതരൂ; ഞാൻ
 നോക്കട്ടെ. ഗുരുവച്ചനിൽ യാതൊരു ഭാവഭേദവുമുണ്ടാ
 യില്ല. സുത്താറ കഴിഞ്ഞാൽ ദ്രവമൗനമാണ്. ഉറങ്ങാനുള്ള
 സമയവുമാണ്. പ്രാർത്ഥനയും ആത്മശോധനയും കഴിഞ്ഞു്
 എല്ലാവരും അവരവരുടെ മുറിയിൽ പോയി ഉറങ്ങുകയും
 ചെയ്തു. രാവിലെ ഉണർന്നുമണി അടിച്ചു് എല്ലാവരും എഴു
 നേററപ്പോൾ ഗുരുവച്ചൻ സ്റ്റോറിന്റെ താക്കോൽ സാധു
 വിനെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു; അരി അവിടെ ഉണ്ടു്.
 എടുത്തുകൊടുക്കു; കഞ്ഞിവയ്ക്കട്ടെ. സാധുവിനു് സംശയ
 ഉരി അരി പോലും അരിപ്പെട്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
 പിന്നെ അരി എവിടെ നിന്നുണ്ടായി? ഗുരുവച്ചൻ കളിപ്പി
 ക്കാൻ പറയുകയാണോ? അതു പതിവില്ല. സാധു സ്റ്റോർ
 തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഗുരുവച്ചൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
 അരി അവിടെ ഉണ്ടു്. രാവിലെ ആരും ഉപവസിക്കേ
 ണ്ടിവന്നില്ല. അരി ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നതു് പലരും
 അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഉപവസിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും വിചാരി
 ച്ചിരുന്നു. പതിവു പ്രകാരം പ്രഭാതഭക്ഷണത്തിനുള്ള മണി
 അടിച്ചു. എല്ലാവരും ഭക്ഷണശാലയുടെ വാതിൽക്കൽ വെളി
 യിൽ അണിനിരന്നു നിന്നു "കർത്താവെ സകല കണ്ണുകളും
 നിങ്കലേയ്ക്കു നോക്കിപ്പാർക്കുന്നു". തലവൻ ചൊല്ലി; 'എന്തെ
 ന്നാൽ തക്ക സമയത്തു് അവിടുന്ന് അവർക്കു് ആഹാരം
 നല്കുന്നു.' എല്ലാവരും ഏറ്റുചൊല്ലി. എല്ലാവരും ഭക്ഷണ
 ശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പതിവുപോലെ കഞ്ഞിയും
 കറിയും തയ്യാറായിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു്
 എല്ലാവരും ഇരുന്നു കഞ്ഞി കുടിച്ചു. ചിലരെല്ലാം കണ്ണിൽ
 കണ്ണിൽ നോക്കി. ഭക്ഷണശാലയിൽ മൗനമായതുകൊണ്ടു്
 ആരും ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. അരി എങ്ങനെ ഉണ്ടായി?
 എല്ലാവർക്കും സംശയം! ആരെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കു
 മോ? മുസ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിഥികൾ ആ

രെങ്കിലും വന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അവിടെ കാണുമായി
 രുന്നു. അരി ഉണ്ടായതു് ആരും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല; അതുതം
 സംഭവിച്ചതുമല്ല. സുത്താറ പ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞു് മുറിയിൽ
 പോയ ഗുരുവച്ചൻ ഉറങ്ങുകയല്ല ചെയ്തതു്. കപ്പായം മാറി
 ജോലിക്കു ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് റാന്നൽവിള
 ക്കുമെടുത്തു് സ്റ്റോറിന്റെ താക്കോലുമായി കശിനിയിലേ
 ക്കുപോയി. അടുക്കളയുടെ അടുത്ത മുറിയാണു് സ്റ്റോർ. ആ
 ശ്രമകെട്ടിടങ്ങളിൽ നിന്നും അല്പം അകലെയായിരുന്നു ക
 ശിനിയും സ്റ്റോറും. ഗുരുവച്ചൻ സ്റ്റോർ തുറന്നു് കുറച്ചു്
 നെല്ലു് എടുത്തു് കശിനിയിൽ കൊണ്ടുപോയി പഴുങ്ങി,
 വരകലത്തിൽ ഇട്ടു് വറുത്തു് ഉണക്കി, ഉരലിൽ ഇട്ടു് കത്തി
 അരിയാക്കി മുറത്തിൽ പാറിക്കൊഴിച്ചു്, ഉമിയും തവിടും
 മാറ്റിയാണ് രാവിലത്തെ കഞ്ഞിക്കുള്ള അരി സ്റ്റോറിൽ
 വച്ചിരുന്നതു്. പിന്നീടു് സ്വന്തം 'തൗന'യിൽ പോയി
 ഉറങ്ങി. അതാരും അറിഞ്ഞില്ല. സന്യാസികൾ താമസി
 ക്കുന്ന മുറികൾക്കു് 'തൗന' എന്നാണു പറഞ്ഞിരുന്നതു്.
 ഗുരുവച്ചൻ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം സുഖം പരിഗണി
 ക്കാതെ ത്യാഗപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നതിനു് ഒരു
 ഉദാഹരണം മാത്രമാണിതു്.

വിശ്വാസത്തിന്റെ സിദ്ധി

ആശ്രമത്തിൽനിന്നും അല്പം അകലെയായി ഒരു
 അരുവി (Water fall) ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ കുളിക്കുക
 യും കുടിക്കാൻ വെള്ളം കൊണ്ടു പോരുകയുമായിരുന്നു.
 വേനൽക്കാലത്തു് അരുവിയിൽ വെള്ളം വറ്റും. അപ്പോൾ
 അടിവാരത്തുള്ള ആറിൽപോയി കുളിക്കുകയും കടങ്ങളിൽ
 വെള്ളം കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്യണം. വെള്ളം ചുമന്നു
 കൊണ്ടുള്ള മലകയറ്റം വളരെ ശ്രേഷ്ഠകരമായിരുന്നു. ആശ്ര
 മത്തിനടുത്തു് കിണർ കുഴിച്ചാൽ വെള്ളം കിട്ടുമോ എന്നു്

പരിശോധന നടത്തി. മാർ ഇവാന്റിയോസ് പിതാവിന് സ്ഥാനനിർണ്ണയത്തിനുള്ള കഴിവ് (Magnetic power) ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു ശിവരങ്ങളുള്ള പാലക്കമ്പാണ് ഇതിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. കമ്പിന്റെ രണ്ടു ശിവരങ്ങളിലും പിടിച്ചു നില്പാകുമ്പോൾ കമ്പ് കീഴോട്ട് ഭൂമിയിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ, വെള്ളമോ, നീരുവയോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കമ്പ് താനെ മുകളിലേക്കു യരും. അവിടെ സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തിയാൽ എത്ര അടി ആഴത്തിൽ വെള്ളം കാണുമെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാമെന്നും പരിചയക്കാര പറയുന്നുണ്ട്. പിതാവ് ആ സ്ഥലമെല്ലാം ഇപ്രകാരം പരിശോധിച്ചെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ച ഫലം ഉണ്ടായില്ല. ഒരു ദിവസം വെള്ളത്തിന്റെ ക്ഷാമത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ പിതാവ് ഗുരുവച്ചനോടു പറയുകയാണ് 'ഗുരുവച്ചൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് ഒരു സ്ഥലം നിശ്ചയിക്കുക; അവിടെ കിണർ കഴിക്കാം. വെള്ളം ലഭിക്കും. ശിശുസഹജമായ മനസ്സുള്ള ഗുരുവച്ചൻ, സ്വഗുരുവും ആശ്രമാദ്ധ്യക്ഷനുമായ പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശം ദൈവതിരുഹിതമെന്നപോലെ കരുതി ചാപ്പലിൽപോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം ഇറങ്ങിവന്ന് ഒരു സ്ഥലം കാണിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "ഇവിടെ കിണർ കഴിക്കാം. വെള്ളം കിട്ടും". പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അവിടെ കുറു അടിച്ചു. കിണർ കഴിക്കാൻ ഏറ്റെടുത്തു. കുറു അടിച്ചിടത്ത് നീരുവ ഉണ്ടായെന്ന് ഒന്നുകൂടി പിതാവ് പരിശോധിച്ചതുമില്ല. കിണർവെട്ടു ആരംഭിച്ച ദിവസം ആശ്രമസ്ഥലമെല്ലാം അവിടെ ഒരുമിച്ചുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം ഗുരുവച്ചൻ കുന്താലി കയ്യിൽ എടുത്ത് കുരിശ് വരച്ചരേഖം മൂന്നുപ്രാവശ്യം കിളിച്ചു കിണർവെട്ടു ആരംഭിച്ചുകൊടുത്തു. അധികം ആഴത്തിൽ കഴിക്കേണ്ടിവന്നില്ല; മൂവാളോളം താഴ്ന്നപ്പോൾ വെള്ളം കണ്ടു. എല്ലാവർക്കും സ

നോഷമായി. പള്ളിയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി ദൈവത്തിന് കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം സമർപ്പിച്ചു; ആദ്യം കോരിയവെള്ളം കർബാനക്കും ചാപ്പൽ ഉപയോഗത്തിനുമായി എടുത്തിട്ടാണ് മറ്റു ആവശ്യങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുപോയത്. ഗുരുവച്ചന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഫലമായിട്ടാണ് വെള്ളം ലഭിച്ചതെന്ന് എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. ഗുരുവച്ചനാകട്ടെ പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമാണെന്ന് പറയുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. "ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക, സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ആരെങ്കിലും ഈ മലയോടു ഇവിടെനിന്ന് മാറി കടലിൽ ചെന്നു വീഴുക എന്നു പറയുകയും ഹൃദയത്തിൽ ശങ്കിക്കാതെ താൻ പറയുന്നത് സംഭവിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൻ അത് സാധിച്ചു കിട്ടും. അതിനാൽ, ഞാൻ പറയുന്നു; പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എന്തും ലഭിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. (മർക്കോ. 11: 22-24)

ദിന ചര്യയും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും

ആശ്രമത്തിൽ, സന്യാസ നിയമാചരണങ്ങളും, ദിവ്യ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും, ധ്യാനവും ദിവ്യസ്തുതിപ്പുകളും മറ്റു ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും ആശ്രമാംഗങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക വളർച്ചയ്ക്കും, പുണ്യപുരോഗമത്തിനും പ്രേരകവും ആവശ്യവുമാകുന്നു. ബ. ഗുരുവച്ചൻ ഇതിലെല്ലാം എല്ലാവർക്കും എത്രയും ആദർശപുരുഷനായിരുന്നു. പ്രഭാതത്തിൽ 4.30 ന് ഉണർത്തു മണികേട്ട് എഴുന്നേൽക്കുന്നു. പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾക്കു ശേഷം ചാപ്പലിൽ പ്രവേശിക്കും. 5.15 ന് ധ്യാനം 45 മിനിട്ട്. 6 മണിക്കു് പ്രഭാത നമസ്കാരാനന്തരം വി. കർബാന. ഗുരുവച്ചന്റെ ധ്യാനനില ആദരണീയവും അതിശയകരവുമാണ്. ഒരു 'പ്രതിമ'പോലെ നിശ്ചലനായി

മുട്ടിന്മേൽ നിലക്കുകയാവും. പുൽപ്പായിൽ മുട്ടുമടക്കി അല്ല സമയം ഇരുനേരത്തും. ധ്യാന സമയത്തു കസേരയിൽ ഇരിക്കുമായിരുന്നു. "കന്താവിൻ" ഒരു പുതിയ പാട്ടിനെയും നീതിമാന്മാരുടെ സഭയിൽ അവന്റെ സ്തുതിയേയും പാടുവിൻ" (സങ്കീ. 149: 1). ആരാധനയിൽ കീർത്തനങ്ങൾ ആകർഷണീയമെങ്കിൽ, കാർമ്മികന്റെ സ്വരമാധുര്യം ആരാധകർക്ക് എത്രയധികം ആത്മീയാനുഭൂതി അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കയില്ല ! യാക്കോബച്ചന്റെ സ്വരമാധുര്യം അത്രമാത്രം ഇമ്പകരമായിരുന്നു. ദിവ്യ ബലിഅർപ്പണം എത്രയും ഭക്തിനിർഭരവും; ആകർഷണീയവും ആനന്ദകരവുമായിരുന്നുവെന്നു അനുഭവസ്ഥർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവ ഭക്തിയുടെയും ജീവിത പരിശുദ്ധിയുടെയും സൗരഭ്യം സന്യാസി സമൂഹത്തിലും സഭാതലത്തിലും വീശിയിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ മഹത്വത്തിനു മങ്ങലേൽക്കാതെതന്നെ, ഏല്പിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അതാതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നിർവഹിപ്പാനുള്ള പ്രവർത്തന സാമർത്ഥ്യവും കരുക്ഷമതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈമുതലായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ

മഹദ്പ്രതവും മേല്പട്ടാഭിഷേകവും

“മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു് രൂപം നല്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ നിന്നെ അറിഞ്ഞു; ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ നിന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു. ജനതകൾക്കു് പ്രവാചകനായി ഞാൻ നിന്നെ നിയോഗിച്ചു” (യറമി. 1:5).

മഹദ്പ്രതം ചുരുക്കം ചില പുരാതന സന്യാസി സമൂഹങ്ങളിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. ബ്രഹ്മചര്യം, ദാരിദ്ര്യം, അനുസരണം എന്ന സന്യാസ പ്രതരൂപങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു തല്ലാല പ്രതകാലവും നിത്യപ്രതകാലവും തൃപ്തികരമായി നയിക്കുകയും മഹദ്പ്രതം എടുക്കാൻ വേണ്ട യോഗ്യതയുണ്ടെന്നു് ബഥനി പൊതുസംഘം (സുനഹദോസ്) സാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളിനു മഹദ്പ്രതം ചെയ്യാൻ ബഥനിയുടെ നിയമം അനുവദിച്ചിരുന്നു. മഹദ്പ്രതത്തിന്റെ അതിശ്രേഷ്ഠമായ മാഹാത്മ്യവും ചുമതലയും അതിനു് ഒരുങ്ങുന്നവർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. സന്യാസപ്രതങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു ബഥനി കാനോൻ നിയമങ്ങൾക്കനുസരണമായും ബഥന്യാശ്രമസ്ഥനായി ആയുഷ്കാലാന്ത്യംവരെ ജീവിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും, മഹദ്പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം, ഈ പ്രതങ്ങൾ ഉറപ്പായി പാലിക്കുമെന്നുള്ളതിനു് സ്ഥൈര്യപ്രതവും ചെയ്യേണ്ടിയി

ന്നു. ഇപ്രകാരം ബ. യാക്കോബച്ചൻ 1927 ഡിസംബർ 12-ാം തീയതി മഹദ്പ്രതം എടുക്കുകയുണ്ടായി. പൗരസ്ത്യ സന്യാസി സഭാ പാരമ്പര്യ പ്രകാരമുള്ള 'റമ്പാൻ' പദവി തന്നയാണിത്. യാക്കോബ് റമ്പാൻ എന്നറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. റമ്പാൻ എന്ന നിലയിലും സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം പൂർ്വാദികം പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. യാക്കോബ് റമ്പാന്റെ സവിശേഷതകൾ സന്യാസി സമൂഹത്തിൽ മാത്രമല്ല, സഭാതലത്തിലും കൂടുതലായി അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാഭ്യക്ഷന്മാർ, 1928 ഡിസംബർ 19-ാം തീയതി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് കൂടുകയുണ്ടായി. രണ്ടാം കാതോലിക്കബാവാ കാലം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ, പകരം കാതോലിക്കായെ തെരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതിനായിരുന്നു സുന്നഹദോസ് സമ്മേളിച്ചത്. നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ മൂന്നാം കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിൽ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിനെ ബഥനിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ബഥനിയ്യിലെ യാക്കോബ് റമ്പാനെ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പായും വാഴിക്കാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം 1929 ഫെബ്രുവരി 13-ാം തീയതി കാതോലിക്കാ വാഴയുടെ ദിവസം തന്നെ മാർ ഈവാനിയോസിനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അവരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പിറേ ദിവസം ആയിരുന്നു യാക്കോബ് റമ്പാന്റെ മെത്രാഭിഷേകം. മൂന്നാം കാതോലിക്കായായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട ഗീവറുഗീസ് മാർ ബസേലിയോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ തിരുമേനിയാണ്

യാക്കോബ് റമ്പാനെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി അഭിഷേചിച്ചത്. അഭിഷേകാവസരത്തിൽ നൽകപ്പെട്ട പേരാണ് 'തെയോഫിലോസ്' എന്ന പുണ്യ നാമം. കൊച്ചു തിരുമേനി, ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ബഥനി പള്ളികളും ഭരണവും

മാർ തെയോഫിലോസ് ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി അഭിഷേചിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബഥനി പള്ളികളുടെ ഭരണം, മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവു കൊച്ചുതിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആശ്രമ ചാപ്പൽ കൂടാതെ പതിമൂന്ന് പള്ളികൾ വിശ്വാസികൾക്കു വേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വേറെ പതിനഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളിക്കുവേണ്ടി വസ്തുവും ലഭിച്ചിരുന്നു. ചിലയിടത്ത് പള്ളിപണി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബാവാ, മെത്രാൻ കക്ഷി വഴക്കും സമുദായകേസും കാരണം പല പള്ളികൾ പൂട്ടപ്പെട്ടും, മറ്റനേകം പള്ളികളിൽ ആരാധന നടക്കാതെയും നടത്തിക്കാതെയും കിടന്നിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകിട്ടാതെ വിശ്വാസികൾ വിഷമിച്ചും വിഷാദിച്ചും കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. ബഥനിയ്യിലെ ആരാധനയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക മാധ്യര്യം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവരും ബഥനിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായ ആളുകളുടെ ആഗ്രഹവും, അപേക്ഷയും പരിഗണിച്ചായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് ബഥനി പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. ഈ ആരാധനാലയങ്ങൾ ആശ്രമ ചാപ്പൽ, മിഷ്യൻ പള്ളി, ഇടവക പള്ളി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വിധത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു. ആശ്രമ ചാപ്പൽ, ആശ്രമസ്ഥലങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനുള്ളതായിരുന്നു. പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ അനുവാദം

ത്തോടുകൂടി മാത്രമെ മറ്റുള്ളവർക്ക് ചാപ്പലിൽ പ്രവേശനം നൽകിയിരുന്നില്ല. മിഷൻ പള്ളികൾ, ബഥനി പള്ളികൾ എന്നാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ പള്ളികളിൽ ഇഷ്ടാനുസരണം ഏവർക്കും വന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ സൗജന്യമായി നടത്തിക്കൊടുത്തുവരുന്നു. വിവാഹം, മാമോദീസാ എന്നിവ നടത്തുന്നതിന് വരുന്നവർ അവർ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പള്ളിവികാരിയുടെ എഴുത്തുകൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരുന്നു. ഇടവകപള്ളി, ബഥനി പള്ളികളിൽ ഇടവകാഗങ്ങളുടെ ആകാൻ അനേകം പേർ ആഗ്രഹിക്കയും അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാലാണ് ഇടവക സ്ഥാപിക്കാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടത്. ഉത്തമ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരെയും ഇടവക നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുമെന്നുറപ്പുള്ളവരെയും മാത്രമെ ഇടവകാഗങ്ങളായി ചേർക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. നിർബന്ധ വരുമാനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സംഭാവനകൾകൊണ്ടാണ് ഇവ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ബഥനി പള്ളികളുടെ ഭരണഭാരമേറ്റതു മുതൽ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ആസ്ഥാനം തിരുവല്ലായിൽ ആയിരുന്നു. തിരുവല്ലാ ടൗണിൽ കച്ചേരിപറമ്പിനടുത്തായി ബഥനിപള്ളിയും ആശ്രമവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബഥനി പ്രസ്സും അവിടെതന്നെ ആയിരുന്നു. ബഥനി പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ചെറിയ മുറിയീലായിരുന്നു പിതാവ് താമസിച്ചിരുന്നത്. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം ഒരു മെത്രാസന മന്ദിരം അവിടെ പണിയിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും, പുതിയാകാത്തതുകൊണ്ട് അതിൽ താമസിച്ചില്ല. ബഥനി പള്ളികളുടെ ചുമതലഭാരമേറ്റു കഴി

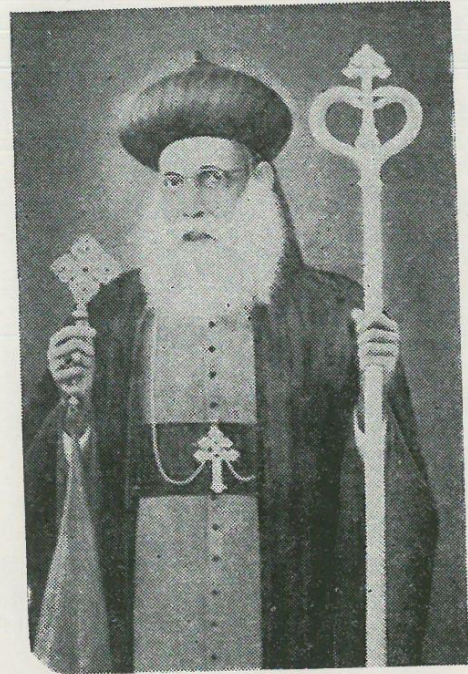
ഞ്ഞു പിതാവ് പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കയും, എല്ലാ പള്ളികളിലും ആരാധന പതിവായി നടത്താൻ ക്രമീകരണം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ആശ്രമസ്ഥരായ വൈദികർ കുറവായിരുന്നതു കൊണ്ട്, കുടുംബസ്ഥരായ വൈദികരെ ശമ്പളം കൊടുത്ത് ഞായറാഴ്ചകളിലും മറ്റു വിശേഷ ദിവസങ്ങളിലും കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പിതാവ് യാത്രയ്ക്ക് സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് വില്ലുവണ്ടി അഥവാ പെട്ടിവണ്ടി എന്നുപറയുന്ന സവാരി വണ്ടി ആയിരുന്നു. ബഥനി പള്ളികൾ വഴി വിശ്വാസികൾക്ക് ആത്മീയ ചൈതന്യം ലഭ്യമായതോടൊപ്പം ബഥനിയോടുള്ള ബന്ധവും ബഹുമാനവും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചുപിതാവിന്റെ ജീവിത പരിശുദ്ധിയും സൽഗുണങ്ങളും ജനങ്ങളിൽ നല്ല മതിപ്പുള്ളവാക്കിയിരുന്നതിനാൽ, പിതാവ് അർപ്പിക്കുന്ന വി. കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനും ദിവ്യകാര്യവും സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമായി ധാരാളം ആളുകൾ ഞായറാഴ്ചകളിലും വിശേഷ ദിവസങ്ങളിലും പള്ളിയിൽ വരുമായിരുന്നു. പലർ പിതാവിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, ചിലർ പിതാവിന്റെ അടുത്ത് കമ്പസാരിക്കുന്നതിനും, അവൾ പിതാവിന്റെ തൃക്കരം തലയിൽവെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിക്കുന്നതിനും വരുക പതിവായിരുന്നു. നവദമ്പതികൾ പിതാവിൽ നിന്ന് ആശീർവാദം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, അമ്മമാർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നതിനും വരുമായിരുന്നു. ജോലിത്തീരുകളുള്ളപ്പോഴും തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരെ സുസ്മേരവദനനായി മന്ദസ്മിതത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും അവരുടെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞു സംതൃപ്തരാക്കി അയയ്ക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ആരെയും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ആരോടും ഒരിക്കൽപ്പോലും കോപിച്ചിരുന്നില്ല. പിതാവിന്റെ സൗമ്യ

സ്വഭാവം തന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നവരിലെല്ലാം സ്നേഹവും ബഹുമാനവും വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബഥനിപള്ളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കെല്ലാം പിതാവു് ഒരു ആശ്വാസപ്രദനായിരുന്നു എന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

ആരാധനയുടെ സജീവത്വം

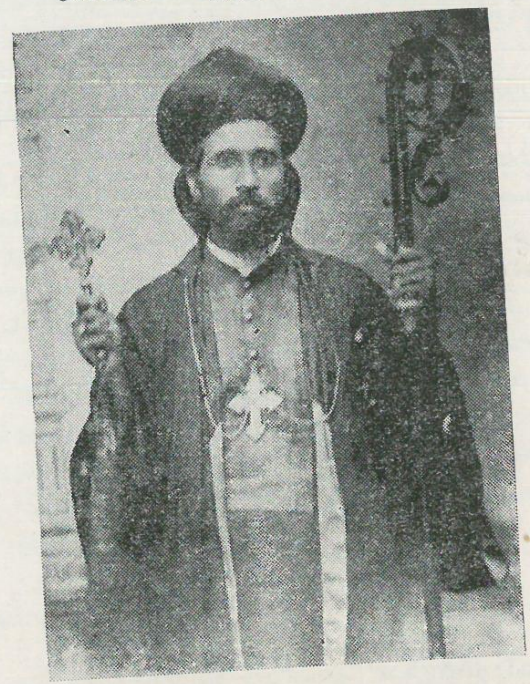
“കഴലും കിന്നരവും ഗാനമാധുരി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു: ഇവയേക്കാൾ ആസ്വാദ്യമാണ് ഇമ്പമുള്ള മനുഷ്യസ്വരം.” (പ്രഭാ. 40: 21). കൊച്ചുപിതാവു് അർപ്പിക്കുന്ന ദിവ്യബലിയിലും മറ്റു് ദിവ്യകർമ്മങ്ങളിലും സംബന്ധിക്കുന്നവർക്കു് സുഗന്ധസുമങ്ങളുടെ സൗരഭ്യം എന്നതുപോലെ, ആത്മീയാനന്ദം ആത്മാവിൽ ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി ദർശിച്ചാൽ എന്നതുപോലെയായിരുന്നു ദൈവാലയത്തിലും, പ്രത്യേകിച്ചു് വിശുദ്ധ ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിലുള്ള പിതാവിന്റെ നില. നോമ്പുകാലത്തെയും കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിലെയും പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും പിതാവു് വായിക്കുന്നതു് പാടുന്നതു് കേൾക്കുന്നവരിലെല്ലാം ഹൃദയതാപമുളവാക്കാനും ഭക്തി ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുവാനും പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ആരാധനക്രമത്തിലെ സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും, ഉൾശാന മുതൽ ഉയിർപ്പുപെരുന്നാവരെയുള്ളവ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജിമ ചെയ്തു് സുറിയാനി രാഗത്തിൽ തന്നെ പാടിയിരുന്നു. 1930-ലെ ഉൾശാന ഞായറാഴ്ചക്കുമുമ്പു് “ഹാശാഗാനങ്ങൾ” എന്ന പേരിൽ പുസ്തകമാക്കി ബഥനിപള്ളികളിലെല്ലാം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഹാശാ ആഴ്ചയിലെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അവ പാടിയതു് എല്ലാവർക്കും പുതിയ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഹാശായുടെ കൗമാകളും മറ്റു ഗീതങ്ങളും അന്നു് തിരുമേനി രചിച്ചിട്ടുള്ളതു് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശം

ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ

മാർ ഇുവാനിയോസു് ഒ. ഐ. സി.

ബഥനി എപ്പിസ്കോപ്പ

മാർ തെയോഫിലോസ് ഒ. ഐ. സി.

ശപ്രകാരം നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുമാണ്. ദിവ്യകർമ്മങ്ങളാണിതിൽ, ഓരോന്നിന്റെയും സമയത്തിൽ കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നതിനും പിതാവിന് സാധിച്ചിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത്, ഇന്ത്യയിലെ വൈസ്രോയി-ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിനിധി-ഹൈചാർജ്ജ്കാരനായ ഇപ്പിൻപ്രഭു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ സന്ധർശിക്കുവാൻ തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നപ്പോൾ, അന്നോടുകൂടെ അവിടെയുള്ള സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ആരാധനക്കു സംബന്ധിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അന്ന് അവിടെ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിക്കുവാൻ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെയാണ് പിതാക്കന്മാർ നിയോഗിച്ചയച്ചത്. നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ എത്രയും ഭക്തിനിർഭരമായി പിതാവ് വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചു. ആ ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിച്ചവരെല്ലാം സംതൃപ്തരാവുകയും ചെയ്തു. വൈസ്രോയി, കുർബാന കഴിഞ്ഞ് പിതാവിനെകണ്ട് അഭിനന്ദനം അറിയിച്ചിട്ടാണ് പോയത്. ഈ വാർത്ത പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

ദൈവമാതൃകേതി

ദൈവമാതൃകേതിയിൽ സ്ത്രീകളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിന് മത്ത്മറിയസംഘം എന്ന പേരിൽ ഒരു ഭക്തസംഘം ബഥനി പള്ളിയിൽ ആരംഭിച്ചു. ശനിയാഴ്ച തോറും ഉച്ച കഴിഞ്ഞായിരുന്നു സംഘം കൂടിയിരുന്നത്. മാസത്തിൽ ഒരു ദിവസം അവർക്ക് ധ്യാനവും നടത്തിയിരുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് ഗായകസംഘം രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച ദിവസം കുർബാന കഴിഞ്ഞ് അവർക്ക് ഉപദേശവും ക്ലാസ്സും നടത്തിയിരുന്നു.

ദൈവമാതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രകീർത്തനങ്ങളും സംബോധനങ്ങളും ആരാധനാക്രമത്തിൽ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. "മാലിന്യമേശാത്തമാണിക്യം" (മർഗോനീസൊദ്ലോമൂമ) 'രണ്ടാം സ്വർഗ്ഗം' (ശ്മായോദ്തർത്തേൻ) "സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുന്ന ഗോവേണി" (സേബെൽതൊദ്മസ്കോ ലശ്മായോ) മുതലായ സംബോധനകളെ സവിസ്തരം വ്യാഖ്യാനിച്ച് ദൈവമാതാവിന്റെ മഹത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് സഭാ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ദൈവമാതാവിനോടു പുത്രനിർവിശേഷമായ മനോബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് തന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന മാർ ഇവാൻയോസിയെനോപോലെ തന്നെ മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവും ദൈവമാതൃഭക്തിയിൽ എത്രയും തല്പരനായിരുന്നു. ദൈവമാതൃസ്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കുകയും ദൈവമാതൃഭക്തി അഭ്യസിക്കുകയും ഉപദേശത്തിലും ജീവിതത്തിലും തിരുമേനി നല്ല മാതൃക നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാതാവിന്റെ പെരുനാളുകൾ, പ്രത്യേകിച്ച് സ്വർഗ്ഗാരോപണം (ശുനോയോ) പെരുനാളിന് ഒരുക്കമായുള്ള 15 നോമ്പിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മനി പള്ളിയിൽ ധ്യാനയോഗവും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തുകയും പെരുനാൾ ഭക്തിപൂർവ്വം ആചരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി അഭ്യസനത്തിൽ 15 നോമ്പും ബുധനാഴ്ചകളും സഭാപരമായി പ്രധാനപ്പെട്ടവയാകയാൽ ഇവ അഭ്യസിക്കുകയും, വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനുള്ള സമ്മാനം ദൈവമാതാവ് പിതാവിന് നൽകിയെന്ന് വിശ്വസിക്കണം. തന്റെ ഗുരുവും ദൈവമാതൃഭക്തനുമായിരുന്ന മാർ ഇവാൻയോസ് പിതാവിന്റെ നിര്യാണം മാതാവിന്റെ ദിവസമായ ബുധനാഴ്ചയും, മാതാവിന്റെ ഒരു തിരുന്നാളിന്റെ ആരംഭ സമയത്തോടു അടുത്തുമായി

രുന്ന. അതുപോലെ തന്നെ ദൈവ മാതൃഭക്തനായിരുന്ന മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ മരണവും ഒരു ബുധനാഴ്ച തന്നെയായിരുന്നു എന്നതും പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

നിശ്ചയദാർഡ്യം

ശരിയെന്നു ബോധ്യമാകുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ത്യാഗപൂർവ്വം അചഞ്ചലനായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. ശൈശ്വത്തിൽ തന്നപ്പോൾ ലഭിച്ചിരുന്ന മാനുഷമായ അധ്യാപക ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പോയെങ്കിലും, സന്യാസ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ദൈവവിളി ബോധ്യമായപ്പോൾ ഉന്നത ബിരുദം നേടാനുള്ള ആഗ്രഹം ഉപേക്ഷിച്ച് ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സന്യാസ ജീവിതം സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഒരു മെത്രാനായി ബ്രഹ്മനി പള്ളികൾ ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോൾ, തനിക്കു വേണ്ടി ഒരു മെത്രാസന മന്ദിരം പണിയിച്ചു എങ്കിലും കത്തോലിക്കാ സഭാ ഐക്യം ആവശ്യമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതെല്ലാം പരിത്യജിച്ച് സഭാഐക്യത്തിന് സന്നദ്ധനായി. അതിൽനിന്ന് തന്നെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ പല മാനുഷന്മാർ ഹിതരും പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് അല്പംപോലും വ്യതിചലിച്ചില്ല. പിതാവ് ഏറെടുക്കുന്ന ഏതുകാര്യവും അതാതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ചെയ്യുവാൻ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. ദിവ്യകർമ്മാൻഷാനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ബ്രഹ്മനിപള്ളിയുടെ ഭരണകാര്യത്തിലും എഴുത്തു കത്തുകളിലും ഓഫീസ് കാര്യത്തിലും എല്ലാം ഈ നിഷ്ഠ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു.

അദ്യായം മൂന്നു
തിരുവല്ല രൂപതയുടെ
പ്രഥമ മെത്രാൻ

കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കുട്ടായ്മയിൽ

മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് സാക്ഷിക്കുന്നു. “പ്രകൃത്യാ സൗമ്യശീലനും വിനീത ബുദ്ധിയും ഏതു കാര്യത്തിലും നമ്മോടൊന്നിച്ച് സഹകരിപ്പാനും ബുദ്ധിമുട്ടുവാനും സന്നദ്ധനുമായി കാണപ്പെട്ട അദ്ദേഹം പില്ക്കാലത്തു നമ്മുടെ കൂട്ടവേലക്കാരനായിത്തീർന്നുകൊണ്ട് എപ്പിസ്കോപ്പാ പദത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെടാൻ ഇടയായതിൽ ദൈവം നമ്മോടു ചെയ്ത അനുകൂല്യവും കൃപയും അപരിമേയമെന്നെ പറയാവതുണ്ട്. ബഥനി സമൂഹസ്ഥാപകനും ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ ആലോചനയോടുകൂടി, കത്തോലിക്കാ സഭയുമായുള്ള ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ബയ്റൂട്ടിലുള്ള കത്തോലിക്കാ പാത്രീയക്കീസുമായി ആദ്യം ഏഴുതുക്കത്തു നടത്തിയിരുന്നവെങ്കിലും, കത്തോലിക്കാ സഭാഐക്യം സാധിക്കേണ്ടതു് റോമിൽ മാർപാപ്പായുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിലാണ് വേണ്ടതെന്നു ബോധ്യ

മായതുകൊണ്ട് റോമുമായി പിന്നീടു ഏഴുതുക്കത്താ രംഭിച്ചു. പല പ്രാവശ്യത്തെ ഏഴുതുക്കത്തിന്റെ ഫലമായി അതിനു് അനുകൂലമായ മറുപടി ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സഭാഐക്യം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള സമയം സമാഗതമായപ്പോൾ ആദ്യം ഐക്യത്തിനു് അനുകൂലിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർ എല്ലാം പിന്മാറുകയാണ് ചെയ്തത്. മാർതെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയായാകട്ടെ സഭാഐക്യ അഭിലാഷത്തിൽനിന്നും അല്പംപോലും പന്താതെയും പിന്മാറാതെയും മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിനോടു് സഹകരിച്ച് ത്യാഗപൂർവ്വം തയ്യാറാവുകയാണ് ചെയ്തത്. 1930 ഈസ്റ്ററിനുശേഷം തെയോഫിലോസ് പിതാവ് ഈവാനിയോസ് പിതാവിനോടുകൂടെ പെരുന്നാടു് മുണ്ടൻമലയിലെ ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ പോയി താമസിച്ചു് ആശ്രമസ്ഥരമായി സഭാഐക്യചർച്ചകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു മാസത്തോളം ക്ലാസുകളും ചർച്ചകളും നടത്തുകയുണ്ടായി. പിതാവിന്റെ സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റവും സ്നേഹപൂർവ്വമായ ഉപദേശവും വഴി ആശ്രമത്തിലധികം പേരെയും സഭാഐക്യത്തിനു സന്നദ്ധരാക്കിത്തീർത്തു. അഞ്ചുപേരാണ് സഹകരിക്കാതിരുന്നതു്. എല്ലാവരും സഹകരിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട്, സഭാഐക്യത്തിനു വേണ്ടി അവിടം വിട്ടിറങ്ങി പോരുവാൻ പിതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചു. 1930 ആഗസ്തുമാസം 19-ാം തീയതി സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനാനന്തരം സമൂഹസ്ഥാപകനായ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് ഈ വിവരം സമൂഹാംഗങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ചു് 20-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച രാവിലെ എല്ലാവരും ചാപ്പലിൽ പോയി പ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞു പുറപ്പെടുകയായി. എല്ലാവർക്കും മുഖിലായി ഈവാനിയോസ് പിതാവും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം തെയോഫിലോസ് പിതാവും നടന്നിറങ്ങി.

പിതാക്കന്മാരുടെ പിന്നാലെ 17 ആശ്രമസ്ഥരും അവിടം വിട്ടിറങ്ങി. 19 പേരുടെ ബന്ധനമലയിൽ നിന്നുള്ള ഈ പുറപ്പാട് ഒരു തീർത്ഥാടനം തന്നെയായിരുന്നു. ഇസ്രായേൽക്കാർ അടിമത്വത്തിന്റെ നാടായ ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നു വാശത്തനാട്ടിലേക്കു —ക്ഷേമകരവും വിസ്കൃതവും തേരും പാലും ഒഴുകുന്നതുമായ ഒരു ദേശത്തേക്കു— (പുറ.3:8) പുറപ്പെട്ടതു പോലെ വേർപെട്ടുനിന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ നിന്നു സാർവത്രികസഭയിലേക്കുള്ള ഒരു 'തീർത്ഥാടനം'. ഈ കാഴ്ചകണ്ടവരെല്ലാം കുന്തിതവും, വാത്ത് കേട്ടറിഞ്ഞവരിലെല്ലാം അതിശയവും ഉളവാക്കിയിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രസ്തുത സന്ദർഭത്തിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും സഹകരണവും മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന് ആശ്വാസവും ആത്മധൈര്യവും നൽകിയിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കെല്ലാം എത്രയും പ്രോത്സാഹനവുമായിരുന്നു. ഈ തീർത്ഥാടകസംഘം വെണ്ണിക്കുളത്തെത്തി ഒരു മാസത്തെ പ്രവാസത്തിനുശേഷം ആണു സഭാ ഐക്യം പ്രാപിച്ചത്. 1930 സെപ്റ്റംബർ 18-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവുമൊത്ത് മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവും കൊല്ലം ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിലേക്കു പോകുകയും, അവിടെയെത്തി രണ്ടു ദിവസം ധ്യാനിച്ചൊരുങ്ങി 20-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവുമൊരുമിച്ചു മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവും കത്തോലിക്കാ കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് കൊല്ലം ബിഷപ്പായിരുന്ന **Dr. Aloysius Maria Benziger** തിരുമേനിയായിരുന്നു മാർപാപ്പായ്ക്കുവേണ്ടി ഈ പിതാക്കന്മാരെ സ്വീകരിച്ചത്. ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ശിലാഫലകം കൊല്ലം മെത്രാസന മന്ദിരചാപ്പലിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

1653-ലെ സഭാ പിന്നിപ്പിനെ തുടർന്നുണ്ടായ പുത്തൻകൂർ വിഭാഗത്തിലെ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ മുതൽ സഭാനേതാക്കന്മാരെല്ലാം സഭാഐക്യത്തിനു വേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രം സാക്ഷ്യമുണ്ടെന്നുണ്ടെങ്കിലും സഭാഐക്യം സഫലമായത് ബന്ധന ആശ്രമ ജീവിതംവഴി മാർ ഈവാനിയോസും മാർ തെയോഫിലോസും നിരന്തരം നടത്തിയ പ്രാർത്ഥനയുടേയും പരിശ്രമത്തിന്റെയും പരിശ്രമത്തിലൂടെയും ആണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സാക്ഷ്യം സഫലമായതിൽ സർവശക്തനായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം.

അനന്തര പ്രവർത്തനങ്ങൾ

അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രം പുനരുകൃപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെയും പ്രാരംഭകാല ചരിത്രം കൂടെയാകയാൽ അവയും അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും അവിസ്മരണീയവും അവഗണിക്കാനാവാത്തതുമാണ്.

ബന്ധന മെത്രാപ്പോലീത്തായും ബന്ധന മെത്രാന്മാരുമായിരുന്നു, കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകൃപ്ത പിതാക്കന്മാർ, അവർ ഇരുവരും കുറെക്കാലത്തേക്കു യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും അനന്തരം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗമനം എങ്ങനെയിരിക്കണമെന്നു ശരിക്കും ഗ്രഹിച്ചശേഷം സൗകര്യം പോലെ വിഭജനം നടത്തണം എന്നുമായിരുന്നു, ഡെലിഗേറ്റ് അപ്പസ്തോലിക്ക വഴി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. തെയോഫിലോസ് പിതാവ് പുനരുകൃത്തിന് തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ, തിരുവല്ലായിൽ സ്വന്തമായി പണിയിപ്പിച്ചിരുന്ന അരമന വിട്ടുപേക്ഷി

ച്ചിരുന്നതിനാൽ ഒരു വീടു വാടകയ്ക്കു വാങ്ങിതാമസിച്ചു. അരമന വീട്ടുകൊടുത്തതിനോടൊപ്പം ആശ്രമവും ബഥനി പള്ളിയും ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. പകരം, ആരാധന നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ടൗണിൽ ഒരു പറമ്പ് പാട്ടത്തിനുവാങ്ങി. തൽക്കാലം ഷെഡു പരമ്പുകൊണ്ടു കെട്ടിമറച്ചു ചാപ്പലായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്ഥലത്താണ് ഇപ്പോൾ സെൻറ് ജോൺസ് കത്തീഡ്രൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇതിന് കിഴക്കുഭാഗത്ത് അടുത്ത പറമ്പിലുള്ള വീടായിരുന്നു പിതാവ് താമസത്തിന് വാടകയ്ക്കു എടുത്തിരുന്നതു്. മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് തന്റെ പഴയ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന തിരുമൂലപുരം ബഥനി ആശ്രമത്തിലുമാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. പിതാക്കന്മാർ ഇരുവരും യോജിച്ച് പുനരുകൃത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപനവും രൂപതാവിജ്ഞനവുംവരെ, ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്നും ബഥനി മെത്രാനെന്നും ബഥനിപ്രസ്ഥാനമെന്നുമാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ആദ്യം പുനരുകൃത്യപ്പെട്ടവൻ അഞ്ച് ബഥാനീയരും ബഥനിയോട് ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു. 1. മാർ ഈവാനിയോസ് ഒ. ഐ. സി. 2. മാർ തെയോഫിലോസ് ഒ. ഐ. സി 3. ഫാദർ ജോൺ ഒ. ഐ. സി. 4. ഡീക്കൻ അലക്സാണ്ടർ (ഫാദർ സെറാഫിയോൻ ഒ. ഐ. സി) 5. ശ്രീമാൻ കെ.ജി ചാക്കോ (ബഥനി ചാക്കോച്ചൻ എന്ന് ഇദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.). അതുപോലെതന്നെ പുനരുകൃത്യത്തിന്റെ ആരംഭപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പിതാക്കന്മാരോടു കൂടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതും ബഥനിയിലെ അഞ്ച് പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നു. 1. ഫാദർ ഏബ്രഹാം, 2. ഫാദർ ബർസിലോ 3. ഫാദർ ജോബ് 4. ഫാദർ ജോഷ്വ 5 ഫാദർ ജോൺ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ ശിഷ്യരായിരുന്നു ഫാദർ ജോൺ ഒഴികെ എല്ലാവരും. പിതാവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ

വേറൊരു വൈദികൻകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫാദർ സ്റ്റേഫാനോസ് ഒ. ഐ. സി. സ്വഭാവത്തിൽ ഗുരുവിനു സദൃശൻ. ക്ഷയരോഗബാധിതനായിരുന്നെങ്കിലും തപോധനനായ ഗുരുവിൽ നിന്നും അഭ്യസിച്ച തപോനിഷ്കര തന്റെ സഹനാർപ്പണത്തിലൂടെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിരുന്നു. സഹനത്തിന്റെ രൂക്ഷതയിൽ സ്വരമുയർത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം സഭാ ക്ഷേത്രത്തിനുവേണ്ടി സഹോദരങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകിക്കൊണ്ട് അവരോടൊപ്പം പോരുകയായിരുന്നു. പുനരുകൃത്യനന്തരം അഞ്ച് മാസത്തോളമേ ജീവിച്ചിരുന്നള്ളവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹന സമർപ്പണവും പ്രാർത്ഥനയും അനേകരുടെ പുനരുകൃത്യത്തിനും സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുനരുകൃത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വേദസാക്ഷി എന്നപോലെ പ്രഥമനായി ജീവാർപ്പണം ചെയ്ത-നിര്യണം പ്രാപിച്ച-ബഥനിയുടെ അരുമസുതനായ ബ. സ്റ്റേഫാനോസുച്ചൻ, ആദിമസഭയിൽ അനേകായിരങ്ങളുടെ മാനസാന്തരത്തിനും തിരുസഭയുടെ വളർച്ചക്കും സഹായമാകുമാറ് രക്തസാക്ഷിത്വം കൈവരിച്ച പ്രഥമ രക്തസാക്ഷിയായ വി. സ്റ്റേഫാനോസിന്റെ സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്നു. തെയോഫിലോസ് പിതാവ് ബഥനിയിൽ ഗുരുവച്ചൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ ശിഷ്യനു നൽകിയ പ്രാർത്ഥനയുടെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും ചൈതന്യം രോഗാവസ്ഥയിലും സ്റ്റേഫാനോസു് അച്ചനിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. 1931 ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച ബ. സ്റ്റേഫാനോസു് അച്ചൻ ദിവംഗതനായി. അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് പിതാവ് തന്റെ ശിഷ്യന്റെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞയുടനെ തിരുവല്ലായിൽ നിന്നും വെണ്ണിക്കുളം ആശ്രമത്തിൽ എത്തി പ്രാർത്ഥന നടത്തി. പിതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം സംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ ആദ്യന്തം ഉണ്ടായിരുന്നതു് ആശ്രമസ്ഥർക്കും

പരേതന്റെ ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കും ആശ്വാസപ്രദമായിരുന്നു. തെയോഫിലോസ് പിതാവ് ശിഷ്യന്റെ നിര്യാണത്തിലുള്ള അനുശോചന പ്രസ്ഥാവനയിൽ ബ. സ്റ്റേഫാനോസ് അച്ചൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ബഥനിയുടെ ആദ്യജാതനാണെന്നും ദൈവ സന്നിധിയിൽ അച്ചന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന തനിക്കും പുനരെകൃ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും സഹായമാകുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗുരുവും ശിഷ്യനും ഒരുമിച്ച് സഭാ ഐക്യത്തിനും പുനരെകൃപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും വേണ്ടി ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്.

1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി, കൊല്ലം മെത്രാസന മന്ദിര ചാപ്പലിൽ, മാർപാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ Dr. Aloysius Maria Benziger തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ സത്യ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. പുനരെകൃപപ്പെട്ട അഞ്ചുപേരുടെ സഭാ ഐക്യം കേവലം വ്യക്തിപരമായിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, സഭാപരമായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്ത, മെത്രാൻ വൈദികൻ, ഗെമ്മാശൻ, അൽമേനി എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചുപേർ, വേർപെട്ടു നില്ക്കുന്ന സഭയുടെ പ്രതിനിധികളായിരുന്നു. പുതുതായി പുനരെകൃപപ്പെടുന്ന കത്തോലിക്കർ 'സിറിയൻ മലങ്കര കത്തോലിക്ക സഭ' എന്ന് നാമധേയത്താൽ വിളിക്കപ്പെടാവുന്നതാണെന്ന് വ്യവസ്ഥയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കൊല്ലത്തു വച്ച് നടന്ന അഞ്ചുപേരുടെ കത്തോലിക്കാ സഭാ ഐക്യത്തെ തുടർന്ന് ബഥനി ആശ്രമസ്ഥരും ബഥനി സിസ്റ്റേഴ്സും പുനരെകൃപപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം ബഥനിയുടെ ഉറുമിത്രങ്ങളും ബഥനിയോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നവരിൽ ഏതാനും

പേരും പുനരെകൃപപ്പെട്ടു. മററനേകർ അകന്നുമാറി, കാരണം ഭാവിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഭയവും മാനുഷിക ശക്തിയും. പ്രതീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ പലരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. സാർവത്രിക സഭയുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ ആവശ്യവും സൽഫലങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർ അനേകർ അന്നെന്നപോലെ ഇന്നുമുണ്ട്. എല്ലാം വിട്ടുപേക്ഷിച്ചു സഭാ ഐക്യത്തിനു വേണ്ടി പുറപ്പെട്ട ബഥനി പിതാക്കന്മാർക്കും ആശ്രമസ്ഥർക്കും അനുഭവപ്പെട്ട പ്രയാസങ്ങൾ ഏറെയാണ്. എങ്കിലും ആർക്കും തന്നെ നേട്ടബോധമല്ലാതെ നഷ്ടഭീതി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും ഏവരേയും ആകർഷിക്കുന്ന മുഖ പ്രസന്നതയും ആശ്രമസ്ഥർക്കെല്ലാം ആത്മദൈര്യം പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിച്ചും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചും, പിതാക്കന്മാരുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചും പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെയും പുനരെകൃപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എല്ലാവരും വ്യാപൃതരായി.

മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് തീർപ്പതയുള്ള ഒരു സഭാ ഐക്യ പ്രവാചകനായി വിജ്ഞാന പ്രദമായ തന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളാൽ അകത്തോലിക്ക സഹോദരങ്ങളെ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഐക്യത്തിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ, മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവ് ജന്മസിദ്ധമായ പ്രസന്നതയും പ്രശാന്തതയും, സർവ്വോപരി സ്നേഹപൂർവ്വ സംഭാഷണങ്ങളും വഴി മധ്യനിറഞ്ഞതും സൗരഭ്യം വീശുന്നതുമായ മനോഹര പുഷ്പങ്ങളിലേക്ക് പറന്നെത്തുന്ന തേനീച്ചകളെപ്പോലെ യായിരുന്നു. അകത്തോലിക്ക സഹോദരങ്ങളെ കത്തോലിക്കാ സഭാ ഐക്യത്തിലേക്ക് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് കണ്ടുപിടിച്ച സഭാ ഐക്യ

തീഷ്ണതയോടുകൂടി ആശ്രമസ്ഥരും പരിശ്രമിച്ചു തുടങ്ങി. 1930 സെപ്റ്റംബർ ഇരുപതിനുശേഷം മൂന്നു മാസങ്ങൾ ക്കുള്ളിൽ പത്തു സ്ഥലങ്ങളിൽ ആളുകളെ സഭയിൽ ചേർക്കുകയും ആരാധനാലയങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. നാലു വൈദികരും പുനരൈക്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. 1931-ൽ പതിനെട്ട് സ്ഥലങ്ങളിൽ ആളുകളെ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കുകയും, ആരാധനാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു വൈദികരും പുനരൈക്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. 1932-ൽ ഇരുപത്തഞ്ചുകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ആളുകൾ പുനരൈക്യപ്പെടുകയും, പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനേഴു വൈദികരും കത്തോലിക്ക സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു വരുകയും ചെയ്തു. ആകെ അൻപത്തിമൂന്നു ആരാധനാലയങ്ങൾ, ചാപ്പലുകൾ-ഹൈരാക്കി സ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പ് സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിച്ചു. മൂപ്പത്തിഭൂമി വൈദികരും പുനരൈക്യപ്പെട്ടിരുന്നു. മൂന്നു വൈദികർ മാത്രമായിരുന്നു അവിവാഹിതർ. 1932-ൽ രൂപത വിഭജനം അനുവദിച്ചപ്പോൾ 32 പള്ളികളും 18 വൈദികരും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലും, 21 പള്ളികളും 13 വൈദികരും തിരുവല്ലാ രൂപതയിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. മലബാർ ദേശത്തിന്റെ അതിർത്തികൾക്കുള്ളിൽ പമ്പാനദിയാൽ അന്യോന്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ടതായ രണ്ടു രൂപതകൾ "മാഗ്നം നോബിസു" എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം വഴി, 1932 ഫെബ്രുവരി പതിമൂന്നാം തീയതി താങ്കൾ ലികമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഹയരാർക്കി സാമാപനം

അഭിവന്ദ്യ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമേനി റോമിൽ പോകയും 1932 ഏപ്രിൽ 26 നു

പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ ആദ്യമായി സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് പിതൃപുത്ര സ്നേഹ വാത്സല്യത്തിന്റെ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച മാത്രമായിരുന്നു. രണ്ടാം സന്ദർശനം മെയ് മാസം രണ്ടാം തീയതിയായിരുന്നു. തദവസരത്തിൽ, പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നാളതുവരെയുള്ള റിപ്പോർട്ടും, മലങ്കരസഭാ സംസ്ഥാനവും ഭദ്രാസനങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയും മാർപാപ്പാജി സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാർപാപ്പ പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ ആലോചനയോടുകൂടി ഒരു പുതിയ സഭാ സംസ്ഥാനം മലങ്കരയിലെ പുനരൈക്യപ്പെട്ട വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. 1932 ജൂൺ മാസം പതിനൊന്നാം തീയതി റോമിൽ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട "ക്രിസ്തോപാസ്തോരും പ്രിംചിപ്പി" എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം വഴിയാണ് ഇത് നിർവഹിച്ചത്. പ്രസ്തുത അപ്പസ്തോലിക ലേഖനത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങളും ഘടനകളും മാത്രം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

സഭാ സംസ്ഥാനസംഖ്യയ്ക്കു

"ഇപ്പോൾ അന്ത്യോഖ്യാ റീത്തിൽപ്പെട്ടവരായ ഈ മലങ്കര സുറിയാനി വിശ്വാസികളുടെ സംഖ്യ ഭാഗ്യകരമായും ആനന്ദകരമായും ദിനംപ്രതി വലുതായിത്തീർന്നു അല്ലകാലത്തിനുള്ളിൽ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ക്കറെ ആയിരങ്ങളോളം ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ മലബാർ ദേശത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ റീത്തിൽ ഒരു സഭാ സംസ്ഥാനത്തെ നിർമ്മിച്ചിട്ട് സഭാകാര്യങ്ങളെ യോഗ്യതരവും ശാശ്വതകരവുമായ വിധത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും

സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഉചിതവും ഉപയോഗകരവുമായി കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത മെത്രാന്മാരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ പൗരസ്ത്യ സഭകളോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു നവീന ലക്ഷ്യത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും ... പൗരസ്ത്യസഭയുടെ തിരുസംഘത്തിൽ നിയമിതരായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ റോമാസഭയുടെ കട്ടിനാളന്മാരായ നമ്മുടെ വന്ദ്യ സഹോദരന്മാരുടെ ഉപദേശത്താൽ ഈ സംഗതികൾ ആരെയെല്ലാം ബന്ധിക്കുമോ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളെ ബന്ധിക്കുമെന്ന് ആരെല്ലാം വിചാരിക്കുന്നുവോ അവരുടെ എല്ലാ സമ്മതത്തെ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം പൂരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, താഴെകാണുന്ന സംഗതികൾ അപ്പസ്തോലികമായ അധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ നാം തീരുമാനിക്കുകയും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു”.

1. “മലബാർ ദേശത്തിൽ പമ്പാനദിയുടെ വടക്കും തെക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു രൂപതകളെ നിറുത്തൽചെയ്തിട്ട് അവയുടെ അതിർത്തികൾക്കുള്ളിൽ അന്ത്യോഖ്യാ റീത്തിൽപ്പെട്ട മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർക്ക് വേണ്ടി നവീനവും വ്യക്തവുമായ ഒരു സഭാസംസ്ഥാനത്തെ നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിൽ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതാ മെത്രാന്റെ സിംഹാസനമെന്നും, തിരുവല്ലാ മെത്രാന്റെ സിംഹാസനമെന്നും രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്”.

തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനം സംബന്ധിച്ചു

5. ‘വരാപ്പുഴ, വിജയപുരം എന്നീ രൂപതകളുടെയും കൊച്ചി രൂപതയുടെ വടക്കെ ഭാഗത്തിന്റെയും അതിർത്തികൾക്കുള്ളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തിരുവല്ലാ രൂപതയിൽ

തിരുവല്ലാ, നിരണം, കോട്ടയം, മൂവാറ്റുപുഴ, കുന്നംകുളം എന്നീ ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു”.

6. “തിരുവല്ലാ മെത്രാന്റെ സിംഹാസനത്തെ നാം തിരുവല്ലാ നഗരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ആ നഗരത്തിൽ നിന്ന് രൂപതയ്ക്ക് അതിന്റെ നാമം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു”.

7. “തിരുവല്ലായിലെ മെത്രാസനപള്ളിക്കും അതിന്റെ അതാതു കാലത്തെ മെത്രാന്മാർക്കും അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനി സഭയിലെ സാധാരണ നിയമവും ന്യായമായ നടപ്പും അനുസരിച്ചുള്ള സകല അവകാശങ്ങളും സ്വനിയമങ്ങളും വെള്ളമാനങ്ങളും അധികാരങ്ങളും നാം നൽകുന്നു”.

8. “തിരുവല്ലായിലെ മെത്രാസനപള്ളിയെ തിരുവനന്തപുരത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താപള്ളിയുടെ സപ്രഥനമായിട്ട് നാം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അവിടത്തെ അതാതു കാലത്തെ മെത്രാന്മാരെ തിരുവനന്തപുരത്തെ അതിമെത്രാന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കടുത്ത അവകാശത്തിന് നാം അധീനരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു”.

(ഭദ്രാസന പള്ളികൾ സംബന്ധിച്ചു)

9. “തിരുവനന്തപുരത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താപള്ളിയുടെയും അതിന്റെ അതാതു കാലത്തെ അതി മെത്രാന്മാരുടെയും, തിരുവല്ലാ മെത്രാസനപള്ളിയും അതിന്റെ അതാതു കാലത്തെ മെത്രാന്മാരുടെയും മേൽ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താ സഭകളെയും അവയുടെ മെത്രാന്മാരെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഭാരങ്ങളെയും ചുമതലകളെയും നാം നിക്ഷേപിക്കുന്നു”.

10. "തിരുവനന്തപുരത്തെയും തിരുവല്ലായിലെയും മെത്രാന്മാരുടെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിനെ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ദൈവമാതാവായ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയമിന്റെ ദേവാലയത്തിലും രണ്ടാമത്തേതിനെ തിരുവല്ലാ നഗരത്തിൽ വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ദേവാലയത്തിലും നാം ഉറപ്പിക്കുന്നു. ആയതു കൊണ്ട് ഈ ദേവാലയങ്ങൾക്ക് മറ്റു നിശ്ചയം ചെയ്യുന്നതു വരെ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളികൾക്കും മെത്രാസന പള്ളികൾക്കുമുള്ള സകല അവകാശങ്ങളും സ്വനിയമങ്ങളും നാം നല്കിയിരിക്കുന്നു".

അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും

11. "അതി മെത്രാന്റെയും മെത്രാന്റെയും ഉപജീവനത്തിനായി വിശ്വാസികൾ സാധാരണമായി ചെയ്യാറുള്ള ദാനങ്ങളും മേൽ ഈ പള്ളികൾക്ക് ഏതെങ്കിലും അവകാശപ്രകാരം സിദ്ധിക്കുന്ന വരവുകളും ജംഗമങ്ങളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു".

12. 'തിരുവനന്തപുരത്തെയും തിരുവല്ലായിലെയും സഭകളുടെ ഭരണത്തെയും നിയമപ്രകാരം ആലോചനാസംഘത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെയും, സെമിനാരികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെയും വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും അവകാശങ്ങളെയും ചുമതലകളെയും ഇപ്രകാരമുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് പരിശുദ്ധ കാനോനാകൾ എങ്ങനെ നിയോഗിക്കുന്നുവോ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്ന് നാം കല്പിക്കുന്നു. പ്രധാനമായി വൈദികരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുൻ പറയപ്പെട്ട അതിരൂപതയുടെയും, രൂപതയുടെയും സ്ഥാപനം നിർവഹിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വൈദികന്മാർ ഏതു സഭയുടെ അധികാര

സീമയിൽ നിയമപ്രകാരം താമസിക്കുന്നുവോ ആ സഭയോടുംബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായി ഗണിക്കപ്പെടണമെന്ന് നാം നിശ്ചയിക്കുന്നു".

ഈ സഭാ സംസ്ഥാപന സ്ഥാപനം കത്തോലിക്കാ സഭാചരിത്രത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമോ അസാധാരണമോ ആയിരുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്ഥാപിതമായ സഭാസംസ്ഥാനത്തിലുൾപ്പെട്ട തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയ്ക്കും തിരുവല്ലാ സാമന്തരൂപതയ്ക്കും രൂപതാധികാരികളെയും നിയമിച്ചിരുന്നു. തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാനായി അഭിവന്ദ്യ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ നിയമിച്ചതായ അപ്പോസ്തോലിക ലേഖനം അനുവാചകരുടെ അറിവിനായി ഇതിൽ പകർത്തുന്നു.

അപ്പസ്തോലിക ഘടന നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത്

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കാസഭാ സംസ്ഥാന സ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ചുള്ള അപ്പസ്തോലിക ഘടന കാനോനികമായി നടപ്പാക്കപ്പെട്ടതും തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും രക്ഷണീയ വർഷമായിരുന്നു 1933 മാർച്ച് മാസം പന്ത്രണ്ടാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ആയിരുന്നു. സാമന്തരൂപതയായ തിരുവല്ലാ ഭദ്രാസനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. ഈ രക്ഷണീയ വർഷത്തിൽ തന്നെ, നവംബർ 6-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ചയുമായിരുന്നു. രണ്ടു ഭദ്രാസനങ്ങളുടെയും സ്ഥാപന ചരിത്രം സംക്ഷിപ്തമായി എഴുതുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ പാളയത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സിനിമാ ശാലയായിരുന്ന 'പോമ്പിഡോർ' എന്ന കെട്ടിടം വില കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ച് ഒരു പള്ളിക്ക്

അത്യാവശ്യമായ ഭേദഗതികളെല്ലാം വരുത്തിക്കൊണ്ട്, 1933 മാർച്ച് 11-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച രാത്രി മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി ദൈവാലയ കൂദാശകമ്മംനടത്തുകയും, പള്ളി പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നേ ദിവസം ഞായറാഴ്ച രാവിലെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി ആഘോഷമായ പൊന്തിഫിക്കൽ കുർബാന അർപ്പിച്ചു. അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി സന്നിഹിതനായിരുന്നു. വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീമാന്മാരായ പുലിക്കോട്ട് ജോസഫ് റമ്പാൻ, ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ എന്നിവരും ഏതാനും വൈദികരും മലങ്കര, മലബാർ, ലത്തീൻ റീത്തുകളിൽപ്പെട്ട വലിയൊരു സംഘം വിശ്വാസികളും കുർബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അന്ന് ആ വി. കുർബാനക്ക് ശുശ്രൂഷകനാകാൻ സാധിച്ചത് ഒരു വലിയ ഭാഗ്യമായി അന്നെന്നപോലെ ഇന്നും ഈ എഴുത്തുകാരൻ കരുതുന്നു. ഒൻപതുമണിയോടുകൂടി വി. കുർബാന അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോഴേക്കും മലബാർ സുറിയാനി സഭാ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ തിരുമേനി ആഗതനായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെയാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി തന്റെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനവും വിശ്വസ്തതാ പ്രതിജ്ഞയും നടത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി സിംഹാസനത്തിൽ ജനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട്, സഭാസമൂഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും വിശ്വസ്തതാ പ്രതിജ്ഞയും സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം മാർ ഈവാനിയോസിനെ തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിച്ചുകൊ

ണ്ടുള്ള മാർപാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന മൂലഭാഷയായ ലത്തീനിൽ വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീ. പ്രോദോത്ത് സി. കെ. മററം വായിച്ചു. തുടന്ന് പരിഭാഷ ഇംഗ്ലീഷിലും, മലയാളത്തിലും വായിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം പൗരസ്ത്യസഭാ പാരമ്പര്യപ്രകാരം, അഭിനവമായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി വൈദികർ എടുത്തുയർത്തി, 'യോഗ്യൻ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ഓക്സിയോസ്' എന്ന് മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഉൽഘോഷിച്ചപ്പോൾ, തിരുമേനി സ്വീബാ ഉയർത്തി മൂന്നു പ്രാവശ്യം ജനസമൂഹത്തെ ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു മണിയോടു കൂടി സ്ഥാനാരോഹണ കർമ്മങ്ങൾ സമാപിച്ചു.

അടുത്തതായി അപ്പസ്തോലിക ഘടന നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള പരിപാടിയാണ് നടന്നത്. അതിനായി, ദെലഗാദ് അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ പ്രതിനിധി കൊല്ലം ബിഷപ്പായിരുന്ന ശേഷം രൂപതാരേണം ഒഴിഞ്ഞ പാങ്ങോട്ട് കർമ്മലീത്താ ആശ്രമത്തിൽ സ്വസ്ഥ വൃത്തിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന മോസ്റ്റ് റവ. ഡോ. അലോഷ്യസ് മരിയ ബെൻസിഗർ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി കൊല്ലം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ അപ്പസ്തോലിക്കാ റെറെറ്റ്. റവ. മോൺ ബെർനാഡിനൊരുമിച്ചാഗതനായി അടുത്തുള്ള ലത്തീൻ പള്ളികളിലെ വൈദികരും അൽമേനികളും അവരുടെ പള്ളികളിൽ രാവിലത്തെ കുർബാന കഴിഞ്ഞു വന്നു ചേർന്നു. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഹൈന്ദവരായ ഗവ. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സന്നിഹിതരായി. പ്രമുഖരായ അനേകം അകത്തോലിക്കരും വന്നിരുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള ഗീതം പാടിക്കൊണ്ടു പരിപാടി ആരംഭിച്ചു. ഗീതാലാപനം അവസാനിപ്പിച്ചു

പ്പോൾ അപ്പസ്തോലിക ഘടന നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന് ബെൻസിഗർ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ദെലഗാദ് അപ്പസ്തോലിക്കാ തിരുമനസ്സിലെ ഡിക്രി മുലഭാഷയായ ലത്തീനിലും പരിഭാഷ ഇംഗ്ലീഷിലും വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീ പ്രോദോത്ത് സി. കെ. മററം വായിച്ചു. അതിനു ശേഷം, ബെൻസിഗർ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിൽ മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിലെ പല പ്രധാന സംഗതികളും എടുത്തുപറയുകയും, നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന അപ്പസ്തോലിക ഘടനയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസംഗത്തിനുശേഷം അപ്പസ്തോലിക ഘടന മുലഭാഷയായ ലത്തീനിലും പരിഭാഷ ഇംഗ്ലീഷിലും വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീ. പ്രോദോത്ത് സി. കെ. മററം വായിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം അഭിവന്ദ്യ ബെൻസിഗർ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി മദ്ബഹായുടെ മധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് “ക്രിസ്റ്റോപാസ്തോരും പ്രിസചിപ്പി” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ഘടന യഥാവിധി നിർവഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിനുശേഷം മാർ ഇവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി ഒരു ലഘു പ്രസംഗരൂപേണ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു, പരിശുദ്ധ മാർപാപ്പായുടെ പേരിലുള്ള ഹൃദയപൂർവ്വമായ ഭക്തിയും സ്നേഹ ബഹുമാനവും പ്രസ്താവിക്കുകയും, പരിശുദ്ധപിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ പിതൃവാത്സല്യത്തോടെ തന്നെ സ്വീകരിച്ചപ്പോഴത്തെ അനുഭവങ്ങളും എടുത്തുപറയുകയുണ്ടായി. പുനരെകൃപരിശ്രമം സഫലമാകുവാൻ സഹായിച്ചു മുന്തിലത്തെ ദെലഗാദ് അപ്പസ്തോലിക്കായായിരുന്ന എഡ്വർഡ് മുണി മെത്രാ

പ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കും അപ്പോഴത്തെ ദെലഗാദ് അപ്പസ്തോലിക്ക ലെയോ പി. കിയെർക്കെൽസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച ബെൻസിഗർ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കൃതജ്ഞത അർപ്പിച്ചു. സഭാഐക്യപരിശ്രമങ്ങളിൽ തനിക്കു താങ്ങും തണലുമായി ആരംഭം മുതൽ സഹകരിച്ച തന്റെ സഹൃദയൻ മർതെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ സൽഗുണങ്ങളും സ്മരിക്കുകയുണ്ടായി. പുനരെകൃതജ്ഞത പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും അല്പമായോ അധികമായോ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും സ്വന്തം പേരിലും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ പേരിലും നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഉപസംഹരിച്ചു.

പുതുതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സഭാസംസ്ഥാനത്തിലെ വൈദികരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും വകയായി ഒരു മംഗളാശംസാപത്രം ബെൻസിഗർ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കു സമർപ്പിച്ചു. തൈക്കടവിൽ മിസ്റ്റർ റി. കെ. കോശിബി. എ. എൽ. റി. ആയിരുന്ന മംഗളപത്രം വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചത്. മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി മംഗളാശംസകൾക്ക് ചുരുക്കത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞതിനു ശേഷം പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പൈതൃകാശീർവാദം അടങ്ങിയ കമ്പി സന്ദേശം വായിച്ച് ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാന സ്തോത്രഗീതം പാടി പരിപാടി പര്യവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ പകൽ പതിനൊന്നുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

നിയമന കല്പന

ദൈവത്തിന്റെ ഭൃത്യൻമാരുടെ ഭൃത്യനായ പിയൂസ് മെത്രാൻ

ഇതേവരെ ആരാദിന്റെ അവകാശിക മെത്രാനായിരുന്നിട്ട് തിരുവല്ലയുടെ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വന്ദ്യ സഹോദരന്മാർ തെയോഫിലോസിന് ക്ഷേമവും അപ്പസ്തോലികമായ ആശീർവാദവും.

ദൈവികമായി നമ്മുടെ വിനീതത്വത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ക്രിസ്തീയലോകം മുഴുവന്റെയും ആദ്ധ്യക്ഷത്വത്തെ നമുക്ക് പ്രലാനം ചെയ്യുന്നതുമായ പരമമായ അപ്പസ്തോലികത്വത്തിന്റെ കർത്തവ്യം, തങ്ങളുടെ പാലനത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ആരോഗ്യകരമായി മേയിക്കുകയും നയിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ട അറിവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള മെത്രാന്മാരെ സകല സഭകളിലും നിയമിക്കുന്ന കാര്യം ഗുരുതരമായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ നിർവഹിക്കേണ്ട ചുമതലയെ നമ്മിൽ ആരോപിക്കുന്നു. ആയതു കൊണ്ടു ഈയമുദ്രയിൽ കീഴിലുള്ള “ക്രിസ്തോപാസ്തോരം പ്രി.ചിപ്പി” എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനപ്രകാരം മലബാർ ദേശത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ റീത്തിലുള്ള മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരായ വിശ്വാസികൾക്കായി തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹൃദൻ മെത്രാസനമായി ഇന്നേദിവസം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള തിരുവല്ലാസഭയ്ക്ക് ഉചിതനായ ഒരു മെത്രാനെ നൽകണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ആത്മാവുകളുടെ മേന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഇടയന്നടുത്ത മഹാതീക്ഷ്ണതയോടുകൂടെ ആ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ഇതേവരെ വേലചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവനായ അങ്ങയെ നമ്മുടെ വന്ദ്യ സഹോദരന്മാരായ പരിശുദ്ധ റോമ്മാസഭയുടെ കട്ടിനാളന്മാരുടെ ഉപദേശത്തോടുകൂടിയും അപ്പസ്തോലികമായ നമ്മുടെ അധികാരത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലും മേല്പറഞ്ഞ തിരുവല്ലാസഭയ്ക്കായി നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതിന്റെ

മെത്രാനും ഇടയനുമായി നിയമിക്കുകയും അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനിയുടെ നിയമങ്ങളും ന്യായമായ ആചാരങ്ങളും അനുസരിച്ചു ഇടയനടുത്ത ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ സംക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന സകല അവകാശങ്ങളോടും സ്വനിയമങ്ങളോടും ഭാരങ്ങളോടും കടമകളോടും കൂടെ ആത്മീകങ്ങളിലും ലൗകീകങ്ങളിലും ആ സഭയെ സംരക്ഷിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരത്തെ അങ്ങിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതിനാൽ മലബാർ ദേശത്തിൽ പമ്പാനദിയുടെ വടക്കുവശം താമസിക്കുന്നവരായ അന്ത്യോഖ്യാ റീത്തിലെ മലങ്കര സുറിയാനിയുടെ വിശ്വാസികളുടെ രൂപതയോടു കൂടെ അങ്ങു ഇതുവരെ വഹിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനം ഏതിൽനിന്നോ, ആരാദിന്റെ ആ മെത്രാസന സഭയോടു അങ്ങേക്കുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ആ പരമാധികാരം കൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങനാം വിടർത്തിയിരിക്കുന്നു. നിയമപ്രകാരം അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ട മറ്റു കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിവൃത്തിപ്പെടുത്തിയ ശേഷം അങ്ങേയ്ക്കു നല്ലിയിരിക്കുന്ന രൂപതയെ കൈവശം എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനത്തോടു സൗഹൃദത്തിലും സമ്പർക്കത്തിലും വർത്തിക്കുന്ന ഒരു മെത്രാന്റെ മുമ്പിൽ പൗരസ്ത്യർക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള രൂപത്തിൽ അങ്ങു വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും പതിവായ വിശ്വസ്തയുടെ സത്യവും ചെയ്യുകയും ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ ഇവയുടെ പ്രതികരണങ്ങളുടെയും മേൽപറഞ്ഞ മെത്രാന്റെയും ഒപ്പുകളോടും മുദ്രകളോടുംകൂടെ പൗരസ്ത്യസഭയുടെ തിരുസംഘത്തിലേക്കു അയക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുകയും കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനായി അങ്ങു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മെത്രാനു നമ്മുടെയും റോമ്മാസഭയുടെയും നാമത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ പ്രഖ്യാപനവും സത്യവും സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ശാസനവും

ഈ ലേഖനത്തിൽ തന്നെ നാം നല്ലിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ വന്ദ്യ സഹോദരൻ തിരുവനന്തപുരം അതിമെത്രാനോട് നാം കർത്താവിൽ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹൃദയൻ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അങ്ങയെ, നമ്മോടും അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനത്തോടുമുള്ള ആദരവുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സഹോദരനായി സ്വീകരിക്കുകയും അങ്ങയും അദ്ദേഹവും തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദം തന്റെ സഭയുടെ മഹത്തരമായ ക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടി സമൃദ്ധമായ ഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നതിനായി ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തേയും സഭയുടെ നന്മയെയും വളർത്തുന്നതിനുള്ള തീർപ്പുതയാൽ പ്രേരിതനായിട്ട് അങ്ങയെ തന്റെ ആനുകൂല്യത്താൽ സമാദരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു: അങ്ങയുടെ രൂപതയിലെ വൈദികരും ജനങ്ങളുമായ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളായ മക്കളെ നാം ഉപദേശിക്കുകയും കടമയിൽ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെങ്ങിനെ എന്നാൽ; അവർ പിതൃഭക്തിയുള്ള മക്കളായിരിക്കുന്നതു കണ്ട് അങ്ങയും അങ്ങ് ദയാലുവായ പിതാവായിരിക്കുന്നതു കണ്ട് അവരും സന്തോഷിക്കുന്നതിനായിട്ട് അവർ അങ്ങയോട് ബഹുമാനവും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അനുസരണവും കാണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ലേഖനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യം വരുന്ന കടമുള്ള തിരുനാൾ ദിനത്തിൽ മെത്രാസനപ്പള്ളിയുടെ പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ നിന്ന് ഇതു പരസ്യമായി വായിക്കപ്പെടണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വലത്തുകൈ സഭയെ സഹായിച്ചിട്ട് അങ്ങയുടെ നിരന്തരമായ ഇടയനടുത്ത പരിശ്രമത്താലും ഫലവത്തായ ഉത്സാഹത്താലും തിരുവല്ലാ സഭ ഫലപ്രദമായി ഭരിക്കപ്പെടുകയും ദിനംപ്രതി ആത്മീകങ്ങളിലും ലൗകീകങ്ങളിലും മഹത്തരങ്ങളായ വർദ്ധനവുകളെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുമെന്ന് ആ നാട്ടിൽ

പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും ഇപ്പോഴും വേർപെട്ടുനിൽക്കുന്നവരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കത്തോലിക്കാ ഐക്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരണമെന്നും ഇപ്പോഴും അബദ്ധത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾ സുവിശേഷ പ്രകാശത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ട മെന്ന് നാം ഉറപ്പായി പ്രതീക്ഷിക്കയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ ഭരണത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം സംവത്സരത്തിൽ, ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പത്തിരണ്ടാം ആണ്ട് ജൂൺ പതിനൊന്നാം തീയതി റോമായിൽ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ വച്ച് നൽകപ്പെട്ടത്.

തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ കാനോനിക സമ്മാപനവും രൂപതാദൂതകൂടും സിംഹാസനാരോഹണവും

“എനിക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഇടയന്മാരെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. അവർ ജ്ഞാനത്തോടും വിവേകത്തോടും കൂടെ നിങ്ങളെ പാലിക്കും”. (ജെരമി 3:15)

ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പത്തിമൂന്നു രക്ഷണീയ വർഷം നവംബർ മാസം ആറാം തീയതി തിരുവല്ലായിരുന്നു രൂപതയുടെ കാനോനികമായ സ്ഥാപനം നടത്തപ്പെട്ടത്. പുനരെക്യാനത്തരം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ദൈവാലയം ഒരു താല്ക്കാലിക കെട്ടിടം മാത്രമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ യൂഹാനോൻ ശ്രീഹാര്യുടെ നാമത്തിലുള്ള ഭദ്രാസന ദൈവാലയമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രസ്തുത ദിവസം തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി തിരുവല്ലാ

യിൽ വരുകയും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയും ഒരു മിഷ്യൂ കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മുൻകൂട്ടി അറിയിപ്പു നൽകിയിരുന്നതനുസരിച്ചു വൈദികരും ജനങ്ങളും നേരത്തെ പള്ളിയിൽ എത്തി പിതാക്കന്മാരെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു. 'തോബൾ' എന്നാലോചിക്കുന്ന സ്വീകരണ ഗാനം— 'സ്വാഗതമേ! ശോഭിതനാബുൻ മാർ ഈവാന്റിയോസ്', ആബുൻ മാർ തെയോഫിലോസ് ഗായക— സംഘം സുറിയാനിയിൽ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. (മലയാള ഗാനം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോഴുള്ളതാണ്). പിതാക്കന്മാർ പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ വാതിൽക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ, കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മെഴുകുതിരികൾ കൊടുക്കുകയും, വികാരി റവ.ഫാ. ഗീവറഗീസ് പിതാക്കന്മാർക്കു സുഗന്ധ ധൂപാർപ്പണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. പിതാക്കന്മാർ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചു പരിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെയും വിശുദ്ധ യൂഹാനോൻ ശ്രീഹായുടെയും സ്തുതിപ്പുകൾ പാടുകയും ജനങ്ങളെ ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം മാർ ഈവാന്റിയോസ് തിരുമേനി ഒരു പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. തന്റെ റോമ്മാ യാത്രയിൽ പരിശുദ്ധ മാർപാപ്പയെ സന്ദർശിച്ചതും, മലങ്കര സുറിയാനി സഭാ സംസ്ഥാനവും ഭദ്രാസനങ്ങളും അനുവദിച്ചു കിട്ടിയതുമായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം അവിടെ അപ്പോൾ നടത്തപ്പെടുന്ന സിംഹാസനാരോഹണ കർമ്മത്തെക്കുറിച്ചും പറയുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് പിതാക്കന്മാർ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞു സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു.

മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ സിംഹാസനാരോഹണശുശ്രൂഷ മേൽപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അഭിഷിക്തനായി

സ്വന്തം ഭദ്രാസനത്തിൽ വരുമ്പോൾ ആ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അധികാരം ഭരമേല്ക്കുന്ന കർമ്മമാണ് സുറിയാനിയിൽ 'സൂത്രോണിസോ' എന്നു പറയുന്ന സിംഹാസനാരോഹണം. ഈ കർമ്മം നടത്തപ്പെടുന്നതും ഭദ്രാസനദേവാലയത്തിൽ വെച്ചായിരിക്കും. അവിടെയാണ് മെത്രാന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മാർ ഈവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി ജനത്തിനഭിവൃദ്ധിയായി ഇരുന്നുകൊണ്ട് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി സഭാ സമൂഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചെയ്ത വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനവും വിശ്വസ്തതാ പ്രതിജ്ഞയും സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന്, പ്രാർത്ഥനകളും സ്തുതിപ്പുകളും മരിയാ കീർത്തനവും ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു ശ്രീഹന്മാരുടെ പ്രുമിയോൻ സെദോ പിതാക്കന്മാർ വായിച്ചു. തുടർന്നു കോലോകളും ബോവുസോയും പാടി. പിന്നീട് പ്രദക്ഷിണമായിരുന്നു. പ്രദക്ഷിണം നടത്തിയശേഷം പിതാക്കന്മാരും വൈദികരും മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിക്കുകയും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി, ഏവൻഗേലി (യോഹ. 10: 11-16) വായിക്കുകയും ചെയ്തു. പുത്തിനിയ രണ്ടു വൈദികർ വായിച്ചു. അനന്തരം തെയോഫിലോസ് പിതാവിനെ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി, വൈദികർ എടുത്തുയർത്തി കൊണ്ട് 'യോഗ്യൻ' എന്നർത്ഥമായ 'ക്ലിയോസ്' എന്നുൽഘോഷിച്ചത് എല്ലാവരും ഏറ്റു ചൊല്ലി. ഇപ്രകാരം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉൽഘോഷിച്ചപ്പോൾ, പിതാവ് സ്തംഭീബാ ഉയർത്തി ജനങ്ങളെ ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം, മാർപാപ്പാ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ തിരുവല്ലായുടെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചുകൊണ്ട് റോമിൽ നിന്നും അയച്ചിരുന്ന കല്പന മൂലഭാഷയായ ലത്തീനിലും പരിഭാഷ മലയാളത്തിലും വായിക്കപ്പെട്ടു. ഇതിനുപരി ചേർത്തിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത

കല്പന നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം ഭദ്രാസന പള്ളിയിൽ വായിച്ചിരുന്നതാണ്. അവസാനം തെയോഫിലോസ് പിതാവ് കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞു. ഒന്നാമത് പരിശുദ്ധ പിതാവിനും പിന്നീടു തന്റെ ഗുരുവും മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിനും തന്റെ നന്ദിയും സ്നേഹബഹുമാനാദരവുകളും അർപ്പിച്ചു. (മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ 'പിതാവ്' എന്നാണ് എപ്പോഴും തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി വിളിച്ചിരുന്നതും സംബോധന ചെയ്തിരുന്നതും.) ബഹു. വൈദികർക്കും സിസ്റ്ററോഴ്സിനും സന്നിഹിതരായിരുന്ന എല്ലാവർക്കും നന്ദി പറയുകയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയും സഹകരണവും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം പിതാക്കന്മാർ ജനത്തെ ആശീർവദിക്കയും സ്കീബാ മുത്തിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ 'അൽശെമമുൻ, കീപ്പോ ബനിയോനോ'- (തിരുസഭ ചൊന്നാൾ തൻ താർക്കികരോടേവം, എൻ പണിശെമമാൻ പാറയതിന്മീതയല്ലോ) എന്ന ഗീതം ഗായകസംഘം സുറിയാനിയിൽ പാടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഗായക സംഘം ബഹുനിയോഗത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ തിരുമേനി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവർ തന്നെയായിരുന്നു. വാൽക്യത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന അവരിൽ പലരും തെയോഫിലോസ് പിതാവിൽ നിന്നും അവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മികാനുഭവങ്ങളും അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ അവശതകളിൽ ആശ്വാസം അനുഭവിക്കുന്നതായി അറിയാം.

സി.ഹാസനാരോഹണാനന്തരം തിരുവല്ലായുടെ ബിഷപ്പ് (Bishop of Tiruvalla) എന്ന നിലയിൽ അനേകരിൽ നിന്നും അനുഭവങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. രൂപതയുടെയും പുനര്രെക്യപ്രസ്ഥാ

നത്തിന്റെയും പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി വിശ്രമമന്യേ പിതാവ് പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവാശ്രയം മാത്രമായിരുന്നു ഇതിനുവേണ്ടി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന മൂലധനം. ഗുണകാംഷികളിൽ നിന്നും ഉദാരമായ സംഭാവനകൾ ലഭിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അധിക സന്തോഷമോ ഒന്നും ഇല്ലാത്തപ്പോൾ മനസിടീവോ കൂടാതെ സദാ സമഭാവനയിൽ തന്നെ പിതാവ് കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. മൂലധനമായ ദൈവാശ്രയവും, ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള സമർപ്പണവുമായിരുന്നു പിതാവിന്റെ അജപാലനത്തിന്റെയും സഭാ ഐക്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും വിജയം.

അരമന: 'വാടകവീട്'

പിതാവിന്റെ ജീവിതം ഒരു തപസായിരുന്നു. സഭാഐക്യത്തിനുവേണ്ടി സർവ്വവും പരിത്യജിച്ചു. പാപ്പിടമില്ല, പാർക്കൻ വേനമില്ല, കട്ടിലില്ല, കസേരയില്ല, മേശയില്ല അലമാരയില്ല. മെത്രാസന മന്ദിരം അഥവാ 'അരമന' ഒരു ചെറിയ വാടകവീട്. അതു ദൈവപരിപാലനയാൽ ലഭിച്ചു എന്നു കരുതണം. ആധുനികസൗകര്യങ്ങളുള്ള വീടുകൾ അക്കാലത്തു വാടകയ്ക്കു കിട്ടുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ലഭിച്ച വാടകവീട് ഒരു ഹൈന്ദവ സ്നേഹിതന്റേതായിരുന്നു. കട്ടൻപിള്ളയുടെ കഴിയിൽ വീട് എന്നാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. കട്ടൻപിള്ളയും കുടുംബവും ആ വീട്ടിൽ നിന്നും താമസം മാറിയിരുന്നു. കഴിയിൽ വീട് താമസയോഗ്യമല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നിരിക്കാം. കാരണം വീട് ആരംഭംസമിപ്തമാക്കിയിട്ടില്ലാതെ ഒഴിഞ്ഞു കിടന്നു. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ പറമ്പ് ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപത വാങ്ങിയിരുന്നു. അതിനു തോട് ഒരിടവഴിയുമായിരുന്നു. ഈ വീടിന് ഒരു ചരിത്രം കൂടിയുണ്ട്.

ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന കഴിയിൽ വീട് ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥി
കൾ കൂലിക്കെടുത്ത് താമസിച്ചു പഠിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ
കഴിയിൽ വീട് ഒരു വനിതാ ഹോസ്റ്റലായി. തിരു
വല്ലാ തിരുവിതാംകൂറിൽ അക്കാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസ
ത്തിൽ മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളുമായി
തുലനം ചെയ്താൽ തിരുവല്ലായിൽ സ്കൂളുകൾ കൂടുതലുണ്ടാ
യിരുന്നു. മലയാളം ഒൻപതാം ക്ലാസ്സുവരെയുള്ള സ്കൂളുകൾ
രാജ്യത്ത് കുറവായിരുന്നെങ്കിലും തിരുവല്ലായിൽ ഒരു
ഗവൺമെന്റ് ഹൈസ്കൂൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒൻപതാം ക്ലാസ്
ജയിച്ചാൽ ഉദ്യോഗലബ്ധി സുഗമവുമായിരുന്നു. വിദ്യാർ
സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും കുട്ടികൾ വന്ന് ഈ സ്കൂളിൽ ചേർന്നു
പഠിച്ചിരുന്നു. അന്ന് ഇന്നത്തെപ്പോലെ യാത്രാസൗകര്യ
ങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഹോസ്റ്റലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
വടക്കുനിന്ന് വന്ന് മലയാളം ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന
കത്തോലിക്കരായ പെൺകുട്ടികളാണ് കഴിയിൽ വീട്ടിൽ
താമസിച്ചിരുന്നത്. പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും കുട്ടി
കൾ ക്രിസ്തീയ ഗീതങ്ങൾ പാടുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും
ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഹൈന്ദവ ഭവനം
കൂട ക്രിസ്തീയ ഭവനത്തിന്റെ പ്രതീതി ഉളവാക്കുകയും
ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വീടിനടിവശത്തായി ഏതാനും ഹരി
ജനങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ ഒരു പയ്യൻ
ക്രിസ്തീയഗീതങ്ങൾ കേട്ടാകൃഷ്ണനായി അടുത്തുള്ള ഇടവഴി
യിൽ പോയി നിന്ന് പാട്ടും പ്രാർത്ഥനയും ശ്രദ്ധിക്കുമായി
രുന്നു. ഒരു ദിവസം വിദ്യാർത്ഥികൾ പയ്യനെ കാണുകയും
വിളിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. സൗമ്യനും സമർത്ഥന
മായ പയ്യൻ അടുത്ത വീട്ടിലുള്ളവനാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
വിദ്യാർത്ഥിനികൾ പറഞ്ഞു; ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സഹായിയെ
വേണം, മാക്കുറിൽ നിന്നും മറ്റും സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി
ച്ചു തരുന്നതിനാണ്. സൗകര്യപ്പെടുമോ? അവർ ചോദി

ച്ചു. വാങ്ങിച്ചുതരാമല്ലോ; പയ്യൻ സസന്തോഷം സമ്മതി
ച്ചു. അന്നുമുതൽ പയ്യൻ അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള സാധന
ങ്ങൾ വാങ്ങി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിനിക
ളുടെ ക്രിസ്തീയ ഗീതങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും താല്പര്യം
തോന്നിയിരുന്ന പയ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനി ആകുവാൻ ആഗ്രഹി
ക്കുകയും വേദോപദേശങ്ങൾ പഠിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.
അതിനാവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും
അവർ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അക്കാലത്ത് തിരുവല്ലായിൽ
കത്തോലിക്കാ പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, കറോട്ട് ഒരു
മിഷ്യൻ പള്ളി കോട്ടയം രൂപതയിൽ നിന്നും ആരംഭിച്ചി
രുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിൽ, കത്തോലിക്കരായ വിദ്യാർത്ഥി
നികൾ കറോട്ട് മിഷ്യൻ പള്ളിയിലാണ് പോയിരുന്ന
ത്. വിദ്യാർത്ഥിനികളിൽ നിന്ന് വേദപഠനം പഠിച്ചിരുന്ന
പയ്യൻ പിന്നീട് ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുകയും തോമസ്
എന്ന പേരു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവല്ലായിൽ
ഹരിജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി കത്തോലിക്കാസഭ
യിൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചത് ഈ തോമസാണ്.
അന്നന്തരം പി.കെ. തോമസ് എന്ന പേരിൽ പഠനം
പുനരാരംഭിക്കുകയും സ്കൂൾ ഫയനൽ വരെ പഠിക്ക
ുകയും ചെയ്തു. ഈ തോമസിനെ ഈ ചരിത്രത്തിൽ ഇനി
യും കാണാം.

അദൃശ്യമായ നാലു
കർമ്മപഥത്തിൽ

ജീവിതലാളിത്യം

ബഥനി ആശ്രമസ്ഥനായി കാവിക്കുപ്പായവും ഇടക്കെട്ടും തടിക്കുരിശുമാണ് അന്ന് പിതാവ് ധരിച്ചിരുന്നത്. പുറത്തു പോകുമ്പോൾ കാവിനിറത്തിലുള്ള പുറകുപ്പായവും, ശിരസ്സിൽ വിശേഷാൽ ഒരു കുറുത്ത തൊപ്പിയും ധരിക്കുമായിരുന്നു. വലതുകൈയുടെ മോതിരവിരലിൽ മെത്രാന്റെ തിരുമോതിരവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ചാപ്പലിൽ ചെന്ന് പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയും കർബാനയും കഴിഞ്ഞുവന്നിരുന്നു ആളുകളുമായി സംസാരിക്കും. ബഥനിയോട് ബന്ധപ്പെട്ട ബഥനിപള്ളിയിൽ പതിവായി വന്നിരുന്നവരാണ് ഇവിടെയും വന്നിരുന്നത്. അവരെല്ലാം ഉടനെ പുനരെ കൃഷ്ണമെന്ന് കരുതിയിരുന്നെങ്കിലും അതിന് കാലതാമസംവന്നു. പിന്നീട് പലപ്പോഴായി പലരും പുനരെ കൃഷ്ണമെന്ന് അവരിൽ ആദ്യം പുനരെ കൃഷ്ണമെന്ന് പൈതൃകം മുട്ടിൽ ശ്രീമാൻ മത്തായിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകളുമാണ്. പിതാവ് അവരെ ചേർക്കുന്നതിന്റെ ഫോട്ടോ അവരുടെ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മത്തായിച്ചന്റെ ഭാര്യയും മറ്റു മക്കളും പിന്നീടാണ് സഭയിൽ ചേർന്നത്. പുനരെ കൃഷ്ണമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന പലരും പിന്നാറുകയും അറച്ചും സംശയിച്ചും നില്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ അവരും ആദ്യം അറച്ചു നിന്നതാണ്. പിതാവ് ചേർ

ത്ത മത്തായിച്ചന്റെ മക്കളിൽ ഒരാൾ ബഥനി മഠത്തിൽ ഒരുത്തമ കന്യാസ്ത്രീയായി സേവനം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നു. റവ. സിസ്റ്റർ നഹറാ എസ്. ഐ. സി. വാടകവീട്ടിലെ താമസ കാലത്ത് പിതാവ്, ഒരു സാധാരണ വൈദികൻ ചെയ്യേണ്ടതായ ജോലികളും ചെയ്തിരുന്നു. ആശുപത്രി അടുത്തായിരുന്നതുകൊണ്ട് ചിലപ്പോഴെല്ലാം രോഗികളെ ചെന്നുകാണുകയും ആശ്വാസവാക്യങ്ങൾ പറയുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തൈലാഭിഷേകവും തിരുപാഥേയവും നല്കുന്നതിനും പോയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നരണ്ടുവസരങ്ങളിൽ രാത്രിയിൽ അന്ത്യകൂദാശ നൽകാൻ പോകേണ്ടിവന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം കൂട്ടായി തോമസ് കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരുവർഷം കഴിഞ്ഞ് ഒരു വൈദികൻ പിതാവിന്റെ സഹായത്തിന് എത്തി. റവ. ഫാദർ ഗീവർഗീസ്. ഇദ്ദേഹം ബഥനിപള്ളിയിൽ പിതാവിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. 1929 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ബഥനി ആശ്രമം വിട്ടുപോയി ചങ്ങനാശേരി, ചെത്തിപ്പുഴ കർമ്മലീത്താ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു താമസിക്കുകയും കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരുകയും ചെയ്തിരുന്നു കാവിവസ്രം മാറി കാപ്പിപ്പൊടി നിറത്തിലുള്ള കർമ്മലീത്ത സന്യാസികളുടെ വസ്രമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. തടിക്കുരിശിനുപകരം ഒരു ക്രൂശിതരൂപവും മാർപ്പിിൽ ചാർത്തിയിരുന്നു. കൽദായ റീത്തിലുള്ള കർബാനയാണ് ചൊല്ലിയിരുന്നത്. തിരുവല്ലയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഇത് ഹിതകരമല്ലായിരുന്നെങ്കിലും ബ. ഗീവർഗീസച്ചൻ മുന്പുതന്നെ അവർക്ക് വളരെ പരിചിതനും പ്രിയപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നതിനാൽ ബ. അച്ചനെ അവർ സബഹുമാനം സ്വീകരിച്ചു. ബ. അച്ചൻ വന്നത് പിതാവിന് സഹായവുമായി.

തിരുവല്ലായിൽ ആദ്യത്തെ കത്തോലിക്ക സ്മാപനം

ചങ്ങനാശ്ശേരി സ്വദേശിയായിരുന്ന റവ. ഫാദർ ഡോമിനിക്ക തോട്ടാശ്ശേരി M.A. തീർപ്പതയുള്ള ഒരു മിഷനറി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അകത്തോലിക്കാ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പലയിടത്തും മിഷൻപ്രവർത്തനം നടത്തിയിരുന്നു. തിരുവല്ലയിലും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. കഴിയിൽ വീടിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്ത് ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി പറമ്പ് വാങ്ങി ഒരു കെട്ടിടം പണിയിക്കുകയും പള്ളിക്കുവേണ്ടി ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തിരുവല്ലാ രൂപത നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ ഈ സ്ഥലവും കെട്ടിടവും തിരുവല്ലാ രൂപതയ്ക്കു നൽകി. പുനരുകൃത്തിനുമുമ്പ് പാട്ടത്തിനുവാങ്ങി ചാപ്പലിനുള്ള ഷെഡ് നിർമ്മിച്ചത് ഇതിനു പടിഞ്ഞാറുള്ള പറമ്പിലായിരുന്നു. 1930 ആഗസ്റ്റ് അവസാന ഞായറാഴ്ച പ്രസ്തുത ചാപ്പലിൽ റവ. ഫാ. ഏബ്രഹാം ഒ. ഐ. സി. വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. അന്ന് ആവശ്യമായിരുന്നവയെല്ലാം സന്നിഹിതമാക്കുന്നതിനും സജ്ജീകരിക്കുന്നതിനും ഷെഡുപണിയുടെ ആരംഭം മുതൽ പി.കെ. തോമസ് സഹകരിച്ചിരുന്നു. ചാപ്പലിന് കതകും പൂട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുർബാനയ്ക്കുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാം അടുത്ത ഒരു വീട്ടിലാണു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതു. ഇവ കൊണ്ടുവരുന്നതും തിരികെ കൊണ്ടുപോകുന്നതും തോമസായിരുന്നു. പുനരുകൃതാനന്തരവും തെയോഫിലോസ് പിതാവ് തിരുവല്ലായിൽ തന്നെ താമസിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി ഒരു വീടു അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. കഴിയിൽ വീടു അന്ന് ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടുന്നിരുന്നതു തോമസിനറിയാമായിരുന്നു. ചാപ്പലിനടുത്തായിരുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റും നല്ല വീടു കിട്ടാതിരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് അതെടുത്തത്. ഷെഡ് കെട്ടാനുള്ള പറമ്പ് പാട്ടത്തിന് ഏറ്റവും ചാപ്പൽ നിർമ്മിച്ചതും വീടു വാടകയ്ക്ക് വാങ്ങിയതുമെല്ലാം ശ്രീ. കെ. ജി. ചാക്കോ (മാനേജർ ചാക്കോച്ചൻ) ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മാർ ഈവാന്റി യോസ് പിതാവിന്റെ ഒരു ബന്ധുവും ഉറു മിത്രവും ആയിരുന്നു. ബഥനി ആശ്രമ സ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടി സ്ഥലം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുന്നതിനും പിതാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുനരുകൃത്തിനു ശേഷം സഭക്കുവേണ്ടി ചാക്കോച്ചൻ ആത്മാർത്ഥമായി അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നു.

മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവ് കത്തോലിക്ക സഭാപുനരുകൃത്തിനു ശേഷം 1930 സെപ്റ്റംബർ അവസാനം വീണ്ടും തിരുവല്ലായിൽ വന്നു വാടകവീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അന്നുമുതൽ കഴിയിൽവീട്, മെത്രാസനമന്ദിരം അഥവാ 'അരമന' എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണ് പുനരുകൃതാനന്തര പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതു്. മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ പിതാവിന് ഒരു സെക്രട്ടറിയോ കൂടെ താമസിക്കാൻ ഒരു വൈദികനോ അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെ പിതാവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും പി. കെ. തോമസുണ്ടായിരുന്നു. വാടക വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പിതാവ് വി. കുർബാന ചൊല്ലിയിരുന്നതു് ചാപ്പലിൽ ആയിരുന്നു. അതിരാവിലെ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റു വേണ്ട ഒരുക്കത്തിനു ശേഷം വായനയും ധ്യാനവുമായി മുറിയിൽ തന്നെ കഴിയും. ധ്യാനാനന്തരം മുറിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി ചാപ്പലിലേക്കു പോകും. അപ്പോൾ റാത്തൽ വിളക്കുമായി തോമസും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. തോമസ് അവിടെ വരാത്തയിൽ ആയിരുന്നു രാത്രി ഉറങ്ങിയിരുന്നതു്.

മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവ് കത്തോലിക്ക സഭാപുനരുകൃത്തിനു ശേഷം 1930 സെപ്റ്റംബർ അവസാനം വീണ്ടും തിരുവല്ലായിൽ വന്നു വാടകവീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അന്നുമുതൽ കഴിയിൽവീട്, മെത്രാസനമന്ദിരം അഥവാ 'അരമന' എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടാണ് പുനരുകൃതാനന്തര പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതു്. മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ പിതാവിന് ഒരു സെക്രട്ടറിയോ കൂടെ താമസിക്കാൻ ഒരു വൈദികനോ അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെ പിതാവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും പി. കെ. തോമസുണ്ടായിരുന്നു. വാടക വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പിതാവ് വി. കുർബാന ചൊല്ലിയിരുന്നതു് ചാപ്പലിൽ ആയിരുന്നു. അതിരാവിലെ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റു വേണ്ട ഒരുക്കത്തിനു ശേഷം വായനയും ധ്യാനവുമായി മുറിയിൽ തന്നെ കഴിയും. ധ്യാനാനന്തരം മുറിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി ചാപ്പലിലേക്കു പോകും. അപ്പോൾ റാത്തൽ വിളക്കുമായി തോമസും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. തോമസ് അവിടെ വരാത്തയിൽ ആയിരുന്നു രാത്രി ഉറങ്ങിയിരുന്നതു്.

ആദ്യത്തെ അരമനകച്ചേരി

ബഥനി പുനരുകൃപ്രസ്ഥാനം 'മാഗ്നോബീസ്' എന്ന അപ്പസ്തോലിക ലേഖനം വഴി 1932 ഫെബ്രുവരി 13-ാം തീയതി രണ്ടു രൂപതകളാക്കി താൽക്കാലം കമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും, ഒരു രൂപതാക്കച്ചേരി രൂപീകരിക്കുവാൻ തെയോഫിലോസ തിരുമേനിക്കു ഏതാനും മാസങ്ങൾ തന്നെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. കാരണം അതിനാവശ്യമായ ആളുകളുടെ അഭാവമായിരുന്നു. ഏതാനും വൈദികരെ തൽക്കാലത്തേക്കു അയച്ചുതരുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരി രൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ മാർ ജയിംസ് കാളാശേരി തിരുമേനിയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും അവർ വന്നത് കെഴോബർ മാസത്തിലാണ്. ഉടനെതന്നെ തിരുമേനിക്കു അരമനകച്ചേരി രൂപീകരിച്ച് അവർക്ക് നിയമനകല്പനകൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. സെക്രട്ടറി റവ. ഫാദർ മാത്യു വരിക്കയിൽ, പ്രൊക്യൂററർ റവ. ഫാദർ ഗീവറുഗീസ് മാനുവേലാട്ടിൽ, റെക്ടർ റവ. ഫാ. ജയിക്കബ്ബ് വെള്ളരിങ്ങാട്ട്, വൈസ് റെക്ടർ റവ. ഫാദർ മാത്യു കൊട്ടാരത്തിൽകുഴി. കൗൺസിലേഴ്സും ഇവർ തന്നെ. കൂടാതെ ഒരു അഭിവൈദികനെയും അരമനകച്ചേരിയിൽ ക്ലർക്കായി പിതാവ് നിയമിച്ചിരുന്നു. മിസ്റ്റർ സി. ഐ. ഫിലിപ്പോസ്. ഇദ്ദേഹം പുനരുകൃത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ബഥനിയുമായും തെയോഫിലോസ പിതാവുമായും വളരെ അടുത്ത ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ആളാണ്. പിതാവ് ചെയ്തിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ എത്രയും ദീർഘിച്ചിരുന്നതും ഭംഗിയായും പൂർണ്ണമായും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനൊരു തെളിവാണ് മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസിനുള്ള നിയമനകല്പന പ്രസ്തുത കല്പന ഇവിടെ പകർത്തുന്നു.

THE CATHOLIC BISHOP'S HOUSE,
 Tiruvalla P O
 Travancore State,
 South India

ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടുകൂടി
 തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അരമനകച്ചേരി
 രൂപതാക്കച്ചേരി രൂപീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നതിൽ
 ഏതാനും മാസങ്ങൾ തന്നെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു.
 കാരണം അതിനാവശ്യമായ ആളുകളുടെ
 അഭാവമായിരുന്നു. ഏതാനും വൈദികരെ
 തൽക്കാലത്തേക്കു അയച്ചുതരുന്നതിനു
 ചങ്ങനാശേരി രൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്ന
 അഭിവന്ദ്യ മാർ ജയിംസ് കാളാശേരി തിരുമേനിയോടു
 ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും അവർ വന്നത്
 കെഴോബർ മാസത്തിലാണ്. ഉടനെതന്നെ
 തിരുമേനിക്കു അരമനകച്ചേരി രൂപീകരിച്ച്
 അവർക്ക് നിയമനകല്പനകൾ നൽകുകയും
 ചെയ്തു. സെക്രട്ടറി റവ. ഫാദർ മാത്യു
 വരിക്കയിൽ, പ്രൊക്യൂററർ റവ. ഫാദർ ഗീവറുഗീസ്
 മാനുവേലാട്ടിൽ, റെക്ടർ റവ. ഫാ. ജയിക്കബ്ബ്
 വെള്ളരിങ്ങാട്ട്, വൈസ് റെക്ടർ റവ. ഫാദർ
 മാത്യു കൊട്ടാരത്തിൽകുഴി. കൗൺസിലേഴ്സും
 ഇവർ തന്നെ. കൂടാതെ ഒരു അഭിവൈദികനെയും
 അരമനകച്ചേരിയിൽ ക്ലർക്കായി പിതാവ്
 നിയമിച്ചിരുന്നു. മിസ്റ്റർ സി. ഐ. ഫിലിപ്പോസ്.

ഇദ്ദേഹം പുനരുകൃത്തിനുമുമ്പുതന്നെ
 ബഥനിയുമായും തെയോഫിലോസ പിതാവുമായും
 വളരെ അടുത്ത ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ആളാണ്.
 പിതാവ് ചെയ്തിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ എത്രയും
 ദീർഘിച്ചിരുന്നതും ഭംഗിയായും പൂർണ്ണമായും
 ചെയ്തിരുന്നു. അതിനൊരു തെളിവാണ്
 മിസ്റ്റർ പീലിപ്പോസിനുള്ള നിയമനകല്പന
 പ്രസ്തുത കല്പന ഇവിടെ പകർത്തുന്നു.

1932 ഫെബ്രുവരി 13-ാം തീയതി
 തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ
 അരമനകച്ചേരി രൂപതാക്കച്ചേരി
 രൂപീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നതിൽ
 ഏതാനും മാസങ്ങൾ തന്നെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു.
 കാരണം അതിനാവശ്യമായ ആളുകളുടെ
 അഭാവമായിരുന്നു. ഏതാനും വൈദികരെ
 തൽക്കാലത്തേക്കു അയച്ചുതരുന്നതിനു
 ചങ്ങനാശേരി രൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്ന
 അഭിവന്ദ്യ മാർ ജയിംസ് കാളാശേരി തിരുമേനിയോടു
 ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും അവർ വന്നത്
 കെഴോബർ മാസത്തിലാണ്. ഉടനെതന്നെ
 തിരുമേനിക്കു അരമനകച്ചേരി രൂപീകരിച്ച്
 അവർക്ക് നിയമനകല്പനകൾ നൽകുകയും
 ചെയ്തു. സെക്രട്ടറി റവ. ഫാദർ മാത്യു
 വരിക്കയിൽ, പ്രൊക്യൂററർ റവ. ഫാദർ ഗീവറുഗീസ്
 മാനുവേലാട്ടിൽ, റെക്ടർ റവ. ഫാ. ജയിക്കബ്ബ്
 വെള്ളരിങ്ങാട്ട്, വൈസ് റെക്ടർ റവ. ഫാദർ
 മാത്യു കൊട്ടാരത്തിൽകുഴി. കൗൺസിലേഴ്സും
 ഇവർ തന്നെ. കൂടാതെ ഒരു അഭിവൈദികനെയും
 അരമനകച്ചേരിയിൽ ക്ലർക്കായി പിതാവ്
 നിയമിച്ചിരുന്നു. മിസ്റ്റർ സി. ഐ. ഫിലിപ്പോസ്.

പിതാവിന്റെ മുദ്രയും കൈകളും, (അരമന കച്ചേരിയിൽ ശ്രീമാൻ സി. ഐ. ഫിലിപ്പോസിനു നൽകിയ നിയമന കല്പന)

അവിവാഹിതനായ അദ്ദേഹത്തിനു അരമന കാര്യങ്ങൾ കടംബകാര്യങ്ങൾ പോലെയായിരുന്നു. സന്യാസി അല്ലെങ്കിലും ഒരു സന്യാസിയെപ്പോലെ ജീവിച്ചിരുന്നു. തെയോഫിലോസ് പിതാവിനോടുള്ള ഭക്തി ബഹുമാനം പൂർണ്ണമായും പുലർന്നുവന്നു. പിതാവിന്റെ ഒരു ആരാധകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അങ്ങനെ പിതാവ് ഏല്പിച്ച ജോലി ജീവിതാവസാനം വരെ തുടരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ആദ്യത്തെ ഭദ്രാസന പള്ളിയും, സെമിനാരിയും, ആശ്രമവും

പുനരെകൃത്തിനു മുമ്പ് ചാപ്പലിനു വേണ്ടി കെട്ടിയ ഷെഡു ചെറുതായിരുന്നു; പാട്ടുസ്ഥലത്തുമായിരുന്നു. പാട്ടത്തിന്റെ കാലാവധി കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ആ വസ്തുവിലക്ക് വാങ്ങുകയും സാമാന്യം വലിയ ഒരു ചാപ്പൽ തെയോഫിലോസ് പിതാവ് പണിയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതായിരുന്നു ആദ്യത്തെ കത്തീഡ്രൽപള്ളി. റവ. ഫാദർ ഗീവറുഗീസ് മാമ്പഴക്കാട്ടിൽ ആയിരുന്നു ആദ്യത്തെ വികാരി. തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായ അഭിവാന്ദ്യ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ സിംഹാസനാരോഹണം നടത്തപ്പെട്ടത് ഈ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ വെച്ചായിരുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ നിരണം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരുന്ന, മല്ലപ്പള്ളി വാളക്കുഴിയിൽ ജോസഫ് മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി പുനരെകൃട്ടെട്ട് കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ചേർന്ന ശേഷം, രൂപതയിൽ സ്വീകരണം നൽകപ്പെട്ടതും ഈ പള്ളിയിലും പള്ളി അങ്കണത്തിലുമായിരുന്നു. പിന്നീട് തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ അനാരോഗ്യം നിമിത്തം, രൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ

ടേറർ അപ്പസ്തോലിക്കായായി മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി നിയമിതനായതിനു ശേഷം, മേൽപ്പറഞ്ഞ പള്ളിയുടെ തെക്കു ഭാഗത്ത് സാമാന്യം നല്ല ഒരു പള്ളി തിരുമേനി പണി കഴിപ്പിച്ചു. റോമിൽ നിന്ന് **Arch Bishop Bishop** സ്ഥാനം തിരുമേനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. 1955 ജനുവരി 18-ാം തീയതി സേവേറിയോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തപ്പോഴും, 1956 ജൂൺ 27-ാം തീയതി തിരുവല്ലയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായിരുന്ന ഭരണം ഒഴിഞ്ഞ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തപ്പോഴും കബറടക്കപ്പെട്ടത് ഈ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ **ത്രോണോസിന്റെ ഇരു ഭാഗങ്ങളിലുമായിരുന്നു.**

ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതാ വകയായി തൊട്ടടുത്തുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുവും കെട്ടിടവും തിരുവല്ലാ രൂപതയ്ക്കു വിട്ടുതരികയുണ്ടായി. കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയായിട്ടില്ലായിരുന്നു. പണി പൂർത്തിയാക്കി കെട്ടിടം ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കി തീർത്തു. 1931 സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതി നിത്യ മഹാപുരോഹിതനായ മ്ശിഹായുടെ മാതാവായ **പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെ ജനനപ്പെരുന്നാൾ ദിവസം INFANT MARY'S MINOR SEMINARY** പുരോഹിതാത്മികൾക്കു വേണ്ടി അഭിവന്ദ്യ പിതാവ് ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. തലക്കുല സഹായത്തിന് സന്നദ്ധനായെത്തിയ റവ. ഫാദർ. ജോൺ കുന്നത്തായിരുന്നു ആദ്യത്തെ റക്ടർ. മേൽ പറഞ്ഞ കെട്ടിടമായിരുന്നു ആദ്യത്തെ സെമിനാരി. രണ്ടു രൂപതയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള വൈദിക വിദ്യാത്മികൾ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് പ്രത്യേകം സെമിനാരികൾ ഉണ്ടായി.

പിന്നീട് രക്ഷണീയ വർഷമായി 1933-ൽ പ്രസ്തുത കെട്ടിടത്തിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി ഒരു

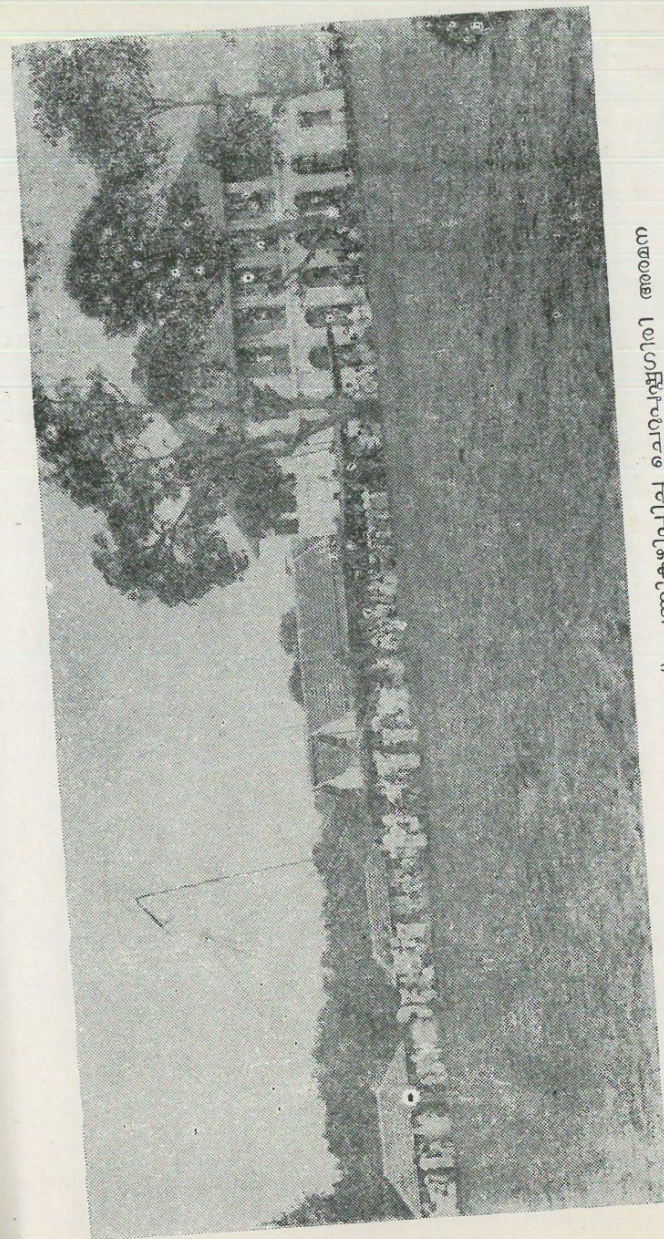
ആശ്രമം 'ദിവ്യരക്ഷകാശ്രമം' എന്ന പേരിൽ ആരംഭിച്ചു. സുറിയാനി കമ്മലീത്ത വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു അത്. അഞ്ചു സന്യാസാത്മികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് തിരുവല്ലയിൽ ബഥനി ആശ്രമം പുനരാരംഭിച്ചപ്പോൾ ആ സന്യാസാത്മികളെ ബഥന്യാശ്രമത്തിൽ ചേർക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പ്രസ്തുത കെട്ടിടം പിന്നീട് വൈദികരുടെ വസതി ആയിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ സണ്ട്രേയ്ക്കു കെട്ടിടമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കത്തീഡ്രലിൽ ആദ്യത്തെ ശവസംസ്കാരം

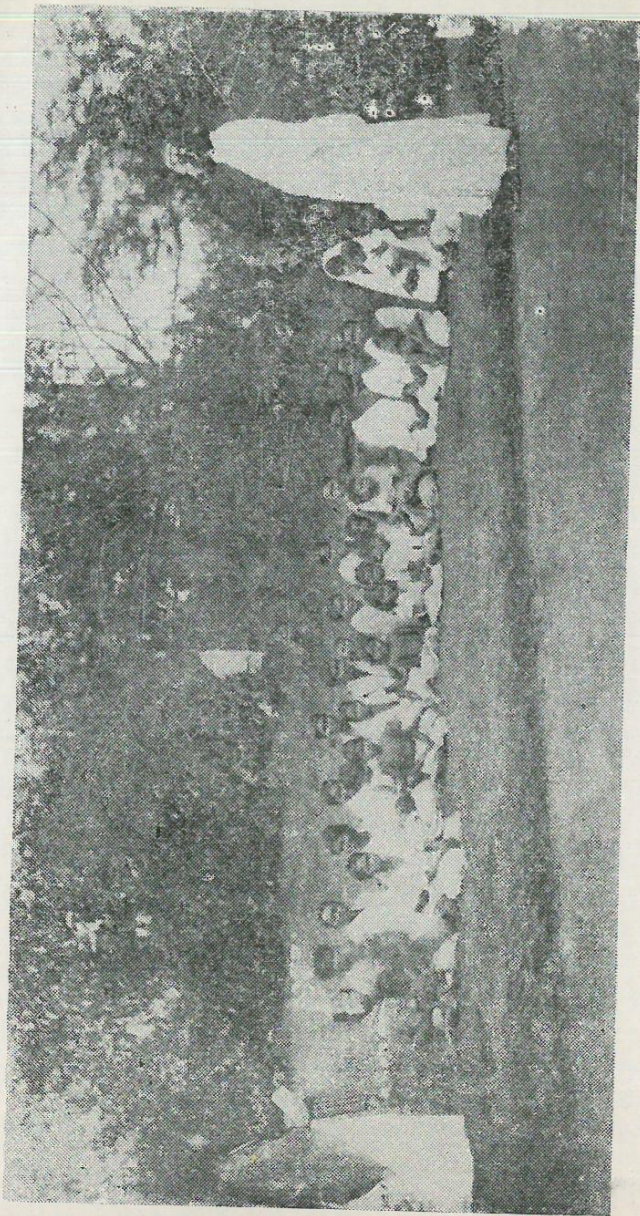
പള്ളിയ്ക്കും ശ്മശാനത്തിനും അക്കാലത്തു സർക്കാരിന്റെ അനുമതി വേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു, പട്ടണപരിധിക്കു പുറമെ വെമ്പാല, കല്ലുകൽ, പുളിക്കീഴ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ആളുകൾ ചേർന്നിരുന്നു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമല്ല, ഹരിജനങ്ങളിൽ നിന്നും അനേകം ആളുകൾ മാമോദീസ സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാവരും അനേകം ആളുകൾ മാമോദീസ സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാവരും കത്തീഡ്രൽ ഇടവകക്കാരായിരുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ വെമ്പാലയിൽ ഹരിജനങ്ങളിൽ നിന്നും മാമോദീസ സ്വീകരിച്ച ഒരാൾ മരിച്ചു. കത്തീഡ്രലിനോടനുബന്ധിച്ചു സ്ഥലം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ശവക്കോട്ട സ്ഥാപിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ശവം സംസ്കരിക്കേണ്ടതിവിടെയാണ്. ആദ്യത്തെ ശവം അടക്കമായതു കൊണ്ട് തടസ്സപ്പെടുത്തണമെന്നും അവിടെ അടക്കിക്കരുതെന്നും ഏതാനും ആളുകൾ ആലോചിച്ചിരുന്നു. പുനരുകൃ പ്രസ്ഥാനത്തോടു എതിരുള്ളവരും അതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ അതുപിടിച്ചുള്ളവരും അന്നു ഏറെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അടുത്തു താമസക്കാരായ ഹരിജനങ്ങളിൽ ഏതാനും പേരെ സ്വാധീനിച്ചു ശവസംസ്കാരം തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ പറഞ്ഞുവിട്ടു. ഒരു

ക്രഷ്ണദാസു ആയിരുന്നു നേതാവു്. അയാൾ താലൂക്കു് കച്ചേരിയിൽ പ്യൂൺ ആയിരുന്നു. ഇവർക്കു് കോഴ കൊടുക്കാമെന്നുള്ള വാക്കും കൊടുത്തിരിക്കണം.

പുനകൈയ്യപ്പെട്ടവർ ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ അന്യോന്യം സ്നേഹവും സഹകരണവും ആത്മീയ തീക്ഷ്ണതയുമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇടവകയിൽ ആദ്യമായി സംഭവിച്ച മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഇടവക ജനങ്ങൾ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ബഹു. വികാരി അച്ചനെ കൂടാതെ ഏതാനും വൈദികരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിലെ ഒരു പ്രഗൽഭ വൈദികനായിരുന്ന റവ. ഫാ. ജോസഫ് നെല്ലവേലിയും അന്ന് അവിടെ വന്നിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തോടു് പ്രത്യേക താല്പര്യമുള്ള ഒരു വൈദികനായിരുന്നു. പലപ്പോഴും തിരുവല്ലായിൽ വന്നു് പിതാവിനെ കാണുകയും, പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പ്രതിസന്ധി മനസ്സിലാക്കിയ ബ. നെല്ലവേലി അച്ഛനും സംസ്കാര കമ്മിറ്റിയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി. മൃതശരീരം പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും തെയോഫിലോസു് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പള്ളിയിൽ വച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം വിലാപഗീതങ്ങൾ പാടി കൊണ്ടു് മൃതദേഹം ശ്മശാനത്തിലേക്കു് സംവഹിച്ചു. ശവക്കുഴിയുടെ അടുത്തു് ഏതാനും ആളുകൾ നിൽക്കുന്നു. പരേതന്റെ ബന്ധുക്കളോ സംസ്കാര കമ്മിറ്റിയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ വന്നവരോ ആയിരിക്കുമെന്നു് കരുതി. അടുത്തെത്തിയപ്പോഴാണ് ഒരാരം ശവക്കുഴിയിലുണ്ടെന്നു കണ്ടതു്. മൃതദേഹം ക്രമപ്രകാരം ശവക്കുഴിയുടെ തെക്കുഭാഗത്തു തന്നെ വച്ചു. കുഴിയിൽ കിടന്നവനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു്

പുനരൈക്യനന്തരം പിതാവു് പണികഴിപ്പിച്ച ചെറുപള്ളിയിരി അരമന

പിശ്ചാസ ഗിക്ഷണം നൽകുന്ന ഇടയൻ

പോകാൻ അവന്റെ കൂടെവന്ന് അവിടെ നിന്നവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരീയഭ്യർത്ഥന അവഗണിച്ചു തക്കിച്ചു നിന്നു. കഴിയിലിറങ്ങി കിടന്നിരുന്നത് കൃഷ്ണദാസ് തന്നെയായിരുന്നു. സൗമ്യമായി അയാളോടും ആവശ്യപ്പെട്ടു കഴിയിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു പോകാൻ. അയാൾ പരുഷവാക്കോടെ വിസമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു സ്വരം ഉയർന്നു. അത് ബ. ജോസഫ് നെല്ലിവേലി അച്ഛന്റെതായിരുന്നു. സുദൃഢമായ ഒരാജ്ഞ; മൃതശരീരം എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നവരോടു് “എടുക്ക, ശവം കഴിയിലേക്കിറക്കു്” കൃഷ്ണദാസ് കരഞ്ഞപേക്ഷിച്ചു, തമ്പുരാനെ രക്ഷിക്കണേ, ഞാൻ കയറിക്കൊള്ളാം. വിയർത്താലിച്ച് അണച്ചുകയറിയ കൃഷ്ണദാസ്, അവിടെ കാത്തുനിന്നിരുന്ന ആളുകളുമായി അപ്പോൾ തന്നെ സ്ഥലം വിട്ടു. ശവം അടക്കി ധൂപപ്രാർത്ഥനയുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് പള്ളിമണിയ ടിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശവസംസ്കാര സമയത്തുണ്ടായ പ്രതിസന്ധിയെ ധീരതയോടെ നേരിട്ടു്, നേതൃത്വം നൽകിയ ബ. ജോസഫ് നെല്ലിവേലി അച്ചനെ എല്ലാവരും അഭിനന്ദിക്കയും ചെയ്തു. അതിൽ പിന്നീട് ശവമടക്കുന്നത് തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ അവിടെ ആരും മുതിർന്നിട്ടില്ല.

താലൂക്കു കച്ചേരി പൂണായിരുന്ന കൃഷ്ണദാസ് പിന്നീട് മാനസിക രോഗിയായി തീരുകയും, ജോലി ചെയ്യാൻ അപ്രാപ്തനായതിനാൽ പിരിച്ചുയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഏറെ നാളത്തെ ചികിത്സക്കു ശേഷം കൃഷ്ണദാസിന്റെ മാനസികാസ്വസ്ഥത മാറുകയും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു മാമോദീസ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മേരീദാസ് എന്ന പേരാണ് മാമോദീസായിൽ നൽകപ്പെട്ടത്. ഏതാനും നാളുകൾക്കു ശേഷം ശാരീരികാരോഗ്യം നഷ്ടപ്പെട്ട മേരീദാസ് മരിച്ചു. മുമ്പ് കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയുടെ ശ്മശാനത്തിൽ ശവസംസ്കാരം നടത്തുന്നത് തടസ്സപ്പെടുത്താനായി

ഇറങ്ങികിടന്ന ശവക്കുഴിയുടെ അടുത്തു് അടക്കപ്പെട്ടു. തിരുവല്ലായിൽ ഹരിജനങ്ങളിൽനിന്നു് ആദ്യമായി കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ചുപി. കെ. തോമസിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനാണു് മേരിദാസു്. രോഗിയായി ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടതു മുതൽ തോമസിന്റെ പരിചരണത്തിലും സംരക്ഷണയിലുമായിരുന്നു. കൃഷ്ണദാസു് മാനസാന്തരപ്പെട്ടു് മേരിദാസാകുന്നതിനും നല്ല മരണം പ്രാപിക്കുന്നതിനും തോമസിന്റെ പരിചരണം കാരണമായിട്ടുണ്ടു്.

ഏകവൈദികാഭിഷേകം

തെയോഫിലോസു് തിരുമേനി ഒരാൾക്കു മാത്രമേ വൈദിക പട്ടം കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ. കുന്നംകുളം സ്വദേശി തെക്കേക്കര പോല ഗെമ്മാശനായിരുന്നു ആ വ്യക്തി. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാന്റെ ഒരു ബന്ധുവായിരുന്ന പോല ഗെമ്മാശൻ വന്ദ്യ റമ്പാച്ചന്മൊരുമിച്ചു തിരുവല്ലായിൽ വന്നിരുന്നതാണു്. ബഥനിയുടെ കത്തോലിക്കാ സഭാഐക്യകാലത്തു് ബഥനി മെത്രാന്മാരോടു് സഹകരിച്ച രണ്ടു് വന്ദ്യ റമ്പാന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസു് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട വന്ദ്യ ജോസഫ് റമ്പാനും.

മാർ ദീവന്നാസിയോസു് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കുടുംബത്തിൽനിന്നുള്ള വന്ദ്യ ഫീലിപ്പോസു് റമ്പാനും. ഇവരിരുവരും ചരിത്രപണ്ഡിതരും പുസ്തക എഴുത്തുകാരും നല്ല പ്രാസംഗികരുമായിരുന്നു. കത്തോലിക്ക സഭാഐക്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പല പുസ്തകങ്ങളും അനേകം ലേഖനങ്ങളും

അവർ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. വന്ദ്യ റമ്പാന്മാർ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, പോല ഗെമ്മാശനും പുനരൈക്യപ്പെട്ടു.

രൂപതാ സ്ഥാപനത്തോടുകൂടി ഗെമ്മാശൻ തെയോഫിലോസു് തിരുമേനിയുടെ ശിക്ഷണത്തിലായി. തിരുമേനി, ഗെമ്മാശനെ വൈദികപാലനത്തിനായി ചെത്തിപ്പുഴ കമ്മലീത്ത ആശ്രാത്തിൽ അയച്ചു. ഏതാനും ബഥന്യാശ്രമസ്ഥർ അവിടെ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പെ. ബ. പ്ലാസിയു് അച്ചനായിരുന്നു ക്ലാസ്സെടുത്തിരുന്നതു്. പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ ഗെമ്മാശൻ 1935 ഏപ്രിൽ മാസം 28-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച തെയോഫിലോസു് തിരുമേനി വൈദിക പട്ടം നൽകി. ഭദ്രാസന പള്ളിയിൽ വച്ചാണു് പട്ടം കൊടുത്തതു്. വന്ദ്യ ജോസഫ് റമ്പാച്ചന്റേ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു പുനരൈക്യാനന്തരമുള്ള ആദ്യത്തെ പട്ടം കൊടുക്കൽ. കത്തീഡ്രലിലെ കന്നി കൈവസ്തു്, തെയോഫിലോസു് തിരുമേനി നൽകിയ ഏക വൈദികാഭിഷേകം.

തെയോഫിലോസു് തിരുമേനി ഒരു പ്രസ്തു് ചെറു പുഷ്പഗിരിയിൽ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അരമന ഓഫീസിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി തിരുമേനി നിയമിച്ചിരുന്ന ശ്രീ.സി. ഐ. ഫീലിപ്പോസായിരുന്നു പ്രസ്തുിന്റെ ആദ്യത്തെ മാനേജർ. ഫാദർ പൗലോസു് തെക്കേക്കരയ്ക്കു് മുദ്രാലയ സംബന്ധിച്ചു് പ്രത്യേകാഭിരുചിയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്തുിന്റെ മാനേജരായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു. സുറിയാനി ഗുഹീമാ നമസ്കാരം അച്ചുനാണു് അച്ചടിപ്പിച്ചതു്. സുറിയാനി ലിപികൾ തിരുമേനി തന്നെ എഴുതി കൊടുത്തു് അക്ഷരങ്ങൾ ഇവിടെ വാക്സിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇപ്പോഴും ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന 'ഹാശാ ആഴ്ചയിലെ പ്രാമിയോൻ' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെയും പ്രസാധകൻ ഫാദർ പോൾ തെക്കേക്കരയാണ്. രൂപതാ വൈദികനായിരുന്ന പൗലോസച്ചൻ ബഥന്യാശ്രമത്തിൽ അംഗമാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും, രൂപതാധികാരിയുടെ അനവാദത്തോടുകൂടെ ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്ന് സന്യാസപരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കി. 1944 മെയ് മാസം 19-ന് പ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷവും അച്ചൻ രൂപത വക പ്രസ്സിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല നിഷ്ഠ ജീവിതവും, നിശ്ചയദാർഢ്യവുമുണ്ടായിരുന്ന ഫാദർ പൗലോസ് ഒ. ഐ. സി. 1980 ആഗസ്റ്റ് 22-ാം തീയതി ഒരു ഓപ്പറേഷനെ തുടർന്ന് രോഗശയ്യയിൽ നിര്യതനായി. തിരുവല്ലാ ബഥനി ആശ്രമ സെമിത്തേരിയിൽ അച്ചന്റെ മൃതദേഹം സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു അപൂർവ സംഭവം

തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ അമ്മാവൻ (മാതൃസഹോദരൻ) ആയിരുന്നു കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ശ്രീ. എൻ. ഐ. പോത്തൻ. പോത്തൻസാർ ആത്മീയ ചൈതന്യമുള്ളവനും പ്രേക്ഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തല്പരനുമായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചപ്പോൾ ഒരു വൈദികൻ ആകാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അനന്തിരവനായ തിരുമേനിയെ സമീപിച്ചു വിവരം അറിയിച്ചു. കടുംബസ്ഥനായിരുന്ന പോത്തച്ചന് മക്കളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഭാര്യ മരിച്ച ഒരു വിഭാക്യനായിരുന്നു. അനന്തിരവനായ തിരുമേനി തന്റെ അമ്മാവന് ശെമ്മാശപട്ടം കൊടുത്തു. ശെമ്മാശൻ വൈദിക പഠനം നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കെ രോഗബാധിതനാകയും തന്റെ ആശ്രമം

നിവൃത്തിയാക്കാതെ നിര്യതനാകയും ചെയ്തു. തിരുമേനിയുടെ സഭാഐക്യത്തിന് മുൻപ് നടന്ന സംഭവമാണിത്. ചെറപ്പത്തിൽ തിരുമേനിക്കു ആത്മീയ പ്രചോദനം നൽകിയിരുന്നതും വൈദിക ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും തിരുമേനിയുടെ ഈ അച്ചനായിരുന്നു. 'മനുഷ്യരുടെ വഴികൾ അല്ലല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ'.

ഹോളിക്രോസ് സിസ്റ്റേഴ്സ് തിരുവല്ലായിൽ

അടുത്തുള്ള ഗവണ്മെൻറ് ആശുപത്രിയിൽ രോഗികൾ അന്നനുഭവിച്ചിരുന്ന അരോചകാവസ്ഥ കാണുവാൻ പിതാവിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രൈവറ്റ് ആശുപത്രികളും ഡോക്ടർമാരും അന്ന് പേരിനു മാത്രം. തിരുവനന്തപുരം ജനറൽ ആശുപത്രിയായിരുന്നു രാജ്യത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ആശുപത്രി. അവിടെ ഹോളി ക്രോസ് സിസ്റ്റേഴ്സ് സേവനം ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ഭ്രമിപ്പക്ഷവും യൂറോപ്യൻസ് ആയിരുന്നു. സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സേവനം തിരുവല്ലാ ആശുപത്രിയിലും ഉണ്ടായാൽ രോഗികൾക്ക് ആശ്വാസകരമാകുമായിരുന്നു എന്ന് പിതാവ് ചിന്തിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചു. തൽഫലമായി രണ്ടു യൂറോപ്യൻ സിസ്റ്റേഴ്സ് തിരുവല്ലാ ഗവ. ആശുപത്രിയിൽ സേവനത്തിന് നിയമിതരായി. സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ ആഗമനം ആളുകൾക്കെല്ലാം സന്തോഷമായി. അവരുടെ സേവനം രോഗികൾക്ക് ആശ്വാസവുമായി. സിസ്റ്റേഴ്സിന് ഒരു ജോലിക്കാരനെ വേണ്ടിയിരുന്നു. പി. കെ. തോമസ് സന്നദ്ധനായി അവർക്കു സേവനം ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട് സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ ഗുപാർശയാൽ

തോമസിന് ആശുപത്രിയിൽ ജോലി ലഭിച്ചു. അവിവാഹിതനായ തോമസ് ഒരു കുട്ടിയെ ദത്തെടുത്തു വളർത്തിയിരുന്നു. വിവാഹിതനായ ദത്തുപുത്രന്മാരുടെ, തോമസ് പെൻഷനായി തൃശൂരിൽപോയി താമസിക്കുന്നു. തോമസിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ രാമൻ എന്ന ആളും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. മൈക്കിൾ എന്ന പേരിൽ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു കത്തീഡ്രൽ വികാരി ആയിരുന്ന റെവി. റവ. ഫാദർ ജോർജ് ചുണ്ടേവോലേൽ (അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ തീമോത്തിയോസ്) ആയിരുന്നു മൈക്കിളിനു മാമോദീസാ നൽകിയത്. മൈക്കിൾ 1984-ൽ നിര്യാതനായി കത്തീഡ്രൽ സെമിത്തേരിയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തെയോഫിലോസ് പിതാവിനോട് അതീവ ഭക്തിയും സ്നേഹവും പുലർത്തി. പിതാവിന്റെ ഒരു ആരാധകനായിട്ടാണ് പി. കെ. തോമസ് ജീവിക്കുന്നത്. പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹമാണ് തോമസിന്റെ ജീവിതവിജയം എന്ന് തോമസ് വിശ്വസിക്കുന്നു.

മെത്രാസന മനുദിരസംമാപനം

'എന്റെ മരണശേഷം ഞാൻ ഒരു കുസുമമാരി വർഷിപ്പിക്കും'. 'ഉണ്ണിയീശോയുടെ ചെറുപുഷ്പം' എന്നറിയപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധ കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ വാഗ്ദാനമാണിത്, 1897 സെപ്റ്റംബർ 30-ാം തീയതി ലിസ്യൂവിലെ കമ്മലാരാമത്തിൽനിന്ന് 'ചെറുപുഷ്പം' പറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു. വിനാവിളംബം പുഷ്പവർഷവും ആരംഭിച്ചു. 'ചെറുപുഷ്പം' സ്വർഗ്ഗീയാരാമിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ തെളിവായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം 1920-ൽ തിരുസഭ ചെറുപുഷ്പത്തെ 'ധന്യശ്രീ' ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പുഷ്പവർഷി അനുസ്മൃതം അനുഭവപ്പെട്ടു. ലോകത്തിന്റെ

എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും അപേക്ഷിതപ്പെടാതെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിച്ചു. ഒരു മിഷനറി ആകാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുകയും, മിഷനറിമാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രായശ്ചിത്തവും പരിത്യാഗവും അനുഷ്ഠിക്കുകയും, തന്റെ ആത്മീയാനുഷ്ഠാനങ്ങളെല്ലാം അനുദിനം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന വിശുദ്ധ 'ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ' പുഷ്പവർഷം അധികവും മിഷൻ മേഖലകളിലായിരുന്നു. മിഷൻ രാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള മാനസാന്തരങ്ങൾ എണ്ണമറ്റതും ദൈവവിളി അനവധിയുമായിരുന്നു. ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും മെത്രാന്റെയും, സന്യാസികളുടെയും സന്യാസിനികളുടെയും പുനരൈക്യവും അതിന്റെ പുരോഗതിയും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധ കൊച്ചത്രേസ്യ, കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ലോകമെങ്ങുമുള്ള മിഷനറിമാരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥയായി ഇപ്പോൾ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ബഥനിയുടെ പുനരൈക്യത്തിന് ഒരു വർഷം മുമ്പ് സമൂഹം വിട്ടുപോകയും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു ചെത്തിപ്പുഴ കമ്മലീത്താ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന റവ. ഫാ. ഗീവർഗീസ് വിശുദ്ധ കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ ഒരു ഭക്തനായിത്തീർന്നിരുന്നു. ബഥനിയുടെ പുനരൈക്യത്തിന്റെ ആലോചനകൾ അറിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹം, അതിന്റെ സാധ്യതകളുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമത്തിലെ ആത്മീയ ഗുരുവായിരുന്ന റവ. ഫാ. മർസിലോതോസിനെക്കൊണ്ടു, ലിസ്യൂവിലെ കമ്മലീത്താ മാത്തിലേക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ എഴുതിച്ചു. വി. കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരി മദർ ആഗ്നസു ആയിരുന്നു സുപ്പീരിയർ (Mother Prioress) അവരെല്ലാവരും

പുനരൈക്യത്തിനുവേണ്ടി വിശുദ്ധ കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, 'നൊവേന' നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ അനുഗ്രഹസിലി പുനരൈക്യ കാലത്തെ പ്രതിസന്ധികളിൽ അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി സഭാ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി സകലവും പരിത്യജിച്ച് ഒരു വാടക വീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി തിരുവല്ലയിൽ ഒരു സ്ഥലം ലഭിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കാലത്തായിരുന്നു ബ. ഗീവർഗീസച്ചന്റെ പുനരാഗമനം. ബ. അച്ചനിൽ നിന്നു വി. കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ ചരിത്രവും മേൽപറഞ്ഞ വിവരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയ പിതാവ് വിശുദ്ധ കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. പള്ളിയിലും ചെറുപുഷ്പത്തോടുള്ള മാദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന പതിവാക്കി. സ്ഥലം കണ്ടെത്തിയാൽ പണം ഇല്ലാതെ വസ്തു വാങ്ങിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. പണം ഉണ്ടായാലും സൗകര്യമായ സ്ഥലം ലഭ്യമാകയും വേണം. സഭയുടെ ആവശ്യം വിശുദ്ധ ചെറുപുഷ്പത്തെ ഭാരമേല്പിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആരോഗ്യത്തിന് ആവശ്യാവശ്യമാണ് വ്യായാമം. കളിക്കണമെങ്കിൽ കളിസ്ഥലം വേണം. അതിനുള്ള സ്ഥലമോ സൗകര്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിതാവ്, സമയം കിട്ടിയാൽ മുറിയിൽ 'യോഗാസനം' നടത്തും. വൈദികർ വൈകിട്ട് 'നടക്കാൻ' പോകും. ബ. ഗീവർഗീസച്ചൻ തിരുവല്ലയിൽ നേരത്തെ പരിചിതനാണ്. പഴയ പരിചയക്കാർ പലരും ബന്ധനിയുടെ പുനരൈക്യത്തോടെ പിന്മാറിയിരുന്നു. അപ്പരിൽ ആരെങ്കിലും

വൈകിട്ടത്തെ നടപ്പിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ വിളിക്കും, സംസാരിക്കും, സൗകര്യപ്പെട്ടാൽ വീടു സന്ദർശിക്കും, തൽഫലമായി പലരും പഴയ പരിചയം പുതുക്കുകയും, അകന്നു പോയവർ അടുക്കുകയും, ചിലർ പുനരൈക്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബ. ഗീവർഗീസച്ചൻ ഒരു ദിവസം എം.സി. റോഡിൽ കൂടി തെക്കോട്ട് നടന്ന് തുകലശ്ശേരി, അഞ്ഞിലിമുട് നാലുക്കവലയിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്ന് കിഴക്കോട്ടുള്ള വഴി കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങോട്ടുനടക്കണമെന്ന് തോന്നി. ആദ്യമായിട്ടാണാവഴിയിൽ നടക്കുന്നത്. കോട്ടത്തോടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുമ്പിൽ കണ്ടു വലിയൊരു വിജനസ്ഥലം. ആരുടേതായിരിക്കും ആ വസ്തു? അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അല്പം നടന്നപ്പോൾ വഴിയിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തോടു ആരാഞ്ഞു ആ വസ്തു ആരുടേതാണെന്ന്? വസ്തുടമയെ പരിചയമുള്ള സ്ഥലവാസിയായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, പോററി മം വകയാണ്. വസ്തു വിലക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി അറിയാം. ആവശ്യമെങ്കിൽ ആളിനെ പരിചയപ്പെടുത്താം. അന്വേഷിച്ചത് കണ്ടെത്തി എന്ന സംതൃപ്തിയോടെ ബ. ഗീവർഗീസച്ചൻ തിരിച്ചെത്തി. തെയോഫിലോസ് പിതാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു. വസ്തു വാങ്ങിക്കുന്നതിന് ആലോചിക്കുവാൻ പിതാവ് അനവദിച്ചു. വഴിയിൽ കണ്ട സംസാരിച്ച ആൾ ഒരു ഹൈന്ദവമാന്യനായിരുന്നു. വസ്തുടമയെ അയാൾ പരിചയപ്പെടുത്തി. ഏനാത്തു് അടുത്ത കളക്കട പോററി മം വക ആയിരുന്നു വസ്തു. അവരുടെ ബന്ധുവായ തിരുവല്ലാ താഴ്വള്ളി മാത്തിലെ പോററി വഴിയാണ് ആലോചന നടത്തിയത്. മാന്യമായി തന്നെ വെട്ടിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞു ഒരു വിരോധി വിലകൂട്ടാൻ കാപട്യം കാട്ടിയെങ്കിലും വിലപ്പോയില്ല. വില സമ്മതിച്ച് അച്ചാരവും കൊടുത്തു

ഉടമ്പടി പത്രവും എഴുതി. അതനുസരിച്ച് 1933 ആഗസ്റ്റ് 8-ാം തീയതി വസ്തുവിന്റെ തീരാധാരം എഴുതിക്കളയും ചെയ്തു.

പിതാവിന്റെ കൃതജ്ഞത

പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞും അപ്രതീക്ഷിതമായും പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലം പ്രാപ്യമായത് വി. ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ ഒരു പുഷ്പവർഷമായിരുന്നു എന്ന് പിതാവിന് ബോധ്യമായി. കൃതാർത്ഥനായ പിതാവ് 'ചെറുപുഷ്പഗിരി (Little Flower Mount) എന്ന പേരു സ്ഥലത്തിന് നല്കി. വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായെ രൂപതയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥരിൽ ഒരാളായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 'യേശു സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ശിഷ്യൻ' (St. John 13:23) മാർ യൂഹാനോൻ ശ്രീഹായോടൊപ്പം, തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥയായി വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായും- ജീവിതം സ്നേഹപ്രകരണമാക്കി മാറ്റി, 'ഈശോയെ ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു, എന്റെ ദൈവമേ, ഞാൻ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നു' എന്നുരുവിട്ടുകൊണ്ട്, സ്നേഹത്തിന്റെ ചിറകുകളാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പറന്നുപോയ വിശുദ്ധ 'ചെറുപുഷ്പം'- രൂപതയിൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടത് അന്നെന്നപോലെ ഇന്നും എന്നും അനുഗ്രഹവർഷത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കും. വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ തിരുനാൾ കത്തീഡ്രലിൽ സാഹോഷം കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. വിശുദ്ധയുടെ തിരുശേഷിപ്പു വഹിച്ചുകൊണ്ട് പട്ടണത്തിൽ പ്രദക്ഷിണവും നടത്തിയിരുന്നു. തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥരായ വിശുദ്ധരുടേതായി മേൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട സവിശേഷതകൾ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ തെയോഫിലോസ്

തിരുമേനിയുടേയും സവിശേഷതകളായിരുന്നു. തിരുമേനി വി. യൂഹാനോൻ ശ്രീഹായെപോലെ ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനും, വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായെപ്പോലെ തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കയും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി തീഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം, ജീവിതകാലത്ത് പിതാവിനെ അടുത്തു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം ബോധ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്.

'ചെറുപുഷ്പഗിരി' വിജനവിശാലമായ ഒരു 'ചെറുഗിരി' തന്നെയായിരുന്നു. Little Flower Mount എന്ന നാമം എത്രയും അനുയോജ്യമായി കരുതപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ലഭ്യമെങ്കിലും, പട്ടണത്തിലുള്ള ബഹളങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാത്ത പ്രശാന്തമായ പ്രദേശം. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ധ്യാനിക്കുന്നതിനും, വായിക്കുന്നതിനും പഠിക്കുന്നതിനും പഠനിയ അന്തരീക്ഷം. മനസ്സിനിണങ്ങിയ സ്ഥലം ദൈവപരിപാലനയിൽക്കൂടി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മെത്രാസന മന്ദിരം പണിയേണ്ട ആവശ്യം പിതാവിനെ അതിനു നിർബന്ധിച്ചു. കേവലം പരിമിതമായി ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ ഒരു ഇരുനില കെട്ടിടം പണിയുന്നതിനുള്ള റ്റാൻ തയ്യാറാക്കിക്കളയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഒരു സംശയം കെട്ടിടം പണി ആരംഭിച്ചാൽ പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള പണം എവിടെ? 'ഒരു ഗോപുരം പണിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അതു പൂർത്തിയാക്കാൻ തനിക്കു പണമുണ്ടോ എന്ന് അതിന്റെ ചെലവിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യമേ കണക്കു കൂട്ടാത്തവർ നിങ്ങളിൽ ആരുണ്ട്'. (St. Luke 14: 28) തിരുവാക്യം തിരുമേനി ചിന്തിക്കാതിരുന്നില്ല. വസ്തുവാങ്ങിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന നിക്ഷേപം ചെലവായി.

ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവയും ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്നവയും സന്യാസം വരിച്ചപ്പോൾ പരിത്യജിച്ച പിതാവ് സത്യസഭാ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി, സമൂഹപരമായുണ്ടായിരുന്ന സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നല്ലോ. അങ്ങനെ പരിത്യാഗത്തിന്റെ ശൈലി ആയിതീർന്നു പിതാവിന്റെ ജീവിതം. ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യപരിപാലനയിലുള്ള ആഴമായ വിശ്വാസവും അചഞ്ചലമായ ആശ്രയവും തീർപ്പമായ പ്രാർത്ഥനയും ആയിരുന്നു പിതാവിന്റെ കൈമുതൽ. 'സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, ദൈവരാജ്യത്തെ പ്രതി വീടുകളെയോ മാതാപിതാക്കളെയോ സഹോദരരെയോ ഭാര്യയെയോ മക്കളെയോ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരിൽ ഒരുവനും, ഇക്കാലത്ത് അനേകമടങ്ങു പ്രതിഫലവും വരും ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനും പ്രാപിക്കാതിരിക്കയില്ല' (St. Luke 18:30). തിരുന്നാമന്റെ തിരുവചനം തിരുമേനിക്കു് ആത്മധൈര്യം നൽകി. മെത്രാസനമന്ദിരത്തിനുള്ള സ്ഥാനം നിശ്ചയിച്ചു. ചരിവുണ്ടായിരുന്നതു് വെട്ടി നിർപ്പാക്കി. വാനം വെട്ടിക്കഴിഞ്ഞു് കെട്ടിടംപണി ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള 'കല്ലിടീൽ' അതിനുവേണ്ടി ഒരുക്കപ്പെട്ട കല്ലു് പിതാവു് ആശീർവ്വിച്ചു നിർവഹിച്ചു. ആശീർവ്വിച്ചു് സ്ഥാപിച്ച അടിസ്ഥാനശിലയിൽ കുരിശിനോടൊപ്പം, വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ ഒരു 'കാശുരൂപവും' നിക്ഷേപിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ, മാർ തെയോഫിലോസു് പിതാവു് പരിശുദ്ധ പിതാവായ മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും പാശ്ചാത്യ പര്യടനത്തിനും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ പുറപ്പെട്ടുന്നതിനുമുമ്പു്, അരമനകെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തതു്. പിതാവിന്റെ പാശ്ചാത്യ പര്യടനത്തെപ്പറ്റി പിന്നാലെ എഴുതുന്നതാണ്. പലകാരണങ്ങളാൽ കെട്ടിടംപണി സാവകാശത്തിൽ ആയിരുന്നു. പ്രധാനകാരണം

പണത്തിന്റെ പരിമിതി. ഭിരത്തിക്കും മറ്റുമുള്ള ചെങ്കല്ലു് സ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ വെട്ടിയെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. തടി ഉരുപ്പടികളും അവിടെതന്നെ അറുപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കല്ലണിക്ക് അന്നു് കമ്മായമാണുപയോഗിച്ചിരുന്നതു്. കക്കാ വരത്തി ചുളയിലിട്ടു് നീറ്റി കമ്മായമാക്കി എടുക്കുകയായിരുന്നു.

പിതാവിന്റെ പാശ്ചാത്യ പര്യടനകാലത്തു് രൂപതയുടെ ഭരണം നടത്തുന്നതിനു് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ആയി വന്ദ്യ ദിവ്യ ശ്രീ. ജോസഫ് റമ്പാൻ പുലിക്കോട്ടു് നിയമിതനായിരുന്നു. നാലുമാസത്തോളം ദീർഘിച്ച വിദേശയാത്ര കഴിഞ്ഞു പിതാവു് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴും അരമനയുടെ പണി ഏതുമായിരുന്നില്ല. പിതാവു് തിരിച്ചെത്തിയതോടെ പണിക്കു പുരോഗതി ഉണ്ടായെങ്കിലും പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു് ഏതാനും മാസങ്ങൾതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. ഒരു വർഷത്തിലധികം ദീർഘിച്ച അരമനയുടെ പണി എത്രയും ഭംഗിയായും ശുഭകരവുമായും പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും, കെട്ടിടം കൂദാശ ചെയ്തു് കയറി താമസിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു. ബ. വൈദികരേയും കത്തീഡ്രൽ ഇടവകക്കാരെയും മറ്റു ഇടവക പ്രതിനിധികളേയും വേറെ പല മാനുവ്യക്തികളേയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. 1934 നവംബർ 24-ാം തീയതി അരമന ചാപ്പലും അരമനയും പിതാവു് കൂദാശ ചെയ്യുകയും, കൃതജ്ഞതാ സ്തോത്രമായി വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അരമനപണിക്ക് സഹായിച്ചവർക്കും സഹകരിച്ചവർക്കും നന്ദി പറയുകയും, പണിക്കാർക്കു് പാരിതോഷികം നല്കുകയും ചെയ്തു. സന്നിഹിതരായിരുന്നവർക്കെല്ലാം കാപ്പിസൽക്കാരവും നൽകപ്പെട്ടു. പിതാവിന്റെ നാലു വർഷത്തിലധികം ദീർഘിച്ച പ്രവാസ വാസത്തിനു

ശേഷം, സഭയുടെ സ്വന്തമായ ഭവനത്തിൽ വാസം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ തിരുവചനം ഓർമ്മപിതാവ് കൃതാർത്ഥനായി. 'എന്നെ പ്രതിയും എന്റെ സുവിശേഷത്തെ പ്രതിയും വീടിനെയോ സഹോദരന്മാരെയോ സഹോദരിമാർക്കെയോ പിതാവിനെയോ മാതാവിനെയോ ഭാര്യയെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്', ഇപ്പോൾ ഇക്കാലത്തുതന്നെ നൂറുമടങ്ങിലഭിക്കും വരും യുഗത്തിൽ നിത്യജീവനം ലഭിക്കും. (St. Mark. 10:29-31)

പാശ്ചാത്യപര്യടനം

“മൂന്നുവർഷത്തിനുശേഷം കീഴ്പ്പായെ കാണാൻ ഞാൻ ജറുസലേമിലേക്കുപോയി. അവരോടൊത്ത് പതിനഞ്ചു ദിവസം താമസിക്കയും ചെയ്തു”. (ഗലാത്തി. 1: 18) കത്താവ് നൽകിയ പ്രത്യേക ദർശനം വഴി ശ്രീഹായായി വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ പൗലോസ്, ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനും തിരുസഭയുടെ പരമാധികാരിയുമായ വിശുദ്ധ പത്രോസിനെ സന്ദർശിച്ചത് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ അഭിവന്ദ്യ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി പുനരെകും കഴിഞ്ഞു, മൂന്നുവർഷത്തിനുശേഷം പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയും തിരുസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനുമായ പരിശുദ്ധ മാർപാപ്പായെ സന്ദർശിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യ പരിപാലനം ആയിരുന്നു എന്നു അനുസ്മരിക്കണം. രക്ഷണീയ വർഷമായ 1933 അവസാനത്തോടെയാണ് പിതാവ് റോമിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടത്. കപ്പലിൽ ആയിരുന്ന യാത്ര. പതിനെട്ടു ദിവസങ്ങൾ യാത്രചെയ്തു റോമിൽ എത്തി. മാർപാപ്പായെ സന്ദർശിക്കുക എന്നതായിരുന്നു

പ്രഥമ ലക്ഷ്യം. ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പതിനാണൊം പീയൂസ് ആയിരുന്നു മാർപാപ്പാ. 1922-ൽ മാർപാപ്പായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1939 വരെ പതിനേഴു വർഷം തിരുസഭയെ ഭരിച്ചു. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം സമാധാനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുള്ള ഭീതി രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്നു. 'നീതിയുടെ പരിണിതഫല സമാധാനം' എന്നതായിരുന്നു പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ മുദ്രാവാക്യം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷനും, വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയും തിരുസഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനുമായ മാർപാപ്പാ, ലോകത്തിൽ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയത്നിച്ചിരുന്നു. ക്രൈസ്തവലോകത്തിൽ, വിഭിന്ന സഭകളുടെ ഐക്യം വിശാലഹൃദയത്തോടെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ പരിണിതഫലമാണ് 'മലങ്കരറീത്ത്'. പൗരസ്ത്യവും പൗരാണികവുമായ അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനാനഷ്ടാനങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണീ റീത്ത്. 1653-ലെ കൂനൽ കുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം മലങ്കര സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതാണീ ആരാധനാനഷ്ടാനങ്ങൾ. പുരാതനവും അതിവിശിഷ്ടവുമായ ആരാധനാനഷ്ടാനങ്ങൾ ആയിരുന്നെങ്കിലും സാർവത്രിക സഭയുടെ കൂട്ടായ്മ അതിനിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഐക്യത്തിനും കൂട്ടായ്മയ്ക്കും വേണ്ടി സഭാനേതാക്കന്മാർ നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി ലഭ്യമാകാതെ നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയി. ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹരായ മാർ ഇബ്രാഹിമിയോസ് പിതാവും മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവും തങ്ങളുടെ ആശ്രമജീവിതത്തിൽകൂടി പ്രാർത്ഥനയും പ്രായശ്ചിത്തവും വഴി ആർജ്ജിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ മൂലമാണ് സാർവത്രിക സഭയുടെ കൂട്ടായ്മ സമ്പാദിച്ചത്. തെയോഫിലോസ്

പിതാവ് മാർപാപ്പയെ സന്ദർശിച്ചതിന് ഒരു വർഷം മുൻപ് മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ് പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മലങ്കരയിലെ പുനരെ കൃപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രവും പുരോഗതിയും സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ട് നൽകിയിരുന്നു. മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സ്വപ്നം എന്നനിലയിൽ എത്രയും സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടെയായിരുന്നു മാർപാപ്പ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ചത്. മൂന്നു വർഷത്തെ പുനരെകൃപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടും തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ നിജസ്ഥിതിയും പരിശുദ്ധ പിതാവിന് നല്കി. പരിശുദ്ധ പിതാവ് അതിൽ സംതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. പുനരെകൃപ്രത്തിന് പ്രോത്സാഹനമായ കാര്യങ്ങൾ സംഭാഷണ വിഷയമായിരുന്നു. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി, തനിക്കും തന്റെ അജഗണത്തിനും വേണ്ടി പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ അപ്പസ്തോലിക ആശീർവാദം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മാർപാപ്പായുടെ കൂടെ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയേയും നിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഫോട്ടോ വർത്തിക്കാനിലെ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ എടുക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഫോട്ടോ വർത്തിക്കാനിന്റേയും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അനേകത്തെ പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിന് മുൻപ് വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദൈവാലയത്തിൽ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി വിശുദ്ധ കർബാന അർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പരിശുദ്ധ പിതാവുമായുള്ള സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു. പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയേയും കർദ്ദിനാളന്മാരിൽ മറ്റു പലരേയും പല സമയങ്ങളിലായി കാണുകയും സംഭാഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനിടയിൽ റോമിലെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. റോമിൽ നിന്ന് പിതാവ് ലൂർദ്ദിലേക്കാണ്

പോയത്. 1858-ൽ ദൈവമാതാവായ പരിശുദ്ധ കന്യാ മറിയം ബെർണാർട്ടിനെ എന്ന കർഷക ബാലികയ്ക്ക് പതിനെട്ടു പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു പുണ്യസ്ഥലം. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അനവധി ആളുകൾ അനുദിനം ലൂർദ്ദിൽ എത്തി മാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു പുണ്യകേന്ദ്രം. ദൈവമാതാവിനോടു സവിശേഷ ഭക്തി പുലർത്തിയിരുന്ന തിരുമേനി ലൂർദ്ദിലെ മാതാവിന്റെ ബസലിക്കായിൽ വിശുദ്ധ കർബാന അർപ്പിക്കുകയും, കേവലം ശൈശവദശയിലുള്ള തന്റെ രൂപതയുടെ പരിപാലനം ആ അമ്മയെ ഭരമേല്ക്കുകയും ചെയ്തു. മാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നടത്തിയ പര്യടനം എത്രയും അനുഗ്രഹപ്രദവും റിജയകരവുമായിരുന്നു. മേരീസ്സവം (Ave Maria) പാടുന്ന ഒരു സംഗീതമണി (Musical Bell) സമ്മാനം ലഭിച്ചത് മാതൃഭക്തനായ പിതാവ് തന്റെ മുറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുപയോഗിച്ചിരുന്നു.

വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായെ രൂപതയുടെ ഒരു സ്വസ്തിയ മദ്ധ്യസ്ഥയായി സ്വീകരിച്ച തിരുമേനി ആ വിശുദ്ധ ജീവിച്ച മരിച്ച ലിസ്യൂവിലെ കമ്മലീത്ത മഠത്തിൽ പോകുകയും അവിടെ വിശുദ്ധ കർബാന അർപ്പിക്കുകയും, പുണ്യവതിയുടെ കബറിടം സന്ദർശിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരി മദർ ആഗ്നസിനേയും കണ്ടു സംസാരിച്ചു. പിതാവിനെ എത്രയും താല്പര്യപൂർവ്വം അവർ സ്വീകരിച്ചു. തദ്വസരത്തിൽ, പിതാക്കന്മാരുടെ പുനരെകൃപ്രത്തിനുവേണ്ടി വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിച്ച്, അവർ നടത്തിയ നവനാൾ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചും അനുസ്മരിച്ചു. പിതാവ് അവർക്ക് നന്ദി പറയുകയും,

വി. കൊച്ചത്രേസ്യായെ തന്റെ രൂപതയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പിതാവ് യാത്രപറഞ്ഞു പോരുമ്പോൾ ബ. മദറും സിസ്റ്റേഴ്സും പിതാവിന്റെ ആശീർവാദത്തിനായി മുട്ടുകൂട്ടുകയും പിതാവ് ആശീർവാദം നൽകിയിട്ട് പോരുകയും ചെയ്തു. **വിശുദ്ധ കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ ഒരു തിരുശേഷിപ്പ് മദർ ആഗ്നസ് പിതാവിന് നൽകിയത് കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിൽ കൊച്ചത്രേസ്യായുടെ തിരുനാൾ ദിവസത്തെ പട്ടണപ്രദിക്ഷണത്തിൽ സംവഹിച്ചാശീർവദിക്കുകയും, മുത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.**

ഫ്രാൻസ്, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഹയർലണ്ട് മുതലായ രാജ്യങ്ങളും പിതാവ് സന്ദർശിച്ചു. പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രണേതാവും സഭാഐക്യ പ്രവാചകനുമായിരുന്ന മാർ ഈവാന്റിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമേനി 1932-ൽ റോമും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയും, മലങ്കരയിലെ പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തേക്കുറിച്ച് പ്രസ്ഥാവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിന്റെ ഓർമ്മ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ സബഹ്ദമാനം അവർ സ്വീകരിച്ചുദരിച്ചു. മാർ ഈവാന്റിയോസിനെ അമാനുഷനും അത്യുതവാനും മഹാപണ്ഡിതനുമായി പാശ്ചാത്യർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. **മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു വിശുദ്ധനും (Living Saint) ദൈവദൂത സമാനനായ ഒരു മനുഷ്യൻ (An Angelic Man) എന്നുമാണ് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നത്.** ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മദാനങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം എത്രയോ വിസ്മയനീയം, (1 കോറ. 12: 1-11)

[ഫ്രാൻസിൽ, ഒരുത്തമ കത്തോലിക്ക കുടുംബം തിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ച് ആതിഥ്യം നൽകുന്നതിന് എത്രയും താല്പര്യപ്പെട്ടത് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. പതിനൊന്ന് മക്കളുള്ള ഒരു സന്തുഷ്ടകുടുംബമായിരുന്നു അത്. പിതാവ് ഏതാനും ദിവസം അവരുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പല സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത കുടുംബം ഒരു വലിയ പള്ളിമണി പിതാവിന് സമ്മാനിച്ചു. അവർ കപ്പലിൽ അയച്ചുകൊടുത്ത ആ മണി കൊച്ചിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മിസ്റ്റർ സി.ഐ. ഫിലിപ്പോസ് ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോന്നു. പ്രസ്തുത മണി കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയുടെ മണിഗോപുരത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടതു മുതൽ ദിവസം മൂന്നുനേരവും എന്നും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമായി വിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുണർത്തുകയും ഉത്തേജനം നൽകി ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പട്ടണവാസികൾക്കെല്ലാം ദൈവീകാഹ്വാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പര്യടനത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുകയും പലരെ കാണുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാർ നിർമ്മിക്കുന്ന Austin കമ്പനിക്കാർ ഒരു ഓസ്റ്റിൻ കാർ പിതാവിന് സമ്മാനം നൽകി. അവർ തന്നെ കാർ കപ്പലിൽ കയറി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കപ്പലിൽ കാർ കൊച്ചി തുറമുഖത്ത് എത്തിയ വിവരം അരമനയിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഡ്രൈവിംഗ് വശമായിരുന്ന കാടുവെട്ടൂർ പെറിയച്ചനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അരമനയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന മിസ്റ്റർ സി. ഐ. ഫിലിപ്പോസ് കൊച്ചിയിൽ പോയി കാർ ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു. കാർ കയറ്റുവാൻ വഴിയോ, കാറിടാൻ സ്ഥല സൗകര്യ

മോ തിരുമേനി താമസിച്ചിരുന്ന വാടക വീടിനോടനുബന്ധിച്ചില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ വേറൊരു വീട്ടുകൂടി വാടകയ്ക്കു എടുത്തു കാർ അവിടെ സൂക്ഷിച്ചു. ശ്രീമാൻ പുളിക്കുപ്പാമ്പിൽ ചാക്കോച്ചന്റെ വീടായിരുന്നു വാടകയ്ക്കെടുത്ത രണ്ടാമത്തെ വീട്, ഇതിനടുത്താണ് ഇപ്പോൾ കർമ്മലീത്താമഠം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പ്രസ്തുത വീട് ഇപ്പോഴും അവിടെയുണ്ട്.

ഐർലണ്ടിൽ സ്നേഹനിർഭരമായ സ്വീകരണമാണ് പിതാവിന് ലഭിച്ചത്. പിതാവ് സന്ദർശിച്ച സ്ഥാപനങ്ങളിലും പള്ളികളിലും വ്യക്തികളിലും നിന്ന് ഉദാരമായ സംഭാവനകളും ലഭിച്ചു. തൽഫലമായി തിരുവല്ലാ രൂപതയിൽ ബലിഷ്ഠമായ ഏതാനും പള്ളികൾ പണിയിക്കാൻ അക്കാലത്തു സാധിച്ചു. തോട്ടുഭാഗം സെന്റ് മേരീസ്, വെണ്ണിക്കുളം, സെന്റ്, തോമസ്. ഐയർലണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ സെന്റ് പാട്രിക്സിന്റെ നാമത്തിൽ അയിരൂർ പണിയിച്ചതുമായ പള്ളികൾ ഇന്നും ബലിഷ്ഠമായി തന്നെ നിലനില്ക്കുന്നു. നാലുമാസത്തോളം ദീർഘിച്ച പര്യടനം കഴിഞ്ഞ് പിതാവ് സസുഖം തിരിച്ചെത്തി. പിതാവിന്റെ ആത്മീയ മക്കളായ രൂപതയിലെ വൈദികരും വിശ്വാസികളും ചേർന്ന് ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ പിതാവിനെ സ്വീകരിച്ചു. പിതാവ് മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചു ലുത്തീനിയ പ്രാർത്ഥന നടത്തി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗായകസംഘം സ്തോത്രഗീതം പാടി. പിന്നീട് പിതാവ് തന്റെ യാത്രയുടെ വിവരങ്ങൾ ചുരുക്കമായി പറഞ്ഞു. സ്വീകരണത്തിന് നന്ദിയും പറഞ്ഞു. അവസാനം എല്ലാവർക്കും മാർപാപ്പായുടെ ആശീർവാദം നല്കുകയും ചെയ്തു.

പാശ്ചാത്യ പര്യടനത്തിനു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ചെറുപുഷ്പഗിരിയിൽ ആരംഭിച്ച അരമനയുടെ പണിപൂർത്തി

യായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ രണ്ടാമത് വാടകയ്ക്കു എടുത്ത കെട്ടിടത്തിൽ തിരുമേനി താമസമാക്കി. 1934 നവംബർ 24 ന് പുതിയ മെത്രാസന മന്ദിരത്തിന്റെ പണിപൂർത്തിയാക്കി മാറ്റുന്നതുവരെ ഈ വാടകവീട്ടിൽ തന്നെയാണ് പിതാവ് താമസിച്ചിരുന്നത്. തിരിച്ചെത്തി താമസിച്ചാതെത്തന്നെ തിരുമേനി തിരുവനന്തപുരത്തുപോയി മാർ ഈവാന്റിയോസ് തിരുമേനിയെ കാണുകയും രണ്ടുദിവസം അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

പാശ്ചാത്യ പര്യടനം കഴിഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ പണം ധാരാളം കാണുമെന്നൊരു ധാരണ പൊതുവേ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിലാണ് കള്ളൻ കയറിയത്. പിതാവിന്റെ രണ്ടു പെട്ടികൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. പെട്ടികൾ പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി തുറന്നു പരിശോധിച്ചിട്ടുപേക്ഷിച്ചുപോയി. ഏതാനും വസ്തുക്കളും പുസ്തകങ്ങളും അല്ലാതെ പെട്ടിയിൽ പണം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒന്നു കർബാനക്കുപ്പായങ്ങളും മറ്റും സൂക്ഷിക്കുന്ന പെട്ടിയായിരുന്നു. അതിൽ വിലപിടിപ്പുള്ളതായ ഒരു വെള്ളിധൂപക്കുറ്റി ഉണ്ടായിരുന്നത് മോഷ്ടാവ് കൊണ്ടുപോയി. ധൂപക്കുറ്റി പിതാവിന് സമ്മാനം കിട്ടിയതായിരുന്നു. അതൊന്നു മാത്രമേ നഷ്ടപ്പെട്ടുള്ളൂ. പിതാവ് പണം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രൊക്യുറേറ്ററാണ് പണം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത്. കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകൾ മാത്രമല്ല, സ്വന്തമായ ആവശ്യങ്ങളും പ്രൊക്യുറേറ്ററോട് പറഞ്ഞു സാധിക്കുമായിരുന്നതേയുള്ളൂ: അങ്ങനെ സന്യാസജീവിതമുറതന്നെയാണ് പിതാവ് പാലിച്ചിരുന്നത്. അക്കാലത്തു വീദേശനാണയപണമീടപാടിന് പററിയ ബാങ്കുകൾ തിരുവല്ലായിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആലപ്പുഴയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇംപീരിയൽ ബാങ്കിലാണ് അക്കൗണ്ട് ആരംഭിച്ചിരുന്നത്.

അരമനപണിപൂർത്തിയാക്കി താഴെസമാരംഭിച്ചതോടെ രൂപതയുടെ മറ്റ് എല്ലാകാര്യങ്ങളും എത്രയും ഭംഗിയായി നടത്തുവാൻ പിതാവു ശ്രദ്ധിച്ചു. പലയിടത്തും പള്ളികൾ പണിയിച്ചു. മുൻപറഞ്ഞിട്ടുള്ള മൂന്നു പള്ളികൾ അതിലുൾപ്പെടുന്നു. സെമിനാരി, ആശ്രമം, പ്രസ് എന്നിങ്ങനെ പലതും ആരംഭിച്ചു. കൂടുതലായി പുനരുകൃത്തിനു വേണ്ടിയും പുനരുകൃതപ്പെടുന്നവരുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും അക്ഷീണം അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നു. എതിർപ്പുകൾ ഏറെക്കുറവായി എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പുനരുകൃതം പുരോഗമിക്കുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയും സഭയ്ക്കും ദൈവതിരുമനസാണെന്നുള്ള ബോധ്യവും വളർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം അഞ്ചു

സഹനജീവിതവും അന്ത്യവും

സഹന സമർപ്പണം

“നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. മശിഹായുടെ സഹനങ്ങളുടെ കുറവിനെ സഭയാകുന്ന അവന്റെ ശരീരത്തെ പ്രതി എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഞാൻ പരിഹരിക്കുന്നു” (കൊളോ 1:24). പിതാവ് പാശ്ചാത്യ പര്യടനപരിപാടി പൂർത്തിയാക്കി മടങ്ങിവന്നു രൂപതാരേണം പൂർവ്വാധികം ചൈതന്യപ്രദമായി നടത്തിയിരുന്നു. രൂപതയിൽ പുനരുകൃത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കാവശ്യമായ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പള്ളികളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ആവശ്യമായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പണിയിപ്പിച്ചു. പ്രേക്ഷിത പ്രവർത്തനത്തിന് നാനാപ്രകാരത്തിലും പ്രയോജനപ്രദവും പ്രായോഗികാവശ്യമായ അച്ചടിശാലയും ആരംഭിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം പുതിയ ആസ്ഥാനമാക്കിയ ബഥനി സന്യാസിനി സമൂഹങ്ങളുടെ ആശ്രമവും മാവും തിരുവല്ലായിൽ തോലശ്ശേരിയിലും തിരുമൂലപ്പുരത്തും പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. വൈദികരും വിശ്വാസികളും പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഭാഐക്യത്തിലേക്കു വരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പുനരുകൃതപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ച എല്ലാവരിലും പുതു ജീവൻ പകർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ ഭരണത്തി

നിടയിൽ അവിശ്വമ പരിശ്രമംമൂലം പിതാവ് അന്നാരോ
 ഗ്യവാനായിതീർന്നു. പിതാവിന്റെ ആരോഗ്യത്തിനുവേ
 ണ്ടി തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തപ്പെട്ടു. പിതാവാക
 ട്ടു, ദൈവതിരുമനസിന് കീഴ്വഴങ്ങി തന്നെയും രൂപത
 യേയും ദൈവപരിപാലനയ്ക്ക് ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ട്,
 ചികിൽസയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ബാംഗ്ലൂർ സെൻറ്
 മാർത്താസിലായിരുന്നു ആദ്യം വിശ്രമത്തിനും ചികിത്സ
 ക്ഷമായി പോയത്. അവിടുത്തെ വിശ്രമവും ചികി
 ത്സയും ബ. സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ പരിചരണവും കൊണ്ട്
 കുറച്ച് ആശ്വാസം ലഭിച്ചെങ്കിലും, പ്രതീക്ഷിച്ചപ്രകാരം
 രോഗം ഭേദമായില്ല. തിരുവല്ലാ ചെറുപുഴപ്പുറം അരമ
 നയിൽ തിരിച്ചെത്തി ആയുർവേദ വിധിപ്രകാരമുള്ള
 ചികിത്സകൾ ചെയ്തു. കടംബവൈദ്യരായ ജെല്ലു മുസ്സ
 സിന്റെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു ചികിത്സകൾ നടത്തി
 യിരുന്നത്. ദീർഘകാലം രോഗത്തിലും ചികിൽസ
 യിലും കഴിയേണ്ടിവന്നു. മാനസികമായ രോഗത്തെത്തു
 ടന്ന് ഉദരവേദനയും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം രൂപതാ
 ഭരണം നേരിട്ടു നടത്തിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രാർത്ഥന
 ധ്യാനം മുതലായ ആത്മീയകൃത്യങ്ങൾ സ്വതസിദ്ധമായ
 ഭക്തിയോടുകൂടെ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. ചുരുക്കം ചില
 അവസരങ്ങളിൽ വി. കുർബാനയും ചൊല്ലിയിരുന്നു.
 മാനസികാസ്വസ്ഥതയിലും ദൈവിക കാര്യങ്ങളും സഭാ
 ഭരണസംഗതികളും സന്യാസ ജീവിതനിയമങ്ങളും, മറ്റു
 ആദ്ധ്യാത്മികവിഷയങ്ങളുമാണ് അധികവും സംസാരിച്ചി
 രുന്നതു്. അനുസരണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച്
 പറയുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ആയുർ
 വേദ വിധിപ്രകാരമുള്ള ചികിൽസകൾ ദീർഘനാൾ
 ചെയ്തിട്ടും പിതാവിന് രൂപതാരേണം നേരിട്ടു നടത്തുവാ
 നുള്ള ആരോഗ്യം ലഭ്യമായില്ല, എങ്കിലും, തിരുമേനി

നിരാശനോ നഷ്ടയൈര്യനോ ആയി കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.
 പ്രത്യുത ദൈവഹിതത്തിന് കീഴ്വഴങ്ങിയും ദൈവപരി
 പാലനയ്ക്കു സ്വയം സമർപ്പിച്ചും അന്നാരോഗ്യത്തിന്റെ
 അവശതകളും അതിവേദനകളും ആവലാതിയോ അക്ഷമ
 യോ കൂടാതെ സഹിച്ചിരുന്നു. വൈദികൻ, ആശ്രമഗുരു
 ആത്മീയപിതാവ് മെത്രാൻ രൂപതാധ്യക്ഷൻ എന്നീ
 ഉന്നത അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്ന ആളായിര
 നെങ്കിലും വൈദ്യ വിധികളും നിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചു
 പ്രവർത്തിക്കുകയും, ആതുരശുശ്രൂഷകർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും
 അറിയിക്കുന്നതും ആശങ്കകൂടാതെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തി
 രുന്നു. THE IMITATION OF CHRIST എന്ന പുസ്തകം
 പരിഭാഷപ്പെടുത്തി മ്ഗിഹാനുകരണം എന്ന പേരിൽ പ്ര
 സിദ്ധീകരിച്ച തിരുമേനി, പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ രച
 യിതാവായ THOMAS KEMPLS ന്റെ ആശയാനുഭവ
 ങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ അനപർത്ഥമാക്കിയിരുന്ന
 വെന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

“പരീക്ഷിതരാകുമ്പോൾ നിരാശപ്പെടരുത്. എല്ലാ
 കൊടിയ ദുരിതങ്ങളിലും നമ്മെ അനുഗ്രഹിച്ച് സഹായി
 ക്കാനായി വികാര തീക്ഷ്ണതയോടെ ദൈവത്തോടു്
 പ്രാർത്ഥിക്കണം. വിശുദ്ധ പൗലോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതു
 പോലെ, പരീക്ഷകളോടൊപ്പം അവയോടു് പോരാടുവാൻ
 തക്കവിധം ദൈവം നമ്മെ കഴിവുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കും.”
 എല്ലാ പരീക്ഷകളിലും ക്ലേശങ്ങളിലും നമ്മുടെ ആത്മാക്ക
 ലെ ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കൈകൾക്കു കീഴിൽ എളിമപ്പെടു
 ത്താൻ നാം അനുവദിക്കണം. കാരണം, മനസ്സിൽ എളിമ
 യുള്ളവരെ ദൈവം രക്ഷിച്ചുയർത്തും.

പരീക്ഷകളും ദുരിതങ്ങളും ഒരുവൻ നന്മയിൽ എന്ത്
 പുരോഗതി നേടി എന്നു തെളിയിക്കുന്നു. അവയിലാണ്

കൂടുതൽ ഗുണോൽക്കർഷം. അവന്റെ നന്മ അവിടെ ജാജലധ്യമാനമായിതീരുകയും ചെയ്യുന്നു. കഷ്ടതയുടെ ഞെരുക്കം അനുഭവിക്കാത്തപ്പോൾ ഒരുവൻ ഭക്തിയും ഔത്സുക്യവുമുള്ളവനായിരിക്കുന്നത് വലിയ കാര്യമല്ല. എന്നാൽ ദുരിതകാലത്ത് ക്ഷമയോടെ എല്ലാം സഹിക്കുമെങ്കിൽ അവൻ വലിയ പുണ്യവൽന ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കാം.' (പുസ്തകം 1. അദ്ധ്യായം 13)

ഇപ്രകാരം തിരുമേനിയുടെ സഹനസമർപ്പണം, വിശുദ്ധ പൗലോസു ശ്രീഹായുടെ സമർപ്പണം പോലെ, രൂപതയുടെ പുരോഗതിക്കും പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും വളവും വെള്ളവും ആയിരുന്നു എന്ന് അക്കാലത്തെ പുനരൈക്യ സഭാചരിത്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആശ്രമഗൃഹം എന്ന നിലയിൽ ആരംഭത്തിൽ ആശ്രമത്തിലും ആശ്രമസ്ഥലത്തിലും സന്യാസാരൂപി വളർത്താൻ തന്റെ സമർപ്പണ ജീവിതം സാക്ഷ്യം നൽകിയതു പോലെ തന്നെയായിരുന്നു ഇതുവെന്നു കരുതാം. 1955 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ മലങ്കരസഭാ പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രജതജൂബിലി, അതിന്റെ 'പിള്ളത്തൊട്ടി' യായിരുന്ന തിരുമൂലപുരത്തുവെച്ച് ആഘോഷിച്ചതു കാണുവാനും, തദ്വസരത്തിൽ സന്നിഹിതനായി ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം സമർപ്പിക്കുവാനും തെയോഫിലോസു തിരുമേനിക്കു സാധിച്ചു. മാത്രമല്ല, മലങ്കരസഭാമക്കരക്കു തന്റെ പൈതൃകാശീർവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു. സഭാഐക്യപ്രവാചകനും പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രഥമാംഗവും സഭാപിതാവുമായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമേനിയുടെ വർഷം മുമ്പ് കാലം ചെയ്തിരുന്നു. പുനരൈക്യത്തിൽ ദ്വിതീയാംഗമായിരുന്ന മാർ തെയോഫിലോസു

തിരുമേനി പ്രഥമാംഗവും പിതാവും ആയിരുന്നു, രജതജൂബിലിയുടെ ആഘോഷാവസരത്തിൽ. പുനരൈക്യ രജതജൂബിലി പ്രമാണിച്ചു, എറണാകുളം അതിരൂപത വക 'സത്യദീപം' വാരിക. പുനരൈക്യ രജതജൂബിലി സമാപന മഹാമഹം "സ്മാരക സ്പെഷൽ" പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 1930-ൽ പുനരൈക്യാനന്തരം മാർ ഈവാനിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയും മാർ തെയോഫിലോസു തിരുമേനിയുംകൂടെ എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അരമനയിൽ എത്തി, പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ 'തലതൊട്ടപ്പൻ' എന്ന അഭിധാനത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ മാർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ടത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. നവാഗതരായ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു വിടെ ഹൃദ്യമായ സ്വാഗതവും സ്വീകരണവും നൽകപ്പെട്ടു. തദ്വസരത്തിൽ മൂന്നു പിതാക്കന്മാരും ഒരുമിച്ചുള്ള ഫോട്ടോ എടുത്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഫോട്ടോയുടെ ത്രിവർണ്ണ ചിത്രങ്ങളോടുകൂടെയാണ് പുനരൈക്യജൂബിലി സ്മാരക സ്പെഷൽ ഇറക്കിയത്. പത്രത്തിന്റെ 'തലക്കെട്ടായി' മലങ്കരയിൽ തലമുറകളായി നടന്നിരുന്ന പുനരൈക്യ പരിശ്രമത്തിൽ പരിത്രം സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിപ്രകാരമാണ്.

'1786 സെപ്റ്റംബറിൽ മിന്നിമറഞ്ഞ പുനരൈക്യതാരം 1930 സെപ്റ്റംബറിൽ പ്രശോഭിതമായി.

ആറാം മാർത്തോമാ (ഒന്നാം മാർ ദീവന്യാസ്ത്രോസു) അഭിലഷിച്ച മഹാകാര്യം ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസും മാർ തെയോഫിലോസും സഫലമാക്കി.

പ്രസ്തുത പത്രത്തിൽ 'പുനരൈക്യ മഹാരഥന്മാർ' എന്നൊരു ലേഖനം മോൺ ജോൺ കുച്ചിറമറ്റം എഴുതി

യിരുന്നു. പണ്ഡിതനും പുണ്യശ്രോകനുമായിരുന്ന ലേഖകൻ, മാർ ഈവാന്റിയോസിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയതിനെ തുടർന്ന് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ അനാരോഗ്യം മൂലം രൂപതയ്ക്കുണ്ടായ അനാവസ്ഥയിൽ ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ പരിപാലനയെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതി:-

'ഈ ഗുരു സത്തമന്റെ രണ്ടു ശിഷ്യപ്രധാനന്മാരായിരുന്നു മാർ തെയോഫിലോസ്, മാർ സേവേറിയോസ് എന്നീ തിരുമേനീമാർ. സുകൃതാത്മാവായ മാർ തെയോഫിലോസ് 1935 വരെ തിരുവല്ലാ രൂപതാ ശിശുവിനെ പരിരക്ഷിക്കുകയും അതിന്റെ അത്ഭുതകരമായ വളർച്ചയ്ക്കു അടിസ്ഥാനമിടുകയും ചെയ്തു. ടൗണിലുള്ള ഒരു വാടക കെട്ടിടത്തിലാണ് ആ ത്യാഗിവര്യൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ തന്നെ സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചു. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പരശീലിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. സമീപ രൂപതകളിൽ നിന്നു വൈദികർ മിഷൻ വേലയ്ക്കായി വന്നുചേർന്നു. കമ്മലീത്താ സന്യാസികൾ പല മിഷൻ ചുമതലകളും ഏറ്റെടുത്തു. ഇതിനകം പല വൈദികരും പുനരെക്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വടക്കൻ മിഷൻ രംഗങ്ങളുടെ ചുമതലയ്ക്കായി വൈദികരേയും ഉപദേശിമാരേയും പ്രത്യേകം നിയോഗിച്ചു. ബഥനി സന്യാസാശ്രമവും, മാവും തിരുവല്ലായിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

1933-ൽ മാർ തെയോഫിലോസ് ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ 11-ാം പീയൂസ് പാപ്പായെ സന്ദർശിക്കുകയും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മിഷൻ ചൈതന്യം നിറഞ്ഞ ഒരു യതിവര്യനാണ് അങ്ങനെ എന്ന് പാശ്ചാത്യരും സാക്ഷിച്ചു. പുതിയ

മിഷൻ രൂപതയുടെ ബഹുലങ്ങളായ കമ്മപരിപാടികൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ യത്നത്തിൽ ആ പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്റെ ആരോഗ്യം ശിഥിലീഭവിക്കുകയും, വിനാവിളംബം രോഗബാധിതനായി തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും തന്നിൽ ഇന്നോളം പ്രകടമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചിന്ത ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക തൊഴുത്തിലേക്കുള്ള ഭിന്ന ലക്ഷങ്ങളുടെ പുനരാഗമനമാണ്.

രൂപതാശിശുവിന് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ച അനാഥത്വം ഏറ്റവും ദുർഭഗമായ ഒന്നായിരുന്നു. മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം മുരടിക്കുമെന്ന ഭിക്ഷായി. പക്ഷെ കത്തോലിക്കാലോകം തീവ്രമായ പ്രാർത്ഥനയാലും, നിർദ്വേഷമായ ധനസഹായംകൊണ്ടും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭൗതിക ശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും നവീന ഘടകമായ പുനരെക്യപ്രസ്ഥാനത്തെ പരിപോഷിപ്പിച്ചു. അനാഥയായ രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു ഭരണാധിപനെ സഭയുടെ നാമൻ തന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു നല്കി. അതൊരട്ടുതമാനസാന്തരമായി ഇന്നും എണ്ണപ്പെട്ടുപോരുന്നു.....ഇതു കൃപവാർത്തിന്റെ ഒരത്ഭുത സിദ്ധിയായിരുന്നുവെന്നത് തീർച്ച തന്നെ.

(സത്യദീപം പുസ്തകം 29, ലക്കം 7, 1955 സെപ്റ്റംബർ 21)

പുനരെക്യത്തിനു മുമ്പു ഒന്നരവർഷത്തോളം ആശ്രമത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ കൂടെ ജീവിക്കുന്നതിനും തിരുമേനിയുടെ രോഗാവസ്ഥയിൽ ഒരു മാസത്തോളം കൂടെ താമസിക്കുന്നതിനും അനന്തരം അനേകം പ്രാവശ്യം ഇരുപതു വർഷത്തോളം തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കാനും സംസാരിക്കുവാനും സാധിച്ചു. അതിന്റെ സ്മരണയും സാക്ഷ്യം

വുമാണ് ഇതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സഭാ സൗമ്യനായിരുന്ന തിരുമേനി ഒരിക്കൽപോലും ക്ഷോഭിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല. എത്രയും മിതഭാഷിയായിരുന്ന തിരുമേനിയിൽ നിന്നാശ്വസിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകളല്ലാതെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളോ, വിമർശിക്കുന്ന സംസാരമോ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഉദരത്തിൽ ദുസഹമായ വേദന അനുഭവിച്ചിരുന്നപ്പോഴും, അതു പുറമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താതിരിപ്പാനും മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കാതിരിപ്പാനും, സ്വതസിദ്ധമായ പ്രസന്നതയോടും ഒരു താപസാൻഠ സഹിഷ്ണുതയോടുംകൂടെയാണ് സഹിച്ചിരുന്നത്.

പിതാവിന്റെ 'ശ്രീബാന്ദഗമനം'

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെ താല്പര്യപൂർവ്വം ധ്യാനിച്ചിരുന്ന പിതാവിന്, കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള കുരിശിന്റെ വഴി (Via Sacra) അതീവം ആകർഷകമായി അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. തന്മൂലം മലങ്കര സഭയിലും പീഡാനുഭവ ഭക്തി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി "ശ്രീബാന്ദഗമനം" അഥവാ ശ്രീബാന്ദപാത എന്ന ഒരു പുസ്തകം പിതാവ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ 19-ാം ശതാബ്ദി സാർവത്രിക സഭയിൽ അനുസ്മരിച്ച് ആഘോഷിച്ച 1933-ാം ആണ്ടിലാണ് പ്രസ്തുത പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. മലങ്കര സഭയിൽ ആരാധനയ്ക്കു ഉപയോഗിക്കുന്ന സുറിയാനി രാഗത്തിൽ ശ്രീബാന്ദഗമനത്തിലെ പീഡാനുഭവ ധ്യാനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതും അനുതാപത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തമായ രാഗങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് എന്നതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

"എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്തന്നെ പരിത്യജിച്ചു തന്റെ കുരിശുമെടുത്തു എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ" (മത്തായി. 16:24) കർത്താവിന്റെ ഈ ആഹ്വാനം അനുസരിച്ച് ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന പിതാവ്, തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ നിന്നുമാണ് ("ശ്രീബാന്ദഗമനം") എന്ന പേരു് ഈ പുസ്തകത്തിന് നൽകിയത്. ഈ അനുഭവവും തന്റെ സഹന ജീവിതത്തെ കർത്താവിന്റെ സഹനത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നതിന് സഹായമാക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ, മിശിഹായുടെ സഹനത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ ഇടയാകുന്നതിൽ നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുവിൻ. കാരണം, "അവൻ മഹത്വത്തോടെ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് ആദ്യാദിച്ചു് ആനന്ദിക്കാൻ കഴിയും". (1 പത്രോസ്. 4:13-14). അപ്പസ്തോല പ്രമുഖനായ വി. പത്രോസിന്റെ ഈ വചനം ശ്രീഹന്മാരുടെ അനുഗാമിയായ മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവിൽ നിറവേറി.

ബലഹീനതയിൽ പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ട ശക്തി

തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി രോഗബാധിതനായപ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടി പള്ളികളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും മുട്ടിപ്പായും മുടങ്ങാതെയും എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. അതോടൊപ്പം വിദഗ്ദ്ധ ട്രീട്ട്മെന്റുകൾക്കും മാർദ്ദവ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള ചികിത്സയും തുടർച്ചയായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, പ്രതീക്ഷിച്ചഫലം ലഭ്യമായില്ല. അപ്പസ്തോലനായ വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ അനുഭവം തന്നെയാണ് തിരുമേനിയ്ക്കും ഉണ്ടായത്. "അത് എന്നെ വിട്ടുമാറുവാൻവേണ്ടി മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഞാൻ എന്റെ കർത്താവിനോടു പ്രാർ

ത്രിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു. നിനക്കു എന്റെ കൃപ മതി. “ബലഹീനതയിലാണ് എന്റെ ശക്തി പൂർണ്ണമാകുക. അതിനാൽ മിശിഹായുടെ ശക്തി എന്നിൽ ആവസിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ എന്റെ ബലഹീനതയെ കുറിച്ചു ഏറെ സന്തോഷത്തോടെ പ്രശംസിക്കും. എന്റെ ബലഹീനതകളിലും അപമാനത്തിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും പീഡാസഹനങ്ങളിലും കാരാഗൃഹങ്ങളിലും ഞാൻ മിശിഹായിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. കാരണം ദുർബലനായിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബലവാനാകുന്നത്”.

(കോരി, 12:8-10).

പ്രാർത്ഥനയും അഭ്യർത്ഥനയും എപ്പോഴും ദൈവഹിതത്തിനു വിധേയമായിരിക്കണം. അതിനും, തന്മൂലം സാഹചര്യം സിദ്ധിക്കുമെന്നതിനും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മാതൃകയും അനുഭവവും നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. “പിതാവേ, നിനക്കു ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എന്നിൽ നിന്നുപോകട്ടെ. ഏകിലും, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, നിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ! അപ്പോൾ അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി. ഭയ വിഹ്വലനായിരുന്ന അവൻ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു (ലൂക്കോ. 22:42-43) ഈ സ്ഥിതി വിശേഷമാണ് തിരുമേനിക്കും അനുഭവമായിരുന്നതെന്ന് കരുതണം. രാത്രിയുടെ തമസ് ചന്ദ്രൻ ശമിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ, അനാരോഗ്യത്തിന്റെ അരോചകാനുഭവങ്ങൾ ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകളിലും, സ്വതസിദ്ധമായ സൽഗുണങ്ങളുടെ പ്രകാശനത്തിലും ശാന്തമായിരുന്നു എന്നു തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു സംസാരിക്കുന്നവർക്കു അനുഭവമാകുമായിരുന്നു. മുളളകൾ നിറഞ്ഞ ചെടികളിൽ നിന്ന്

ശേഖരിച്ച, സൗന്ദര്യം തുളുമ്പും സൗരഭ്യം തുരുന്നതുമായ റോസപ്പൂക്കുകളാൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ക്രൂശിതരൂപത്തെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്ന വിശുദ്ധ ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ മാതൃക, ആ വിശുദ്ധയുടെ ഒരു ഭക്തനായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിലും പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. താൻ ധരിച്ചിരുന്ന കുരിശിനോടൊപ്പം അനാരോഗ്യത്തിന്റെ ക്ലേശങ്ങളാകുന്ന കുരിശുകളും, ക്ഷമാപൂർവ്വമായ സഹനത്തിന്റെയും മറ്റുള്ളവരോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും ആദരവിന്റെയും, സൗമ്യമായ സംഭാഷണത്തിന്റെയും മറ്റു സൂക്തങ്ങളുടെയും കസുമങ്ങളാൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

വിശുദ്ധ കൊച്ചത്രേസ്യായ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന കുരിശിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടും പീഡാ സഹനത്തിന്റെ അരൂപിയും വിശുദ്ധയുടെ ഭക്തനായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. “ഞാൻ കർമ്മലയിൽ ആദ്യമായി പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ കുരിശു അതിന്റെ കൈകൾ നീട്ടി എന്നു ക്ഷണിക്കയും ഞാൻ സ്നേഹാതിരേകത്താൽ അതിനെ ആശ്രയിക്കയും ചെയ്തു” (വി. കൊച്ചത്രേസ്യ) കഥാനായകൻ ബഥനിമലയിലെ ആശ്രമത്തിൽ ആദ്യമായി സന്യാസ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തപ്പോൾ ശിരസ്സിനുമീതെ ഉയർത്തപ്പെട്ട വിശുദ്ധ കുരിശിനെ സ്നേഹാതിരേകത്തോടെ വീക്ഷിക്കയും ‘എന്റെ പിന്നാലെ വരവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ദിനംപ്രതി തന്റെ കുരിശുവഹിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ’ (വി. ലൂക്കോ. 9:23) എന്നുള്ള തിരുനാടന്റെ ദിവ്യസ്വരം ആനന്ദത്തോടെ ശ്രവിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. തുടൻ സ്പീബായാൽ ആശീർവദിച്ചു മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ, ചരിത്ര കരങ്ങളിൽ സ്പീകരിച്ചു തന്റെ തോളിൽ അമർത്തിപിടിച്ച്. “കർത്താവേ തന്റെ സ്തുതിബായിൽ നിന്നെ മുദ്രകുത്തട്ടെ.

തന്റെ ദുശ്‌മായാൽ നിന്നെ ദുശ്‌മാ കുത്തട്ടെ. തന്റെ വിശുദ്ധമുദ്ര നിന്റെ മേൽ അടയാളപ്പെടുത്തട്ടെ'' (സ. പ്ര. ശുശ്രൂഷക്രമം). അതുതൽ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം കരിശു വഹിച്ചുകൊണ്ട് മ്ശിഹായെ അനുകരിക്കുകയും അവിടുത്തെ പിഡാസഹനത്തിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്തതിനാൽ ആ പുണ്യാത്മാവ് സഹനത്തിന്റെ ഒരു വേദസാക്ഷി ആയിത്തീർന്നു.

“ആത്മാക്കളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമ മാർഗ്ഗം കരിശുകളാകുന്നു എന്നു ഈശോ എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുക നിമിത്തം പീഡകൾ. സഹിക്കുന്നതിനനുസരണമായി അവയ്ക്കുള്ള പ്രത്യാശയും എന്നിൽ അധികരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു''. (വി. കൊച്ചുത്രേസ്യ) തിരുമേനിയുടെ ആരോഗ്യ കാലത്ത് എന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ച്, അനാരോഗ്യ കാലത്തെ സഹന സമർപ്പണം വഴി അനേകം ആളുകളും വിശേഷിച്ച് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടാതിരുന്ന ഏതാനും മഹൽ വ്യക്തികളും സഭാഐക്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതായി കാണുവാൻ കഴിയും. നീതിമാനായ യോബിന്റെ അനുഭവം തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചും നിറവേറി എന്നു കരുതാം. “അവന്റെ ദീപം എന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ പ്രകാശിച്ചു; അവന്റെ വെളിച്ചത്താൽ ഞാൻ ഇരുട്ടിൽ നടന്നു''. (യോബ്. 29:3) യോബിന്റെ കഷ്ടകാലത്തെ പരീക്ഷണത്തെ തുടർന്നു സമൃദ്ധിയായി നന്മകൾ നല്കപ്പെട്ടു. “യഹോവേ, യോബിന്റെ പിൻകാലത്തെ അവന്റെ മുൻകാലത്തെക്കാൾ അധികം അനുഗ്രഹിച്ചു (യോബ് 42:12). അതുപോലെ തിരുമേനിയുടെ രോഗംമൂലം രൂപതയ്ക്കുണ്ടായ അരക്ഷിതാവസ്ഥ, തിരുമേനിയുടെ സഹന സമർപ്പണത്തിൽകൂടെ പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ധാരാളമായി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും

ചെയ്തിരുന്ന എന്നതാണ് ചരിത്രം. തിന്മയിൽ നിന്നും നന്മ ഉളവാക്കാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയുന്നു.

അഭിവന്ദ്യ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ അനാരോഗ്യാവസ്ഥ അന്ന് ഒരു ചോദ്യചിഹ്നം ആയിരുന്നു. ‘അന്യഥാ ചിന്തിതം കാര്യം ദൈവം അന്യത്ര ചിന്തയേൽ' എന്ന പ്രത്യുത്തരമേ അതിനുള്ളൂ. അതിനുള്ള തെളിവുകളിൽ ചിലതു മാത്രമാണ് മേലുദ്ധരിച്ചത്. ക്രിസ്തുപരകരണം പറയുന്നു: “പുണ്യവാന്മാരെല്ലാവർക്കും അരിഷ്ടതകളും, പരീക്ഷകളും ഉണ്ടായി. അവയാൽ അവർ പുണ്യത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു''. (പുസ്തകം 1 അദ്ധ്യായം 13:2). ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായ പീഡനങ്ങളുടെ സഹനം സഭയെ വളർത്തിയതുപോലെ തിരുമേനിയുടെ സഹന ജീവിതം പുനരൈക്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുപകരിച്ചിരുന്നു. അന്ന് രൂപതയുടെ വളർച്ചക്ക് രൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ സഹനസമർപ്പണം ഉതകുന്നതിന്, ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യ പരിപാലന സംഗതിയാക്കിയെങ്കിൽ, അതൊരു മൂലധനം എന്നപോലെ എന്നും ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. തിരുമേനിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി വരെയുള്ള ചരിത്രം അതു സാക്ഷിക്കുന്നു.

സഹനസമാപ്തി

“ഞാൻ സഹിച്ച നിരവധി പീഡനങ്ങളിൽ നിന്ന്, അങ്ങയുടെ കാരുണ്യാതിരേകവും, നാമത്തിന്റെ മഹത്വവും എന്നെ മോചിപ്പിച്ചു'' (പ്രഭു. 51:3). പ്രാർത്ഥനയും പ്രായശ്ചിത്തവും പരിത്യാഗപരമായ തപോജീവിതവും പ്രശാന്തമായ സഹനവും വഴി സന്യാസ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന കഥാപുരുഷൻ, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയായ മെത്രാൻ പദവിയിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടപ്പോഴും അതേ നിഷ്ഠയിൽ തന്നെയാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. സഭാഐക്യ

ത്തിനുള്ള കൃപാവരം കൈവരിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം മറെറാ നായിരുന്നില്ല. തിരുസഭയിൽ സഭാരണം ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും അതേ അരൂപിയിൽ തന്നെയാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. തന്നിമിത്തം അനാരോഗ്യം അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോഴും രോഗാവസ്ഥയിലും ആദ്ധ്യാത്മികാരൂപി അണഞ്ഞു പോയിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പണം ചെയ്തിരുന്ന തിരുമേനി അനുദിനം അവശനായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഉദര രോഗത്തിന്റെ വേദനകൾ മനസ്സിന്റെ മാന്ദ്യത്തെ മാറിയിരുന്നു. അണയാൻ പോകുന്ന ദീപം ജ്വലിച്ചുപ്രകാശിക്കുന്ന പ്രകാരം അന്ത്യത്തോട് അടുക്കുന്നോറും തന്നിക്ക് മാന്ദ്യം മാറിയപ്പോഴും സ്വതസിദ്ധമായും ഉണ്ടായിരുന്ന സകല സൽഗുണങ്ങളും പൂർണ്ണമായി പ്രശോഭിച്ചു കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. മങ്ങിയ വിളക്ക് പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ പ്രസാദം തോന്നുന്ന പ്രകാരം എല്ലാവരിലും പ്രത്യേക ഉളവാക്കിയ ഒരനുഭവമായിരുന്നു അത്. ആ ദിവസങ്ങളിൽ തന്നെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നവരോടെല്ലാം ക്ഷേമാന്വേഷണം നടത്തുകയും പൈതൃക വാത്സല്യത്തോടെ അവർക്ക് ആശീർവാദം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശാരീരികാവശത വർദ്ധിച്ചുപരുന്നതായി കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് പിതാവിന് തൈലാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നൽകപ്പെട്ടു. പിതാവിന്റെ പിൻഗാമിയും രൂപതാലുക്ഷണമായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ സഖരിയാസ് മാർ അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനനായാണ് രോഗീലേപനം നടത്തിയത്. നല്ല ആത്മീയ ഒരുക്കത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും ശുശ്രൂഷകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുവാനും കൂദാശ സ്വീകരിക്കുവാനും പിതാവിന് സാധിച്ചു.

തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പിതാവ് ആരേയോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വപ്നവർഷം

ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായി അനേകർ വന്നു തിരുമേനിയെ കണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും ഇനിയും ആരേയോ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ വരവിനെയായിരുന്നു പിതാവ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെന്ന് കരുതാം. “നിങ്ങൾ അരകൾ മുറുക്കിയും വിളക്കുകൾ കൊളുത്തിയും ഇരിക്കുവിൻ, വിരുന്ന ശാലയിൽനിന്ന് മടങ്ങിവരുന്ന യജമാനൻ മുട്ടുമ്പോൾ തന്നെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കണം നിങ്ങൾ യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരായി കാണുന്ന ദാസന്മാൻ അനുഗ്രഹിതർ! സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, അയരേ സ്വന്തം അരുമുറക്കി അവരെ ഭക്ഷണത്തിനിരത്തുകയും പരിചരിക്കുകയും” ചെയ്യും (ലൂക്കോ. 12:35-37). ഈ തിരുവചനങ്ങൾ തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പലപ്പോഴും വിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി അപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ വരവിനെ കാത്തിരുന്നു എന്നാണ് അന്ത്യകാലാനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം നൽകുന്നത്. തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ അത്യാസനാവസ്ഥയറിഞ്ഞ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി 1956 ജൂൺ 27-ാം തീയതി ബുനനാഴ്ച തിരുവല്ലാ പുഷ്പഗിരിയിൽ എത്തി. സഖരിയാസ് മാർ അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തെയോഫിലോസ് പിതാവിനെ മരണാസന്നനായിരിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞ് പിതാവിനെ കാണാൻ പലരും അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. ബഥനി സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഫാദർ പീറ്റർ ഒ. ഐ. സി., തിരുവല്ലാ ബഥനി ആശ്രമസൂപ്പീരിയറും അംഗങ്ങളും, അരമനയിലെ വൈദികർ, അരമനകച്ചേരിയിൽ പിതാവ് നിയമിച്ചിരുന്ന പീലിപ്പോച്ചൻ, പിതാവിന്റെ രോഗചികിത്സയ്ക്ക് ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന കട്ടിസാർ

(മിസ്റ്റർ എ. ജെ. വറുഗീസ്), തിരുമൂല ബഥനിമം
 ത്തിലെ മദർ ഹൂബാ എസ്. ഐ. സി. യും ഏതാനം
 സിസ്റ്റേഴ്സും, തിരുമൂലപ്പള്ളി വികാരി ബ. ചിറ
 കോട്ടച്ചൻ (ഫാ. മാത്യു ചിറക്കാട്ട്) തിരുവനന്തപുരം
 നാലാഞ്ചിറ ബഥനി മഠത്തിൽ നിന്ന് മദറും,
 തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹോദരി മദർ
 സൈബാർ എസ്. ഐ. സി. യും, സഹോദരൻ
 മാത്തുക്കുട്ടിസാറും മറ്റ് ഏതാനും സുഹൃത്തുക്കളും സന്നിഹി
 തരായിരുന്നു. പിതാക്കന്മാർ പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും, മര
 ണാസനകളുള്ള അപ്പസ്തോലിക ആശീർവാദം നൽകുക
 യും ചെയ്തു. തുടന്ന് എല്ലാവരോടും ചേർന്ന് അന്ത്യകാല
 പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തെയോഫിലോ
 സ് പിതാവ് തന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നവരെ സൂക്ഷിച്ചു
 നോക്കി. എന്തോ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പൂർവ്വിക പിതാ
 വായ യാക്കോബ്, തന്റെ മക്കളെയെല്ലാം അടുക്കൽ വരു
 ത്തി ഉപദേശിച്ചുനഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു കിടക്കയിലേക്കു
 ചാഞ്ഞു അന്ത്യശ്വാസംവലിച്ചു തന്റെ ജനത്തോടു
 ചേർന്ന്. (ഉൽ. 49:28-33). അതുപോലെ ബഥനിയിലെ
 ഗുരുവും പുനരെകൃപ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പിതാക്കന്മാരിൽ
 ഒന്നിനായിരുന്നു. ഈ 'യാക്കോബ്' തന്റെ വലതു കരം ഉയർത്തി
 അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നവരെ ആശീർവദിച്ചുന
 ഗ്രഹിച്ചതോടെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു, തല ചായിച്ചു കിടക്ക
 യിൽ നിശ്ചലനാകുകയും തന്റെ പാവനാത്മാവിനെ,
 താൻ കാത്തിരുന്ന കർത്താവിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഭരമേല്പി
 ക്കയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മണി അഞ്ചടിച്ചു. പിന്നീടു
 അഭിവന്ദ്യതെയോഫിലോസ് പിതാവ് കാലം ചെയ്തു
 എന്നവിവരം പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ തിരുവല്ല സെൻറ്
 ജോൺസ് കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിലെ വലിയമണിയുടെ

ദുഃഖസ്വരം ഭീർഘനേരം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ (മണി
 പിതാവിന്റെ പാശ്ചാത്യ പര്യടനാവസരത്തിൽ
 ഫ്രാൻസിൽ നിന്നും ഒരുത്തമ കത്തോലിക്ക കടുംബം
 പാരിതോഷികമായി അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതാണെന്നു
 മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്). മരണസമയത്ത് പ്രാർത്ഥനകൾ
 ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു ഉത്തദേഹം യഥോചിതം തുടച്ചു
 വെടിപ്പാക്കി മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിനടുത്ത തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ
 ധരിപ്പിച്ചു പൗരസ്ത്യ സഭാപാരമ്പര്യ പ്രകാരം
 സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുകയും, വലതുകൈയിൽ
 സ്കൂട്ടിയോയും ഇടതുകൈയിൽ അംശവടിയും പിടിപ്പിക്കുക
 യും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം പിതാക്കന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തി
 ൽ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രഥമ ശുശ്രൂഷ നടത്തപ്പെട്ടു.
 അനന്തരം ഉത്തദേഹം കത്തീഡ്രൽപള്ളിയിലേക്കു കൊണ്ടു
 പോകുകയും, പൊതു ദർശനത്തിനായി മദ്ബഹായുടെ
 മുമ്പിൽവെച്ചു പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും
 ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ ആത്മീയ മക്കളും ആരാധകരാ
 യിരുന്ന അനേകം ആളുകളും പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുത്തി
 രുന്നു.

'തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായിരുന്ന
 മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു'. 1956
 ജൂൺ 28-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ചയെ ദിനപത്രങ്ങൾ
 പിതാവിന്റെ നിര്യാണ വാർത്ത പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. രണ്ടു
 ദശവർഷത്തിലധികം അനാരോഗ്യവാനായി, വിശ്രമ
 ത്തിലും ഏകാന്തതയിലും കഴിഞ്ഞിരുന്ന പിതാവിന്റെ
 വേർപാട് ജനങ്ങളിൽ ഒരു ഞെട്ടൽ ഉളവാക്കിയെന്നു
 പറയാനില്ല യുവതലമുറക്കാർ പിതാവിനെ പരിചയപ്പെ
 ട്തിരുന്നില്ലല്ലോ. 'പുണ്യവാനായ തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു.
 എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവരെല്ലാം പറഞ്ഞി

രുന്നത്. രാത്രിയിൽ പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നവർ പലരും പ്രഭാതമായപ്പോൾ അല്പം ആശ്വസിക്കുന്നതിനായി പോയി തുടങ്ങിയപ്പോൾ, മാറ്റ അനേകം ആളുകൾ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിയെ ഒരു നോക്കു കാണുവാനും തൃക്കരം മുത്തി അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാനുമായി പ്രഭാതം മുതൽ അനേകം ആളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

മേല്പട്ടക്കാരുടെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ മലങ്കര സഭയിൽ അതിദീർഘമാണ്. എട്ട് 'തെസ്റ്റ്'മൂത്തോ' കള്ള ശുശ്രൂഷ ക്രമം 'കൊഹനൈത്തോ' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. സങ്കീർ്തനങ്ങളും വേദപുസ്തക ഉദ്ധരണികളും ആദ്യന്തം അനവധിയുണ്ട്. ഏഴെസ്സൾിയായ പ്രാർത്ഥനകളും ഭക്തി നിർഭരമായ ഗാനങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകളിൽ ആരെയും ആഴ്ത്തുമെന്നതിനാൽ സമയ ദൈർഘ്യം അറിയപ്പെടുകയോ അക്ഷമത അനുഭവപ്പെടുകയോ ഇല്ല. രാത്രിയിലും പ്രഭാതത്തിൽ വി. കർബാനക്കും മുമ്പ് ആറു ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തപ്പെട്ടു. പിതാക്കന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അപ്പീകപ്പെട്ട മൂന്നിന്മേൽ കർബാനക്കു ശേഷം ഏഴാമത്തെ ശുശ്രൂഷയും നടത്തി. പത്രവാർത്തയിൽ അറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം പത്തു മണിക്കൂർ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മലബാർ റീത്തിലും ലത്തീൻ റീത്തിലുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ പിതാക്കന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു.

കബറടക്കശുശ്രൂഷ

തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്ത അഭിവന്ദ്യ ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും തിരുവല്ലം രൂപതാധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ സബറിയോസ്

നിത്യ വസതിയിലേക്ക്

മാർ അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. കേരളത്തിലെ മലബാർ സുറിയാനി റീത്തിലെയും ലത്തീൻ റീത്തിലെയും രൂപതാലുക്ഷന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അനേകം വൈദികരും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും സന്യാസി സന്യാസിനികളും തിരുമേനിയുടെ ബന്ധുക്കളുടെയും ബഹുശതം അൽമേനികളും കബറടക്ക ശുശ്രൂഷാകർമ്മങ്ങളിൽ ആദ്യനും പങ്കെടുത്തു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമേനിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ, തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ ബഹുമുഖങ്ങളായ സൽഗുണങ്ങളെയും പ്രത്യേകിച്ചു സഹനജീവിതത്തിൽ സദാപ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സൗമ്യതയെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന സൽഫലങ്ങളെയും സവിസ്മതരും സമർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിഞ്ഞു മദ്ബഹായോടും ദേവാലയത്തോടും മറ്റുമുള്ള 'യാത്രപറച്ചിൽ' കർമ്മം നടത്തപ്പെട്ടു. ഏതാനും വൈദികർ ചേർന്ന് പിതാവിനെ സിംഹാസനസഹിതം എടുത്തു മദ്ബഹായിൽ കയറ്റി മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഉയർത്തികൊണ്ട് ഹൃദയസ്തുതിയായ 'വിടവാങ്ങൽ' കർമ്മം നടത്തപ്പെട്ടു. മൃതശരീരത്തിന്റെ മുഖത്ത് ധൂപാർപ്പണം ചെയ്തപ്പോൾ ഒരു വൈദികൻ ചൊല്ലി: 'പരിശുദ്ധ മദ്ബഹാ! സമാധാനത്തോടെ വസിക്കുക: ദൈവത്തിന്റെ മേൽപട്ടക്കാരാ സമാധാനത്തോടെ പോവുക'. എല്ലാവരും ഏകസ്വരത്തിൽ യാത്രപറഞ്ഞു. വിടവാങ്ങൽ തുടർന്നു.

പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറും വടക്കും തെക്കുമുള്ള വാതിൽക്കല്പം മേൽപ്രകാരം മൂന്നുപ്രാവശ്യം വീതം ഉയർത്തി യാത്രപറച്ചിൽ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു മൃതമേനി പള്ളിയിൽ തന്നെ വസ്തുക്കളും ഓരോരുത്തരും പിതാവിന്റെ സ്ഥിരവാ മുത്തി

അനഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും, യാത്ര പറച്ചിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം നഗരി കാണിക്കൽ എന്ന കമ്മം നടത്തപ്പെട്ടു. പട്ടണത്തിൽ പ്രധാനറോഡിൽ കൂടെയുള്ള വിലാപയാത്രയായിരുന്നു ഇത് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ തിരുവസ്രങ്ങൾ അണിയിച്ചു സി.ഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തിയിരുന്ന പിതാവിന്റെ മൃതമേനി അലങ്കരിച്ച ഒരു രഥത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു നഗരീകാണിക്കൽ നടത്തിയത്. കാർമ്മികരായ പിതാക്കന്മാരും തിരുവസ്രങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു. അവർ രഥത്തിൽ മൃതമേനിയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും ഇരുന്നിരുന്നു. വിലാപയാത്രക്ക് ആവശ്യമായ എല്ലാ ക്രമീകരണങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടണവാസികളെ പ്രഭാതത്തിലും സന്ധ്യയിലും പ്രാർത്ഥനക്കും ആരാധനക്കും ആഹ്വാനം ചെയ്തിരുന്ന പള്ളിമണി വിലാപസ്വരം മുഴക്കിക്കൊണ്ട് പിതാവിന്റെ വേർപാടിൽ വിലപിച്ചു വിലാപ യാത്രയിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നവരുടെ വിലാപത്തെ ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കാൽഗതാബ്ജത്തിനു മുമ്പു മുതൽതന്നെ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയെ തിരുവല്ലാക്കാക്കല്ലാം അറിയും. പരിശുദ്ധനായ ഒരു പിതാവായി അവരെല്ലാം തിരുമേനിയെ കരുതിയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം തിരുമേനിയെ അവസാനമായി ഒരു നോക്കുകൂടി കാണുന്നതിനായി അനവധി ആളുകൾ റോഡിനിരുവശവും നെടുനീളേ നിന്നിരുന്നു.

ഈ യാത്ര പറച്ചിൽ സമയത്ത് അനേകരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്നു. നഗരി കാണിക്കലും വിലാപ യാത്രയും പുത്തിയാക്കി തിരികെ പള്ളിയിൽ വരുകയും പിതാവിന്റെ മൃതമേനി മടംബഹായിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

സെൻറ് ജോൺസ് കത്തീഡ്രൽ, മടംബഹായിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട കബറിൽ പിതാവിന്റെ മൃതമേനി കസേരയിൽ ഇറക്കിവെച്ചു. ഒരു വെള്ള ശോശപ്പുകൊണ്ട് ശിരസും മുഖവും മുടുകയും, സൈത്ത് എണ്ണ, ത്രിത്വനാമത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം കുരിശാകൃതിയിൽ ഒഴിക്കുകയും ചെയ്തു. 'അദ്ധ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വിശ്രമത്തിനും..... പരിശുദ്ധന്മാരോടൊന്നിച്ചുള്ള സന്തോഷത്തിനുമായി ഈ എണ്ണ ഒഴിക്കുന്നു' എന്ന ആശംസാപ്രാർത്ഥന പ്രധാന കാർമ്മികൻ ചൊല്ലി. തുടർന്ന് "നീ മണ്ണാകുന്നുവെന്നും മണ്ണിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിയെച്ചേരമെന്നും വീണ്ടും അതിൽനിന്ന് പുതുതാക്കപ്പെടുമെന്നും, അരുളിച്ചെയ്തവനായ ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ഇതാ നിന്റെ ഇഷ്ടം നിവർത്തിയായിരിയ്ക്കുന്നു" എന്നീ തിരുവചനം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് ത്രിത്വനാമത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം പ്രധാന കാർമ്മികൻ മണ്ണിടുകയും എല്ലാവരും ആമ്മീൻ പറയുകയും ചെയ്തു.

'എന്റെ വാത്സല്യപോഷണങ്ങളേ! സമാധാനത്തോടെ വസ്സിപ്പിൻ, ഞാൻ ഇതാ നിങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നേക്കുമായി വേർതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! ഞങ്ങൾ വാതിൽ അടച്ചു പോകുന്നു എങ്കിലും പുനരുത്ഥാനം നല്ലന്നവനായ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വാതിൽ തുറന്നു തരുമാറാകട്ടെ.

സഭാമക്കളെ നിങ്ങളെല്ലാവരും സമാധാനത്തോടെ വസിപ്പിൻ നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങളുടെ സംഘങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളുമാറാകട്ടെ.

ഭാഗ്യവാനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! വിശുദ്ധസഭാ മന്ദിരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഞങ്ങൾ ഇനി

അങ്ങയെ ഓർത്തുകൊള്ളാം. ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിൽനിന്നും മാലാഖമാരുടെ സംഘത്തിലേക്ക് അങ്ങ് വേർതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി ഞങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ മണലറയിൽ അങ്ങയെ കാണുമാറാകട്ടെ.

മൂന്നുമണിക്കൂറോളം ദീർഘിച്ച കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ അവസാനം കബറിങ്കൽ നടത്തിയ ധൂപാർപ്പണ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ പര്യവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. നാല്പതു ദിവസം പിതാവിനുവേണ്ടി വിശുദ്ധ കർബാന അർപ്പിക്കുകയും കബറിങ്കൽ ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നാല്പതാം ദിവസം മൂന്നിന്മേൽ കർബാനയോടെ അനുസ്മരിച്ചു. രൂപതാടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ വർഷവും ഓർമ്മപ്പെടുന്നതും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതും പിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അനുഗ്രഹലബ്ധിയും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്.

പുജാവശിഷ്ടം പുതിയ പള്ളിയിൽ

തിരുവല്ല സെന്റ് ജോൺസ് കത്തീഡ്രൽ ഒരു താല്ക്കാലിക പള്ളിക്കെട്ടിടമായിരുന്നു. രൂപതാധ്യക്ഷനായിരുന്ന അഭിവന്ദ്യ സഖറിയാസ് മാർ അത്തനാസിയോസ് തിരുമേനി ഭാരതീയ മാതൃകയിൽ ബൃഹത്തായ ഒരു കത്തീഡ്രൽപള്ളി പണികഴിപ്പിച്ചു. മെത്രാന്മാരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ സംസ്കരിക്കാനുള്ള ഏതാനും കബറുകളും മദ്ബഹായുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. 1972 ഡിസംബർ 28-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച പുതിയ കത്തീഡ്രലിന്റെ കൂദാശയും പ്രതിഷ്ഠയും നടത്തപ്പെട്ടു. പിറേ ദിവസം 29-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെ പുജാവശിഷ്ടങ്ങൾ പുതിയ കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിലെ പുതിയ കബറിലേക്ക് മാറിസ്ഥാപിക്കുകയും, വിശുദ്ധകർബാനയും കബറിങ്കൽ ധൂപാർപ്പണ

പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുകയും ചെയ്തു. കത്തോലിക്കസഭാ പുനര്രെകൃത്തിനുവേണ്ടി, തിരുവല്ലയിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ബഥനി ആശ്രമപള്ളി വിട്ടുപോകേണ്ടി വന്നപ്പോൾ, ഒരു സ്ഥലം പാട്ടത്തിന് വാങ്ങി തല്ക്കാല ഷെഡ് കെട്ടി 1930 സെപ്റ്റംബർ 12-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച വെള്ളിപ്പിന് അഞ്ചുമണിക്ക് റവ. ഫാദർ എബ്രഹാം ഓ. ഐ. സി. വിശുദ്ധ കർബാന അർപ്പിച്ച സ്ഥലമാണിത്. സഭാ ഐക്യത്തിനുശേഷം മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി ഇതിന് കിഴക്കുവശത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വീട്ട് വാടകയ്ക്ക് വാങ്ങി താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ വിശുദ്ധ കർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്നതും ഈ സ്ഥലത്തു അന്നുണ്ടായിരുന്ന തല്ലാല ഷെഡിലായിരുന്നു എന്നതു പ്രത്യേകം അടസ്കരണീയമാണ്.

സനാതന സ്മരണയിൽ

ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായ ഇസ്രായേൽ മക്കളെ ഈജിപ്റ്റിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു "പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന" (പുറ. 3:8) വാഗ്ദത്ത നാടായ കനാൻ ദേശത്തേയ്ക്ക് ആനയിച്ച മൃഗയേയും യോഗ്യവായേയും പോലെ, ദൈവ ജനമായിരുന്ന മാർത്തോമ്മാശുഭീഹായുടെ മലങ്കരയിലെ മക്കളെ മരിഭൃത്തിന്റെയും ശീശ്മത്തിന്റെയും ശാപത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു പാലും തേനുംമാകുന്ന വരപ്രസാദത്തിന്റെ വാഗ്ദത്ത വീടായ കാതോലിക്കവും ശ്ലൈഹികവുമായ ഏക വിശുദ്ധ സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് ആനയിച്ച ഭാഗ്യ സ്മരണാർഹനായ മാർ ഇവാന്റിയോസ് പിതാവിന്റെയും, മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവിന്റെയും പാവന നാമങ്ങൾ തിരുസഭാ ചരിത്രത്തിലും, വിശിഷ്ടാ മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിലും എന്നെന്നും സ്മരിക്ക

പ്പെട്ടും. സഭാ ഐക്യത്തിനു വേണ്ടി വീരോചിതമായ
 ത്യാഗം സഹിച്ച പണ്ഡിതനും ധീരാത്മാവും വിശ്വാസ
 സാക്ഷിയുമായ മാർ ഇവാന്റിയോസ് പിതാവിനോടൊ
 പ്പം പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടി പതറാതെ നിന്നു പരി
 ത്യാഗപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും
 ചെയ്തു കൊണ്ട് ജീവിതസാഹചര്യം കൈവരിച്ച പാ
 വനചരിതനായ മാർ തെയോഫിലോസ് പിതാവ്
 പുണ്യവാന്മാരായ പൂർവ്വിക പിതാക്കന്മാരുടെ പട്ടിക
 യിൽ എണ്ണപ്പെട്ട കാണവാൻ മലങ്കരസഭയ്ക്കും സഭാമക്കര
 ക്കും സംഗതിയാകട്ടെ. ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യപരിപാല
 നയിൽ അതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം. പിതാ
 കന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയും മദ്ധ്യസ്ഥവും മലങ്കര സഭയ്ക്കും
 സഭാ മക്കൾക്കും ഇന്നും എന്നും കോട്ടയായിരിക്കട്ടെ.
 അനുഭവം അവരെ അനുസ്മരിക്കാം.

നാം ദൈവ സുതന്മാരോവാ-
 നായുഷ്കാലത്തിൽ ചൊല്ലി
 തന്നാ-താതരെയോർക്കേണം
 നയവാന്മാർ പുണ്യപ്പെട്ടോ-
 രൊന്നിച്ചേകമവർക്കാശാ-
 സം സ്വർഗ്ഗേ, പുത്രൻ ദൈവം.

